

Devrimin Ayak Sesleri

Başkaldırının

Seyir Defteri

*Yunanistan *Tunus *İsviçre

Sayfa 8-15

MARÇ 2012

Özgürlükçü gençlik

no.13

> 1 TL

Gençliğe, Özgürlüğe, Sosyalizme: Evet!

Ne Kadar Örgütlü

O Kadar Kitlesel

Sayfa 18-19

600 Öğrenci Tutuklu!

"Muhalefetin Topyekün Bir

Ses Çıkartması Gerekiyor"

Deniz Gedik'le Söyleşi

Sayfa 26-28

Çanlar İsyan İçin Çalıyor!

((bu sayıdakiler))

- 3 • gençlik saldırıyı püskürtecek
- barış özer
- 4-5 • saldırılar her yerde direniş de!
- yiğithan kavukçu
- 6 • direnişin ve katliamın adı: mart
- 7 • haberler
- 8-9 • 2012: belirsizlikler yılı
- alp kayserilioğlu
- 10 • yunanistan'da devrimin ayak sesleri duyuluyor
- yiğithan kavukçu
- 11-13 • ameni dhouib'le söyleşi bouazizi'nin ardından tunus'ta gençlik hareketi
- erman ibrahim - semra zarper
- 14-15 • isviçre'de yükseköğrenimin durumu
- andreas d.
- 16 • yök'ü yok etmeden bize gelecek gelmeyecek
- gizem ece aşkar
- 17 • liselilerin sesi düşen kıvılcım yangın oluyor
- 18-19 • ne kadar örgütlü o kadar kitlesel
- meral çınar
- 20-21 • bir sonuç olarak öğrenci işçilik
- kader ortakaya
- 22-23 • kavgayı, direnci ve isyanı büyütüyoruz
- ali cabir
- 24 • 8 mart'ta alanlara! inadına isyan! inadına özgürlük!
- burcu çiçek
- 25 • cinsiyetçi politikaların yeniden üretim aracı: medya!
- meral çınar
- 26-28 • deniz gedik'le söyleşi "muhalafetin topyekün bir ses çıkartması gerekiyor"
- barış özer
- 29 • ekoloji haber
- 31 • kitap tanıtımı: zenginler dünyamızı nasıl mahvediyor?
- özlem bayat
- 32-33 • genç mühendisler iş başında
- mithatcan türetken
- 34-35 • başka bir tıp ve tök
- selçuk çelik
- 36 • akımdan akılda kalanlar
- serdar murat korkmaz
- 37 • kasım manifestosu
- volkan yıldız
- 38 • kapsamlı saldırılara karşı direnişi çeşitlendirelim
- juliana gözen
- 39 • senaryolarda latifeci
- peri çiftçi
- 40 • yeni bir kış yeni bir etkinlik
- mertcan hepgoncalı

Özgürlükçü Gençlik dolu dolu bir 13. Sayıyla karşınızda.

İlk sayımızın çıktığı 2005 yılından bu yana, her yeni sayıda gençliğin özgürlük mücadelesine bir öncekinden daha güçlü omuz verecek bir yayın faaliyeti yürütme çabamız, bu sayımızda kendisini belirgin bir biçimde ortaya koyuyor.

Bu sayımızın hazırlığı esnasında; 2012 ile birlikte etkisini ciddi biçimde hissettiren ekonomik krizin Yunanistan'da güçlü bir sokak muhalafetini doğurduğu ve henüz bir şeyler söylemek için erken olsa da bu eylemlerin bir "Devrim" müjdecisi olduğu günlerden geçtik. Dünya'nın başka bir bölgesinde yine Yunanistan kadar yakınımızda olan Suriye'ye yönelen savaş tehdidinde halkların kardeşliğini savunan Hataylılar güçlü bir eylemle yanıtladılar.

Kadın kurtuluş mücadelesinin bayraklaştığı en önemli günlerden 8 Mart Dünya Kadınlar Günü arifesinde, egemenler kadın sendikacıları tutuklayarak açıkça bu güne yönelik kutlamaları tehdit etmeler de, Türkiye'nin dört bir yanında kadınlar bütün engellemelere rağmen coşkulu biçimde 8 Mart kutlamalarını gerçekleştiriyor ve hazırlıklarını sürdürüyorlar.

Ayrıca, bu sayımızın hazırlığı esnasında da yüzlerce öğrenci amfilerinde, fakültelerinde ya da kantinlerde değillerdi. Çünkü o esnada hücrede, havalandırmada ya da duruşma salonlarında olmaya mahkûm edilmişlerdi. Bu sayımızda bu konuya geniş yer ayırdık. Umarız sesimiz hem hapishanelerdeki dostlarımıza kadar

ulaşır, hem de dışarıda bu konuda bir kamuoyu ulaştırma çabamıza katkı sunar.

Geçtiğimiz aylarda gençlik cephesinde ise tutuklama terörünün yanında dindar nesil tartışmaları ülke gündemine damgasını vuradursun; Mersin'de harçlara yapılan keyfi zamlar karşısında Genç Sen'liler mücadelelerini sürdürüyorlar. Hatay MKÜ'de ise üniversiteliler akıllı kart uygulamasını jandarma barikatlarını aşarak protesto ettiler. Geçtiğimiz aylarda ODTÜ İnşaat Fakültesi'nde başlayan boykotun başarıyla sonuçlanmasını ise selamlıyor, bu kazanımın yeni direnişlere ilham olmasını umut ediyoruz.

Bu sayımızla birlikte Dünya'nın çeşitli ülkelerinden direnenlerin hikâyelerini yayınlamaya başlıyoruz. İlk olarak İsviçre ve Tunus'la başladık. Dünyanın dört bir yanından yoldaşlarımızın sesi, bundan sonra da sayfalarımızda yankılanmaya devam edecek. Bu sayede; direnişin, dayanışmanın ve örgütlülüğün de sermaye kadar "küresel" olduğunu bir kez daha hatırlayıp dünyanın farklı coğrafyalarının özgün ve bizimle ortak yanlarını kendilerinden dinleme fırsatı bulacağız.

Yoğun ve dolu dolu bir Mart ayı bizleri bekliyor. Devletin katliamcı yüzünü yitirdiklerimiz şahsında bir kez daha hatırladığımız bu ayda Newroz coşkusuyla alanları zapt edeceğiz. Ayrıca bu ay Özgürlükçü Gençlerin "etkinlik"leriyle düşünceyi ve davranışı örgütlecekleri önemli bir dönem. Özgürlükçü Gençlik II. Konferansına giderken bu sayımızın hem "etkinlik"lerimize hem de konferansımıza güç katması dileğiyle.

Özgürlükçü gençlik

Baskı: EZGİ Matbaacılık Sanayi Cad. Altay Sk. No:10 Çobançeşme Yenibosna-İstanbul - 0212 452 23 02

Sahibi ve Sorumlu Yazışleri Müdürü:

Can Metin Şenyurt

Adres: Hüseyinağa Mah. Süslü Saksı Sk. No: 18 K. 3 Beyoğlu/İstanbul Tel.&Faks: (0212) 243 37 60

GENÇLİK SALDIRIYI PÜSKÜRTECEK

AKP iktidarı, toplumun bütününe yönelik baskıyı istikrarlı bir şekilde sürdürmekte, toplumsal muhalefet güçlerine dönük baskının şiddetini ise dönem dönem yaptığı sert çıkışlar ile güncellemekte. KESK'e yönelik yapılan son KCK operasyonu, operasyon kapsamında tutuklanan kadınların bombacı ilan edilmesi v.b. İktidar partisinin iç dengeleri, cemaat-AKP çatışmasının Başbuğ tutuklaması, şike operasyonu ve son olarak MİT sürecinde iyice gün yüzüne çıkması önemli takip edilmesi bir hareketlenme olarak kendini var etmektedir. Her ne kadar AKP içi dengeler hassas ve önemli olsa da hâla süreci belirleyen, esas olanın, iktidar partisinin yürüttüğü politikalar ve bu politikalar karşın örülen mücadelenin etki alanını ne kadar ilerlettiğidir.

Kürt sorununda devletin aldığı pozisyonda herhangi bir esnemenin olmaması, diyalog için hâla somut bir adımın atılması, elbette ki siyasal atmosferin ana belirleyeni. İktidar; hukukçuya, gazeteciye, öğrenciye yönelik baskı ve saldırılarını oturttuğu belli standart ile devam ettirmekte. Lakin doğanın talanı noktasında gün geçtikçe pervasızlaşan ve saldırganlaşan bir süreç ise ilerletilmeye çalışılmaktadır. Karadeniz bölgesindeki sermaye gruplarını işin içine dâhil ederek, saldırıları sistematikleştirip devam ettiren iktidar, doğada bulduğu zenginliklerden kolay vazgeçmeye benzemiyor.

Direnç Noktaları

Yukarıda belirtilenler, iktidarın hedef aldığı belli başlı toplumsal dinamikler. Elbette bunlara birçok ekleme yapılabilir, lakin öne çıkartılması gereken ise ne pahasına olursa olsun tüm bu yaşananlara karşı verilen mücadele olmalıdır. Kürt özgürlük hareketinin tüm bu yaşananlara karşı Kürt halkı ile birlikte gösterdiği, bahar ayları arifesinde potansiyeli yüksek bir direnç noktası olarak kendini var edebilecek olması, içine girdiğimiz süreçte Kürt özgürlük hareketinin olası hamlelerinin bölgesel anlamda belirleyiciliğinin olması, direnç noktasının potansiyelini göstermektedir.

Baskı politikalarının yoğunlaştığı bir alan olarak altını çizdiğimiz doğanın talanına karşı yürütülen mücadele gün geçtikçe etki alanını arttırmakta. Karadenizde HES'lere karşı verilen mücadele ile önemli bir direnç noktası yakalayan bu alan, kendisine dönük saldırıların şiddetine cevaben bir o kadar büyüme, bir o

kadar da etkisini artırma ve kitleselleşme potansiyeline sahip.

İktidarın, toplumun dinamik, hareketli, ses çıkartan kesimlerine dönük uyguladığı politikalar karşın, alanın öznelince örülen mücadele, saldırıları püskürtmekte direnç olasılığı taşımaktadır. TMY ve ÖYM karşıtlığı üzerinden örülecek sürecin buranın ön açıcı bir hamlesi olabilir.

Gençlik Geri Adım Attırarak

Gençliğe yönelik saldırılara karşı örülen mücadele ise son olarak saydıklarımızın ötesinde potansiyeli yüksek bir direnç odağı olarak ele alınmalı. Gençlik, kendi-

ketinin birincil hareket alanı olacaktır. Açtığı bu yoldan ilerlemesi ve kendi özgün dinamikleri üzerinden harekete geçmesi, gençliğin var olan potansiyelinde mevcuttur.

Gençlik, kendisini belli bir kalıba sokmaya çalışan ve önümüzdeki dönem de "ihtiyaç" gençlik profilini tarifleyen başbakana inat özgürlüğü, özgür olmayı seçecektir.

Bugüne kadar binlerce gencin uyuşturucu-tiner v.b esiri olmasının sebebi olan egemenler, şimdilerde kendi "uygun" profilini gençliğe dayatmaktadır.

sine dayatılan bu baskıları püskürtecek, tüm bu gidişata dur diyecek önemli bir direnç noktası olarak önümüzdeki dönemde boy gösterecektir.

Daha önce gençliğin kendisine yönelik gerçekleşen, başta uzun tutukluluk süreleri ile somutlaşan saldırılara karşı oluşan havayı tersine çevirmeyi başardığı tespitinde bulunmuştu. Demokrat/muhalef gençlik kitleleri ile bağlar kurma üzerinden somut adımlar atılması, oluşan olumsuz havanın aksi yönde bir tepkiye örgütlenmesini sağlamıştı.

Örülen bu tepki ve yaratılan atmosfer sonuca açtığı yoldan ilerlemek gençlik hare-

ketinin birincil hareket alanı olacaktır. Açtığı bu yoldan ilerlemesi ve kendi özgün dinamikleri üzerinden harekete geçmesi, gençliğin var olan potansiyelinde mevcuttur.

Ne Dindar Ne Tinerçi, Gençlik Özgür Olacak

Gençlik, kendisini belli bir kalıba sokmaya çalışan ve önümüzdeki dönem de "ihtiyaç" gençlik profilini tarifleyen başbakana inat özgürlüğü, özgür olmayı seçecektir. Bugüne kadar binlerce gencin uyuşturucu-tiner v.b esiri olmasının sebebi olan egemenler, şimdilerde kendi "uygun" profilini gençliğe dayatmaktadır.

Gençlik, önümüzdeki süreçte yaşanacak olan tarihsel anlarda, iktidarın tüm ustalıklarına karşı aynı düzeyde cevap üretecektir. Önümüzdeki dönem, gençlik mücadelesi açısından önemli çıkışların yaşanabileceği, iktidarın politikalarının geriletilebileceği bir süreç olma potansiyelini taşımaktadır.

SALDIRILAR HER YERDE, DİRENİŞ DE!

AKP'nin iktidarının 10. yılında, ülkeyi küresel ve yerel sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda dönüştürme çalışmaları hız kesmeden devam ediyor. Emperyalizmin açık desteği ile iktidar bloğunda kendisine yer edinen AKP'nin, geride bıraktığımız yıllar boyunca yürüttüğü savaş neticesinde, orduyu ve uzantılarını olabildiğince gerilettiğine ve bugün itibari ile Necdet Özel şahsında, kendi 'emir eri' hâline getirdiğine şahit olduk.

Cumhurbaşkanlığı, yargı, akademi, basın gibi önemli mevzilerde cereyan eden bu uzun soluklu püskürtme harekâtı hemen hemen tamamlandı. Geride bıraktığımız günlerde İlker Başbuğ'un da darbecilik suçlamaları ile tutuklanmış olmasını, bu uzun soluklu savaşın finali olarak – en azından bölgesel konjonktürde çok sert bir değişim olmadıkça- görebiliriz.

Ancak AKP'nin erişmiş olduğu güç, onun tek efendisi olan sermaye sınıfını da, bizzat pastadan daha çok pay almak isteyen AKP'yi de tatmin etmiyor. AKP bir yandan kâr hırsıyla halkın kazanılmış haklarına ve doğal kaynaklara pervasızca saldırırken, bir yandan da yerel ve bölgesel hesaplarına çomak sokan, başta Kürt Özgürlük Hareketi olmak üzere, tüm devrimci, demokratik öznelere karşı savaş yürütüyor.

AKP, halkın tüm ileri unsurlarına yöneltmekte olduğu sistematik saldırılar sebebiyle her zamankinden daha kudretli görünüyor olsa da, aslında onun artık eskisi kadar kolay yönetememesine yol açan/açacak olan bir dizi siyasi krizin içine girdiği anlaşılıyor.

AKP İçindeki Güçler Savaşı Su Yüzüne Çıktı

AKP, kendisi gibi tüm düzen içi çıkar odaklarının yaşamaya yazgılı olduğu güç savaşlarını, bugün bağrında çok daha güçlü şekilde hissediyor. Emperyalizmin iteklemesiyle kurulan bu toplama partide, Erbakan'ın tedrisatından geçip de yolda menzil değiştiren eski Milli Görüşçülerle, Washington'u kible edinmiş Gülen Cemaati daha çok güç için sürtüşüyor.

AKP, halkın tüm ileri unsurlarına yöneltmekte olduğu sistematik saldırılar sebebiyle her zamankinden daha kudretli görünüyor olsa da, aslında onun artık eskisi kadar kolay yönetememesine yol açan/açacak olan bir dizi siyasi krizin içine girdiği anlaşılıyor.

Erdoğan ve hempaları, ABD'nin kendilerine biçtiği her misyonu yerine getirmek için kırk takla atmakla beraber, kendileri de bir etki alanına ve güçleri oranında bir hegemonyaya sahip olmak istiyor. Bölgesel açılım politikasının, İsrail'le girilen yüzeysel ama asla esas işbirliğine halel getirmeyen polemğin, sözde Filistin savunuculuğunun arkasında hep, hükümetin ortadoğunun "ağabeyi" olma hesapları vardı. Hâlbuki karargâhını ABD'ye kurmuş olan ve dünyanın her yerine yayılan kurumlar ağıyla, CIA değnekçiliği yapan Gülen'in ABD ile daha koşulsuz bir teslimiyete dayanan bir ilişki tesis edilmesini istediği biliniyor.

Her zaman alttan alta var olan bu çekişme, bugüne dek genellikle "kol kırılır yen içinde kalır" kabilinden bir anlayışla kamuoyuna pek yansıtılmamıştı. Ancak Şubat ayı içerisinde, Erdoğan'ın ekibinin içinde yer aldığı MİT ile Gülen cemaatinin içerisinde kadrolaştığı polis ve yargının birbirine girmesi ile sürtüşmenin çatışmaya dönüşmesi gündeme bomba gibi düştü.

Aslında AKP ve cemaatin daha önce kimi konularda – örneğin Mavi Marmara olayı ve sonrasında İsrail'e karşı takınılan tutum gibi- farklı tutumlar aldığı görülmüştü. Ancak gündemde yer bulan esas tartışma, şike yasaasının Abdullah Gül tarafından veto edilmesi üzerine patlak verdi. AKP, şike yasaasını cemaate rağmen meclisten geçirdi.

Bugün gelinen noktada ise daha fazla güç ve daha fazla kadrolaşma, kısacası daha fazla iktidar için verilen kavga ayyuka çıkmış durumda. Ancak MİT müsteşarının ifadeye çağırılması, soruşturmayı yürüten savcının ve birçok polisin merkeze alınması gibi sonuçlar doğuran düellodan sonra dâhi henüz AKP ve cemaat arasında tam bir yarılmadan söz etmek imkânsız.

Çünkü birbirlerine ihtiyaç duyan AKP ve cemaat, devlet mekanizmalarını emperyalizm ve sermayenin çıkarları için ve halkların sömürülmesine ve ezilmesine hizmet edecek şekilde kullanma paydasında ortaklaşıyorlar.

Patronların Ekonomisi Büyüyor

Hükümet mensuplarının sürekli olarak gözümüze sokarcasına vurguladıkları üzere, gerçekten de Türkiye ekonomisinin toplamında bir büyüme olduğu yadsınmaz. Üretimde kayda değer bir artış sağlanmadığı halde, Çin'den sonra en hızlı büyümeyi gerçekleştirmenin de bir bedeli var elbette. Cari açık 2011'de yüzde 65 artışla 77 milyar dolara çıkarak, milli gelirin yüzde 10'unu geçmiş durumda. Yani ekonomi büyüdükçe ısınıyor da.

Üstüne üstlük bu riskli büyüme patronlara daha çok kâr, "en zenginler" listelerine yeni isimler kazandırırken, emekçilerin

Bahar, her biri ortak düşmana karşı mücadeleye yazgılı olan, farklı mücadele alanlarının birleşik mücadelesini kuvvetlendirmek, demokratik devrim yolunda hız kazanmak için bulunduğumuz her alanda bir adım ileri çıkmanın zamanıdır.

payına düşen ise çalışma koşullarının günden güne kötüleşmesi ve sonu gelmez zamlar oluyor. 2011 yılında, ilk 100 zengin'in toplam servetleri 104 milyar dolara çıkarken, söz konusu servetlerin üç yıllık kriz döneminde yüzde 100 büyüdüğü görülüyor. Genel tablodaki veriler ile ücretler ve istihdam rakamları zıt bir görüntü oluşturuyor.

TÜİK, Kasım 2011 ayının işsizlik oranını yüzde 9,1 olarak açıkladı. Burjuva basın tarafından "işsizlik oranı düşüyor" çığırkanlığıyla duyurulan ve düşük çıkması için bin bir kurnazlıkla bezeli bir yöntemle hesaplanan bu rakamlar aslında işsizliği perdelemek için kullanılan birer araç olmanın ötesinde anlam taşıyor.

AKP'nin Emekçilere Dönük Saldırısı Şiddetleniyor

İktisadi hayatın akışını tamamen sermaye lehine çevirmeye uğraşan AKP, bu uğurda emekçilerin onlarca yılda dövüşerek kazandığı hakları birer birer gasp etmekte kararlı görünüyor.

Bugünlerde meclise sunulan "Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı" 12 Eylül faşist cuntası tarafından çıkarılan 2821 ve 2822 sayılı yasalarda yer alan ve örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan tüm düzenlemeleri devam ettiriyor. Yasada iş kolu barajının yüzde 10'dan yüzde 3'e indirilmesi "büyük bir ilerleme" olarak lanse edilirken, aslında kimi iş kollarının birleştirilmesi sonucu oluşacak yeni iş kollarındaki yüzde 3 rakamının mevcut durumdaki yüzde 10'dan aza tekabül etmediği çok açık. AKP, hiçbir şey yapmayı emekçilere reform olarak kabul ettirmeye çalışıyor.

Ulusal İstihdam Stratejisi kapsamında, işçiler için temel kazanımlardan biri olan kıdem tazminatı fona devredilerek gasp ediliyor.

Genel Sağlık Sigortası (GSS) ile halkın sağlık güvencesi tırpanlanırken, üniversite öğrencileri dâhi tedavi olabilmek için prim ödemek zorunda bırakıldı.

İşçi sınıfının sırtındaki kamburun her geçen gün biraz daha büyüdüğü bu ortamda gerçekleşen DİSK'in 14. olağan kongresi ise en "ilericisi" CHP'nin kuyruğu olarak yaşamayı seçen işçi konfederasyonlarının içinde bulunduğu ataleti göstermesi bakımından bir anlam taşıyor.

Sınıf sendikacılığının doldurması gereken alanın boş kaldığı bu günlerde, HDK tarafından "Kıdem tazminatına dokunma" başlığı ile yürütülen çalışma – henüz kapsamı ve etkileri sınırlı olsa da – işçi ve emekçilerin örgütlenebileceği geniş bir zeminin yaratılabileceğine dair ipuçları taşıdığı için umut yaratıyor.

Kürt Halkı Teslimiyet Dayatmasına Direniyor

Emekçilere koşulsuz ve kölece bir çalışma yaşamını veya üç kurusluk işsizlik maaşını dayatan AKP, Kürt halkının kendi kaderini ellerine alma yolundaki yürüyüşüne de her geçen gün daha tahammülsüzce saldırıyor.

Çok katmanlı saldırıların ilk dalgasını, Kürt halk hareketinin bütününe teminatı olan gerilla güçlerine dönük askeri operasyonlar ve hareketin önderi üzerinde yoğunlaştırılan tecrit uygulaması oluşturuyor. TC, bu saldırılarla Kürt halkı şahsında tüm ilerici unsurların moralini bozmayı hedefliyor.

Baskı yoluyla Kürt halkının direnişini kırmak için bir silah olarak kullanılan tutuklamalar ise bu dönem artarak sürüyor. Neredeyse "KCK operasyonu" adı altında yurtseverlerin tutuklanmadığı tek bir gün dâhi yok. TC, bu operasyonlar eliyle hem BDP'yi fiilen işlevsizleştirerek, kitle hareketini yönlendirici kadrolardan uzak bırakarak dağıtmaya çalışıyor, hem de Kürt halkının var olduğu her yeri çepeçevre saracak şekilde örgütlediği demokratik öz yönetim deneyimini yok etmek istiyor.

KCK operasyonları eli ile Kürt halk hareketinin içinde veya yanında yer alan ve ön plana çıkan, farklı alanlardan nitelikli insanlar (hukukçular, gazeteciler, sendikacılar, aydınlar, sanatçılar) hapsedilerek Kürt halkı adeta gözsüz, kulaksız bırakılmaya çalışılıyor. Ha keza Roj TV'nin kapalı kapılar ardında Avrupa makamlarına nice yalvarmalar sonucu kapatılması da, Kürt halkını yalnızlaştırma çalışmasının bir ayağını oluşturuyor.

Geliştirdiği tüm bu farklı saldırılara rağmen Kürt halkının özgürlük yürüyüşünü durduramadığını gören ve 2014 yerel seçimlerinde yeni bir hezimet yaşamaktan ödü kopan AKP, son çareyi silahlarını doğrudan halka yöneltmekte buldu. Roboski'de 35 yoksul köylünün savaş uçak-

larının bombardımanı ile can vermesi bu anlama gelir.

Ancak AKP kurmaylarının hesaba katmadığı yahut yeterince önemsemediği bir gerçeklik var: Kürt halkı daha önce de buna benzer birçok katliama maruz kaldı, ancak her seferinde yılmak yerine örgütlülüğüne daha sıkı sarılmayı seçti. İşte Dersim ve Zilan katliamlarından, Diyarbakır işkencehanelerinden geçen yolun Kürt halkını ne derece yıldırabildiği ortada. Bu sefer de sonuç farklı olmayacaktır.

Bahar İsyan Demektir! İsyamı Büyütelim!

İçine girdiğimiz aylarda toprak ısınırken, mücadele de harlanacak kuşkusuz.

Hayatın her alanında cinsiyetçi uygulamalara maruz kalan, cinayetlerle kişiliksizleştirilmek ve erkek egemenliğine biat eden köleler haline getirilmek istenen, AKP'nin ise islami gericilikle soslanmış politikalar ile görünmez kılmak istediği kadınlar, 8 Mart'ta patriarkaya ve kapitalizme karşı alanlarda haykırarak.

Başta Kürt halkı olmak üzere, Anadolu ve Mezopotamya halkaları kış aylarının baskı ve katliam dolu karanlığını Newroz ateşiyle aydınlatacak.

1 Mayıs'ta ise işçi sınıfı rehberliğinde, tüm emekçiler ve ezilenler emeğin, devrimin, sosyalizmin her zamankinden daha çok ihtiyaç haline gelen çağrısını haykırmak için meydanlara taşacak.

Bahar, her biri ortak düşmana karşı mücadeleye yazgılı olan, farklı mücadele alanlarının birleşik mücadelesini kuvvetlendirmek, demokratik devrim yolunda hız kazanmak için bulunduğumuz her alanda bir adım ileri çıkmanın zamanıdır.

18.2.2012

ÖLÜME SAYILAN GÜNLER, ÖZGÜRLÜĞE SAYILSIN DİYE..

Direnişin ve Katliamın Adı:

MART

Faşizmin yükselen ayak sesleri karşısında halkın çocukları bir bir yollara düşüyordu o dönem. Kimisi elinde silah dağlara çıkıp dağlardan "Faşizme Ölüm" diye, kimisi köy yollarına düşüp kırlardan kentlere "Özgürlük" diye haykırıyordu.

12 Mart 1971 askeri darbesi, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının yakalanması ve idama mahkum olmaları... Mahir Çayan ve arkadaşlarının kaçışları, Kızıldere katliamı... Sönmeyen Newroz Ateşi... O günden bu güne Mart ayı devletin devrimcilere dönük saldırıların somutlandığı bir imge haline geldi.

Faşizmin yükselen ayak sesleri karşısında halkın çocukları bir bir yollara düşüyordu o dönem. Kimisi elinde silah dağlara çıkıp dağlardan "Faşizme Ölüm" diye, kimisi köy yollarına düşüp kırlardan kentlere "Özgürlük" diye haykırıyordu. Kimi aydınlığı altında ilk hissedenlerin devrim türkülerini yazacağını söylerken kampuslerde, kimisi daha sözünü bitirmeden düşmüştü faşizmin karanlık zindanlarında.

Yola Düştü Mahir Bastı Tetiğe..

Cezaevinden kaçan Çayan ve arkadaşlarının ilk düşündükleri, yoldaşlarının idamını engellemek için NATO dinlenme üssündeki 3 İngiliz personelinin rehin almaktı. Kızıldere Köyünde yerleştikleri evin güvenlik güçlerince sarılmasına Mahir Çayan ve arkadaşlarının cevabı teslim olmamaktı. Bunun sonucunda yapılan saldırıda 10 devrimci ve 3 teknisyen hayatını kaybetti.

Geçmişte zihinlerimize kazınan devrimci mücadelenin, günümüze taşıdığı ruhunu saflarımızda yeniden canlandırmalıyız. Tüm devrimci amaçlarımız doğrultusunda faşizmin karşısında yükselttiğimiz sesimizi, devletin güçlerine kıştırarak mahal vermemeliyiz. Kızıldere katliamının bugün ki karşılığı; 19 gerillanın kim-

yasal silahlarla kazan vadisinde katledilmesidir. Hopa da "öldürmenin" isyanını sokaklarda savurdıkları için 6,5 ay hapiste yatan arkadaşlarımızın öfkesidir. Silivri de asılsız iddialarla tutuklu bulunan yoldaşlarımızdır. F tiplerindeki hasta tutsakların ölümüne terk edilmesidir. Mücadelemizin ön koşulu olan inancımızı kanalize ettiğimiz alanlarda birer yumruk halinde savaşmamız gerektiğini, bugünün yaşanan katliamlarıyla, her gün öğrenci haklarının gasp edilmesiyle, her gün yaşanan kadın

cinayetleriyle, iktidarın kendi içerisinde kurduğu çelişki zincirleriyle görüyoruz.

Devlet katliamlarının, devrimci soluğu taşıyan her yürekte açtığı unutulmaz yaralardan bir tanesidir, Mehmet Latifeci yoldaşımız... Hatay'ın Samandağ ilçesinde doğan, burdur üniversitesinde mücadele kimliğiyle tanışan Mehmet Latifeci kararlılığının ve inancının varlığı ile Hatay Samandağ da arap, kürt ve türk halklarının kardeşliği temelinde mücadele yürütürken katledildi.

Mazlum Doğan'dan Aldık Cesaret ve Onur Bayrağını ve Kawa'nın Ateşini

Bu demirci Kawa'nın zulmü, işkenceyi ve kanı temsil eden zalim kral Dehak'a karşı verdiği mücadelenin öyküsüdür. Bu Kürt halkının zulme karşı direncinin öyküsüdür. Osmanlı hükümdarlarından günümüze bütün iktidarlar, her durumda kürt halkını haksız zulümlere sürerek, katlederek kendi iktidarlarına meşruluk yaratmaya çalışmışlardır. Cumhuriyetin ilk yıllarında Şeyh Sait'e yapılanlar demirci Kawa'nın halkına yapılanlardan farklı değildi. Yine dersimde Seyid Rıza'ya yapılanlar zalim Dehakın çocuklarının zulmü devam ettirdiğinin işaretiydi. İnkârın ve imhanın yetmediği yerlerde katliamların devreye girdiğini son olarak Uludere'de Roboski köyünde gördük.

Coğrafyamızda nevroz bir çok defa kana bulandı. Kawa'nın gerisinde bıraktığı Kürt bayramını, Kürtlerin yeniden doğuşunu simgeleyen baharın geliş anlamına gelen Newrozu, yok etmek isteyen Dehaklar günümüz Türkiye'sinde de varlığını en acımasız bir şekilde sürdürmektedir. Dersim, Maraş, Halepçe ve geçtiğimiz aralık ayında Uludere katliamında da TC devleti zihniyetini ortaya koymuştur. Tüm bunlara rağmen Kürt halkı 21 mart günlerinde alanları coşkuyla doldurmaya devam ediyor. Hepimiz Demirci Kawa olmadıkça, zalimin zulmüne direnmedikçe, yüreklerimizdeki isyan ateşini yükseltmedikçe zamane Dehakları bizleri ezmeye ve sömürmeye devam edecektir. NEWROZ PİROZ BE.

Mücadelemizin ön koşulu olan inancımızı kanalize ettiğimiz alanlarda birer yumruk halinde savaşmamız gerektiğini, bugünün yaşanan katliamlarıyla, her gün öğrenci haklarının gasp edilmesiyle, her gün yaşanan kadın cinayetleriyle, iktidarın kendi içerisinde kurduğu çelişki zincirleriyle görüyoruz

Gezaevi Önünde Ders

Bakırköy Cezaevi önüne sandalyeler yerleştirildi ve beyaz tahta kuruldu, akademisyenler Nükhet Sirman ve Ayten Alkan, tutuklu öğrenciler ve tutuklu Prof. Dr. Büşra Ersanlı için temsili ders verdi. Öğrenciler arasında milletvekilleri de vardı.

Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İniyatifi, Türkiye'de yaklaşık 600 tutuklu lise ve üniversite öğrencisine dikkat çekmek için Bakırköy Cezaevi önünde temsili ders eylemi gerçekleştirdi.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün yaklaşmasına atfen, ders mekanı olarak, Prof. Dr. Büşra Ersanlı ve 21 kadın tutuklu öğrencinin içinde olduğu Bakırköy Kadın Cezaevi seçildi.

Derste, tutuklu 21 öğrenci ve Ersanlı için yoklama alındı. Aralarında Emek, Demokrasi, Özgürlük Bloku milletvekili Levent Tüzel, CHP milletvekilleri Melda Onur, Sezgin Tanrıku, Veli Ağbaba'nın da olduğu öğrenciler derste yerlerini aldı.

MKÜ Öğrencileri "Akıllı Kart"lara Karşı Yürüdü!

MKÜ'de dönem başında hayata geçirilen "akıllı kart" uygulamasını protesto etmek için, 1 Mart Çarşamba günü bir araya gelen üniversite öğrencileri rektörlük binasına doğru yürüyüşe geçti.

ÖGB ve Jandarma tarafından önlerine barikat kurulan üniversite öğrencilerinin rektörlük binasına yürümeleri engellendi. Öğrenciler, tüm baskılara rağmen "akıllı

kart"ları protesto ettikleri basın açıklamasını gerçekleştirerek, olaysız bir şekilde dağıldı.

Cihan'a Özgürlük İçin Yürüdüler!

Puşi taktığı için 2 yıldır tutuklu bulunan Galatasaray Üniversitesi öğrencisi Cihan Kırmızıgül için arkadaşları ve hocaları eylem yaptı.

Galatasaray Üniversitesi içinde toplanan 200'ü aşkın kişi, alkışlar ve sloganlarla Kırmızıgül hakkında tutuklama kararı veren Beşiktaş Adliyesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Çırağan Sarayı'nın önünde yolu keserek oturma eylemi yapan kitle, alkışlarla Kırmızıgül'ün tutuklanmasını protesto etti.

Eylemde, "Tutukluluk süresi, yıldırılmaz

bizleri", "Baskılar son bulsun, Cihan özgür olsun", "Yıkılsın hücreler, tüm tutuklara özgürlük" sloganları atıldı.

Eyleme katılanlar, TMK'nın kaldırılmasını, özel yetkili mahkemelerin lağvedilmesini talep etti. Eyleme, tutuklu öğrenci Deniz Küçükbumin'in annesi, Emine Küçükbumin de destek verdi.

2010 yılını Şubat ayında Çağlayan'da bir markete düzenlenen molotof kokteylli saldırının ardından, Cihan Kırmızıgül, o sırada beklediği durakta, puşi taktığı için gözaltına alındı ve tutuklandı. Molotof kokteyllerinin üzerinde Kırmızıgül'e ait parmak izi ve DNA örneğine rastlanmadı. Gizli tanığın, gördüğü kişinin Kırmızıgül olmadığı yönündeki beyanlarına rağmen, Kırmızıgül 2 yıldır tutuklu yargılanıyor.

Gündem Soruşturma ÖGD'liler Mecliste!

Pamukkale Üniversitesi tarafından verilen uzaklaştırma cezalarını protesto etmek için Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İniyatifi tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada basına ve kamuoyuna bilgilendirme yapan üniversite öğrencileri, 15 Şubat günü Malatya Milletvekili Veli Ağbaba'nın konuğu olarak mecliste basın toplantısı gerçekleştirdi.

Hopa ve Malatya davasında tutuklu yargılanıp tahliye olan üniversitelilerin de katıldığı açıklamada, Pamukkale Üniversitesi öğrencileri adına konuşan Okan Karakuş, soruşturma terörünü ve sonrasında yaşananları anlattı.

Hopa davasında altı buçuk ay tutuklu yargılanan Göksel İlgin, Hopa davasından bugüne geçen süreyi ve yaşadıklarını basın ve kamuoyu ile paylaştı.

ÖGD Kış Etkinlikleri Başlıyor!

Özgürlükçü Gençlik Dernekleri, kurulduğu günden bu yana her yıl düzenli olarak gerçekleştirdiği yaz ve kış etkinliklerine bu yıl da devam ediyor. Bu yıl 6.sı düzenlenecek olan etkinlikler, Mart ayı boyunca devam edecek.

Beş bölgede, altı farklı şehirde organize edilecek etkinliklere, yaklaşık 20 farklı şehirden üniversite öğrencileri katılım gösterecek.

İki gün boyunca sürecek etkinliklerde, ekonomi politik (Marksist ekonomi kuramına giriş) ve felsefe (Diyalektik materyalizme giriş) üzerine belirlenen kitapların sunumları yapılacak. Etkinlikler, Madam Bovary adlı romanın sunumu ile devam edecek. İçinde, film gösterimleri ve panellerin de yer alacağı kış etkinliklerinde bir araya gelecek olan gençler, iki gün boyunca düşünceleri ve davranışları örgütleyecek.

ETKİNLİK TARİHLERİ:

- *İç Anadolu (Eskişehir): 10-11 Mart
- *Güney - 1 (Adana): 10-11 Mart
- *Güney - 2 (Hatay): 10-11 Mart
- *Ege (Denizli): 17-18 Mart
- *Karadeniz (Samsun): 17-18 Mart
- *Marmara (İstanbul): 31 Mart
-1 Nisan

2012: BELİRSİZLİKLER YILI

A lmanya'daki finansal sermayenin en büyük gazetesi Frankfurter Allgemeine Zeitung'un, Dünya Bankası'nın ve IMF'nin ve 2012 için sundukları ekonomik perspektifleri gözden geçirirsek, sanki kaderin cilvesi üzerine, ama alaycı-parodik tarzda yazılmış bir tiyatro oyunun icindeymişiz gibi buluruz kendimizi. Birbirlerinden daha da kötümser ve daha da belirsizliklerle dolu bir perspektif sunmak için sanki canlarını veriyorlar ve birbirleriyle rekabet içindeler.

Bunun içine bir de, Standard&Poors'un ve Moody'nin bir dolu Avrupa ülkelerinin kredi reytingleriyle oynadığı "ha düşürdüm, ha düşürecekim" oyununu katın, alın size mükemmel bir komedi. Daha doğrusu; tiyatro oyunu olsa, komedi olurdu.

Ama, tiyatro oyunu değil: hoş geldiniz 2012'ye!

***

Dünya Bankası'nın hesaplamasına göre, 2011'in 3. çeyreğinde, yeniden ateşlenen finansal kriz sonucu düşen borsa değerleriyle, Dünya'nın 2011 GSYİH'inin yüzde 9,5 veya 6,5 milyar dolar kadar değer kaybı olduğunu tespit etti. Yanı sıra, aynı zaman içinde Dünya ticareti (1 senelik zamanda hesaplanmış biçimiyle) yüzde 8 düştü ve özellikle Avrupa ithalatının (yine 1 senelik bir zamanda hesaplanmış biçimiyle) yüzde 17 düşmesi buna büyük katkıda bulundu.

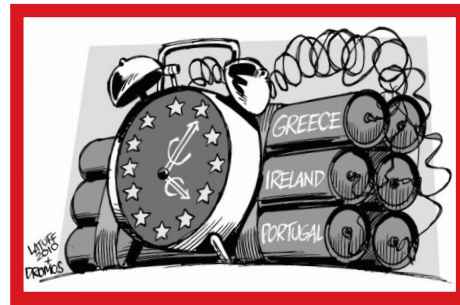
2011'de ortalama olarak (yani 4 çeyreği de katarak) Dünya ticareti yüzde 6,6 (2010: yüzde 12,4) ve Dünya GSYİH'i yüzde 2,7

(2010: yüzde 4,1) yükselmiş olsa bile, 2011'in 3. çeyrek yılındaki gibi aniden bir çöküşün/krizin yeniden patlamasının, dünyadaki bütün ekonomik dengeleri son derece hızlı bir şekilde nasıl bozabileceğini görebiliriz. Aynı şekilde eğer patlak hızlıca kapatılmaz ise (ki 2011 Aralık'ında Avrupa Merkez Bankası'nın (ECB) yüzde 1 faiz ile bankalara dağıttığı 489 milyar dolar ve IMF'nin kriz fonuna Avrupa ülkelerinden garantilenen 200 milyar dolar yine ekonomik dengeyi kurdu) sonuçların feci olacağını görebiliriz.

Dünya Bankası da bunu biliyor: 2012 için Dünya GSYİH'in sadece yüzde 2,5 (yüksek gelirli ülkeler: yüzde 1,4, gelişen ülkeler: yüzde 5,4) yükselmesini ve Dünya ticaretinin yüzde 4,7 yükselmesini bekliyor; ve bu rakamların da "çok belirsiz" olduğunu ekliyor. Çünkü, 2012 ekonomik

finansı etmeyi reddederse, Dünya Bankası, 2012 Dünya GSYİH'in en az yüzde 2,5 ve 2013'te gelişen ülkelerin GSYİH'inin en az yüzde 4,2 düşeceğini hesaplıyor. Burjuvazinin mekanik-pozitivist ekonomik teorisi kısa vadeli ve "bireysel" çıkarlar üzerine kurulan gerçek ekonomik sistemin yapısını ve gerekçelerini, direkt uzun vadeli şemalara "kopyalıyor", önceden düzgün, problemsiz veya en azından ortalamada her yanı dengelenmiş şekilde bir gelişmeyi öngörüyor.

Ama, 2011'in 3. çeyrek yılındaki ani "dengeçizlik" ve Dünya Bankası'nın 2012 öngörüsünü "çok belirsiz" olarak tanımlaması, ne ekonomik sistemin ne de ekonomik teorinin, gerçeğe salıverilmiş etkin güçlerin rasyonel bir şekilde kontrol altında veya düşünülebilir durumda olmadığını simgesidir.

hesaplaması, kısa vadeli beklentileri katarak ve geçmiş senenin ortalaması üzerine kurulmuş bir hesaplamadır. Orta vadeli dengelerde (mesela Avrupa'daki finansal kriz gibi) büyük bir patlamanın olmaması üzerine kurulmuş bir hesap.

Eğer Avrupa'da kriz yine patlarsa ve mesela sermaye piyasası Avrupa ülkelerini re-

2011'de ortalama olarak Dünya ticareti yüzde 6,6 ve Dünya GSYİH'i yüzde 2,7 yükselmiş olsa bile, 2011'in 3. çeyrek yılındaki gibi aniden bir çöküşün/krizin yeniden patlamasının, dünyadaki bütün ekonomik dengeleri son derece hızlı bir şekilde nasıl bozabileceğini görebiliriz.

KRİZ DERİNLEŞİRKEN ÇÖZÜM MÜCADELEDE

Avrupa'da artık sadece Almanya, Finlandiya, Hollanda, Danimarka ve Lüksemburg'un kredi reytingi problemsiz "AAA" durumunda; diğer bütün Avrupa ülkeleri ise, hem Standard&Poor's, hem de Moody's'den ya "AAA"yı kaybettiler ya da kaybetmeye yakınlar. Yunanistan, İtalya ve İspanya zaten B'lere düştüler veya düşmek üzereler.

Reyting-savaşı neden tam şimdi başladı ve neden tam Avrupa'nın merkez emperyalist güçlerinin; kriz'in bütün hegemonik-sistemik dengelerini bozması sonucu dengeleri değiştirecek hamlelere izin veren bir alanın açılması ve öncü emperyalist ülkeler tarafından kullanılmasıyla birlikte, Avrupa Birliği'ni kendi çıkarlarına göre daha da net ayarlamaya başladığını da, kesin olarak bilemeyiz.

Belki yeni biçimlerde şekillenmeye başlayan ve topyekûn otoriterizme yol alan bir Avrupa'nın fazla güçlenmemesi için önlemdir, belki Avrupa emperyalist merkezlerinin "çevre" ülkeler için sunduğu "çözümlerin" yeni bir kriz patlağı olasılığını yükselteceği ve yeni bir avro krizinin bütün

Bahar, her biri ortak düşmana karşı mücadeleye yazgılı olan, farklı mücadele alanlarının birleşik mücadelesini kuvvetlendirmek, demokratik devrim yolunda hız kazanmak için bulunduğumuz her alanda bir adım ileri çıkmanın zamanıdır.

için durum kritik. Hem Dünya Bankası hem de IMF Avrupa'nın ortalama büyümesinin eksiye girmesini bekliyor. 2012'de İtalya ve İspanya için yüzde 2,2yüzde ve yüzde 1,7 düşüş bekleniyor.

Yunanistan ise, 2011'de yüzde 6,8 küçüldü ve en az 2014'e kadar her sene

Şu an öyle görünüyor ki, sanki "Yunanistan sorununun çözümü" AB'nin kriz çözümü ile el ele giden yeniden yapılanmasının ilk ve herhalde genel modeli olacakmış gibi. Almanya'daki büyük sermayenin bazı sözcüleri, Yunanistan'ın Avrupa Birliği'nden çıkarılmasını isterken, bazı önemli politikacılar, Avrupa Birliği'nin yeni ESM finans fonuyla değişen finans-politik yapısının yeterince otoriter ve anti-demokratik olmadığını ve daha da otoriter ve anti-demokratik olması gerektiğini savunuyorlar.

İktidardakilerin iç çatışmasından doğan sonuç ne olursa olsun, halklar ve işçi sınıfı için, eğer kendileri acilen şu andaki sistemik gerekçelerden ayrı bir şekilde demokratik ve halkçı prensiplerini savunmayı beceremezlerse, buradan sadece kötü sonuçlar çıkabilir. O zaman, kendisini en demokratik ve ileri değerlerle bürünmüş gören şu Avrupa'nın, hegemonyası git gide anti-demokratik yapılarla/araçlarla ve zor (ve belki şiddet) ile kuracağını kestirebiliriz.

Bahar, her biri ortak düşmana karşı mücadeleye yazgılı olan, farklı mücadele alanlarının birleşik mücadelesini kuvvetlendirmek, demokratik devrim yolunda hız kazanmak için bulunduğumuz her alanda bir adım ileri çıkmanın zamanıdır.

dünyayı fena sarsacağı hesaplanarak, buna karşı bir önlem olabilir. Bu ilk iki opsiyon, EFSF ve sonraki ESM fonun notu da düşme tehlikesi altında bulunduğu için, akıl dışı bir olasılık değil.

Ama belki de, Avrupa'nın merkezileşmesinin önünü açmak için, ulusal finans-politik bağımsızlığın ortadan kaldırılmasının hızlanması ve zorlanması yönünde bir hamle olabilir. Dünya kapitalist sisteminin ve şu an özellikle Avrupa'daki kapitalist sistemin içinde gelişen kâr-kullanım değeri çelişkisi, Avrupa'daki lider emperyalist ülkeleri, belki gerçekten bu feci irrasyonel çözümünün "en rasyonel" çözümü olarak görmelerini motive etmiştir.

Her durumda, emperyalistlerin Avrupa'sı ve Avrupa'da yaşayan halklar

küçülmesi bekleniyor; böylece minimum 4 sene arka arkaya küçülmüş olacak. Ayrıca, 2010'da Yunanistan "sadece" yüzde 4,5 küçüldüğü için, otoriter kriz "çözümlerinin hiç bir şekilde ekonomiyi düzeltmediğini, tersine krizi derinleştirdiğini görüyoruz.

YUNANİSTAN'DA DEVRİMİN AYAK SESLERİ DUYULUYOR!

Sarkozy ve Merkel'in sözcülüğünü yaptığı Avrupalı finans-kapitalin elinde oyuncağa dönen Yunanistan'lı düzen politikacıları, ekonomik darboğazi aşmak konusunda bir arpa boyu yol alamıyor.

Sermayenin sözcüleri olan milli mutabakat hükümeti bileşenleri, ayak seslerini duymaya başladıkları devrimi savuşturmak için IMF'den alınacak mali yardıma bel bağlar hale geldiler.

Yunan Halkının alinterine göz koyan IMF, 130 milyar avroluk borçlandırma paketini serbest bırakmanın karşılığında ülkedeki tüm ücretlerin yüzde 20 oranında kısılmasını, kamuda 15 bin kişinin işten çıkarılmasını, birçok okul ve hastanenin kapatılmasını ve devasa özelleştirme hamlelerinin gerçekleştirilmesini istedi.

Halk Kapitalistlerin Saldırısına Boyun Eğmiyor

İşsizliğin resmi rakamlarla göre yüzde 20 civarında seyrettiği ve yoksulluğun her gün derinleştiği ülkede, kendilerine onursuz bir kölelik dayatılmak istenen emekçiler 7-8 ve 11 Şubat tarihlerinde genel greve gittiler. Bürokratik sendikal yapıların eylemi sekteye uğratma çabalarına karşın, genel grev sırasında Atina'da yirmi bin işçi yürürken, Enerji Bakanlığı'nın ve madenlerin de hedef olduğu çok sayıda işgal eylemi gerçekleştirildi.

AB, Avrupa Merkez Bankası ve IMF eliyle dayatılan kararların mecliste oylandığı, 12 Şubat'ı 13 Şubat'a bağ-

Gelinen noktada, burjuvazinin ekonomik krizin yanında çok güçlü bir siyasi krizle de karşı karşıya kaldığı açık.

layan gece ise, halkın isyanı, grev günlerini aşan bir kitlesellik ve militanlık arz etti. Gösteriler ülkenin irili ufaklı tüm şehirlerinde gerçekleşirken, polisle sert çatışmalar yaşandı ve çeşitli kamu binaları ile kapitalist işletmelere ait onlarca bina ateşe verildi.

Çanlar Burjuvazi İçin Çalıyor

Gelinen noktada, burjuvazinin ekonomik krizin yanında çok güçlü bir siyasi krizle de karşı karşıya kaldığı açık. Bugün Yunanistan, halkın eskisi gibi yönetilmeyi kabul etmediği, burjuvazinin ise eskisi gibi yönetemediği bir eşikte duruyor. Meclisteki oylamada, üç düzen partisinin 46 milletvekili ihraç etmek zorunda kalması ve polisin gösterilerde git gide daha çok güç kullanmaya başlaması da durumun hassasiyetini gösteriyor.

Son dönemde gerçekleştirilen kamuoyu yoklamaları düzen partilerinin halk nezdindeki meşruiyetinin eridiğini gösteriyor. Öyle ki, 2009'da yüzde 44 oy alarak iktidara gelen PASOK, şimdilerde yüzde 8'lik bir destek bulabiliyor, üstelik kaybettiği oylar ülkedeki diğer düzen partilerine gitmiyor. Şu an itibarıyla halkın umutları, tümüne verilen destek toplandığında yüzde 46 oranına ulaşan demokratik sol partilere yönelmiş durumda.

Yaşanan siyasi bunalım neticesinde burjuvazinin diken üstünde olduğunu anlamak zor değil. Öyle ki, her siyasi tikanıklık döneminde halkı sisteme kanalize etmenin bir aracı olarak görülen seçimler, egemenler tarafından şiddetle arzulanırken, bu sefer burjuva politikacılar seçimleri ertelemekten bahsetmektedir.

Kriz Derinleşirken Komünistleri Bekleyen Görev: DEVRİM!

Ekonomik ve siyasi krizin derinleştiği ülkede, bugünün biricik görevi, işçi sınıfının isyanını devrimci bir kalkışma için acilen örgütleyebilmek. Bunun başarılıp başarılamayacağı ise süreç içinde, reformist/ legalist KKE ve SYRIZA gibi örgütlerin mi yoksa kitle tabanı daha dar olmakla beraber devrimci nitelik taşıyan öznelerin mi öne çıkacağı sorusunun cevabına bağlı görünüyor.

Tunus Genç Komünistler Birliği (UCJT) Merkez Yöneticisi Ameni Dhouib ile Tunus'ta Gençlik Hareketi Üzerine Konuştuk

Bouazizi'nin Ardından Tunus'ta Gençlik Hareketi

“Tunus gençliğinin 23 yıl boyunca bir “politik çöl”de yaşadığını biliyorduk; gençlik, insanlar tarafından ortaya konan toplumsal ve ekonomik talepleri sloganlaştırmasını sağlayacak politik bilinçten yoksundu. Örgütümüz, gençliğin seçkin kesimi olarak değerlendirebilecek direnişteki yoldaşlarımız gençlerle yan yana hareketin gidiş yönüne doğrudan etkide bulunuyorlardı.”

Özgürlükçü Gençlik: Öncelikle, Tunus'ta Aralık 2010-Ocak 2011 tarihlerinde başlayan halk hareketinin içinde Tunus Genç Komünistler Birliği (UCJT)'nin ne düzeyde yer aldığını sormak istiyoruz.

Ameni Dhouib: Halk hareketinin başlangıcından itibaren UCJT olarak sokaklarda, Tunus gençliğiyle birlikte, örneğin çeşitli sloganlar üreterek harekete bir çerçeve sunmaya çalışıyorduk. Tunus gençliğinin 23 yıl boyunca bir “politik çöl”de yaşadığını biliyorduk; gençlik, insanlar tarafından ortaya konan toplumsal ve ekonomik talepleri sloganlaştırmasını sağlayacak politik bilinçten yoksundu. Örgütümüz, gençliğin seçkin kesimi olarak değerlendirebilecek direnişteki yoldaşlarımız gençlerle yan yana hareketin gidiş yönüne doğrudan etkide bulunuyorlardı. 14 Ocak 2011 öncesinde ve o gün boyunca rejim karşıtı ve Zeynel Abidin Bin

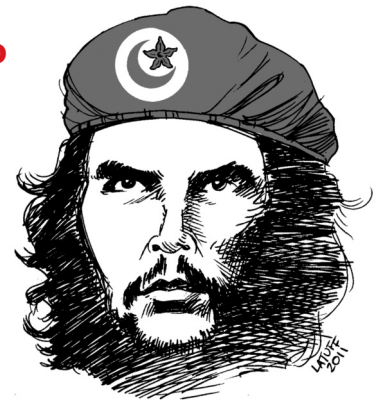
Ali'nin gitmesini talep eden sloganlarla İçişleri Bakanlığı Ofisi önündeydik. Bunu günlük olaylardan da gözlemleyebiliriz.

Ayrıca, İçişleri Bakanlığı içerisindeki cezaevi hücrelerinde alıkonulmuş yoldaşlarımız vardı. Günler önceden yakalanmış, işkence görmüş ve bilinmeyen bir tarihe kadar gözaltına alınmışlardı. Bu yoldaşlarımız ancak 14 Ocak'tan sonra serbest kalabildiler. Aralarında genel sekreterimiz Hama Hammami'nin de olduğu Tunus İşçileri Komünist Partisi (PCOT) üyeleri de bulunuyordu. Ayrıca 25-26 Ocak'ta, halkla birlikte gayrimeşru hükümeti protesto etmek için Başbakanlık önünde oturma eylemindeydik. Oradaki gençlerle tartışmalar yaptık ve oturma eylemine yiyecek ve ilaç sağlayarak destek olduk. Gerek organizasyon komitesindeki varlığımızla gerek sloganlarımızla Al Kasaba (Başbakanlık'ın bulunduğu bölge) oturma

eyleminin merkezindeydik.

Ardından Al Kasaba'daki ikinci oturma eylemi gerçekleşti. İlki çok sert bir biçimde ezilmişti. İkincisi halkın gayrimeşru Muhammed Gannuşi hükümetinin feshedilmesi ve bir anayasa kurulu oluşturulması yönündeki talebi doğrultusunda gerçekleşti. Aklıma gelmişken, anayasa kurulu, Bin Ali'nin eski partisi Demokratik Anayasal Birlik'in feshi, siyasi polisin feshi basın özgürlüğü ve yargı bağımsızlığı talep eden sadece bizim partimizdi. O zamana kadar, partimiz başlıca sol partileri bir

“25-26 Ocak'ta, halkla birlikte gayrimeşru hükümeti protesto etmek için Başbakanlık önünde oturma eylemindeydik. Oradaki gençlerle tartışmalar yaptık ve oturma eylemine yiyecek ve ilaç sağlayarak destek olduk. Gerek organizasyon komitesindeki varlığımızla gerek sloganlarımızla Al Kasaba (Başbakanlık'ın bulunduğu bölge) oturma eyleminin merkezindeydik. Ardından Al Kasaba'daki ikinci oturma eylemi gerçekleşti.”

“PCOT Tunus politik yaşantısının asli bir unsuru. Bunu her ne kadar kilit bakanlıklar önerilmese de mevcut geçici hükümetin parçası olmaya dair aldığı tekliften anlayabiliriz. Partimizin önemini ve popülerliğini seçim sonuçlarıyla ölçmeye kalkarsak yanlış yapmış oluruz. Gençlik birliğimiz, partinin güçlü kuruluşlarından bir tanesi. Parti, Tunus gençliğine UCJT ile sesleniyor.”

araya getirerek 14 Ocak koalisyonunun üyesi olmuştu.

İkinci Al Kasaba oturma eyleminde daha etkiliydik. Seçimlerin düzenleneceği anonsunun eylemimizin pozitif bir sonucu olduğunu düşünüyoruz. Eylemimiz kutlamalarla son bulmuştu, ülkenin her tarafından gençler birbirimize çiçekler veriyor, ağlıyor, naralar atıyorduk. Eylemlerimiz son bulmadı. Çalışma hakkının kabulü için, Siyonistlerle ilişkilerin normalleştirilmesini kınamak için, emperyalizme karşı, ulusal meselelere ve Arap ülkelerinde sürmekte olan devrimlere yönelik yabancıların müdahalelerine karşı eylemler gerçekleştirdik, bu zaman zarfında bütün yollardan devrimi destekledik.

Sonrasında ise anayasal seçimler geldi. PCOT'nin gençlik seksiyonu olarak bizler de seçim kampanyasının başladığı ilk günden itibaren Tunus'un tüm bölgelerinde özellikle de kırsal ve halka ait alanlarda faaliyete dâhil olduk. Her ne kadar seçim sonuçları beklediğimiz gibi olmasa da, bu deneyimi olumlu olarak değerlendiriyoruz. Uluslararası ölçekte değerlendirdiğimizde Anayasa Meclisi'nde 3 sandalye almak kolay bir şey değildir ancak bizim harcadığımız efor göz önüne alınırsa, bu düşünce kendimizi aldatmamıza neden olur. En büyük başarımız ise ülkenin iç kısımlarındaki Tunuslu gençlerin durumu

hakkında derinlikli bilgileri bir araya getirmek oldu.

Şimdi ise, Eylül/Ekim 2011'den bu yana üniversitelere döndük. UCJT üniversitelerde Tunus Genel Öğrenci Sendikası (UGET)'in üniversitelerdeki ayrılmaz ve aktif bir parçası. Aynı zamanda, anayasal kurul ofisinin önünde de birkaç eylem organize ettik. Kampüste -açıkça söylemek gerekirse İslamcı olduklarını ileri süren yabancı insanlar tarafından öğrencilere birkaç kez şiddet uygulandığına tanık olmuştuk. Üniversitede eğitim kurumlarının bağımsızlığını ve bütünlüğünü talep eden bir grev ve boykotlar düzenledik. Bizler her zaman halk üniversitelerini, demokratik eğitimi, ulusal kültürü savunanlar olduk. Biz yalnızca bu grupların Mannouba (Tunus'ta bir şehir) Üniversitesi'nde olduğu gibi korunmalarına karşı eylemler yapmadık, aynı zamanda anayasal kurula öğrenciler olarak eğitimin bütün aşamalarında parasız olması, özelleştirme politikalarının gözden geçiril-

mesi, üniversitelerde eğitimle ilgili alınacak kararlarda demokratikleşme adımlarının atılması gibi taleplerimizi de iletecek fırsatı bulduk. Burada Tunus Üniversitesi'nin diplomalı işsiz nesilleri yetiştiren LMD (License Master Doctorate) sisteminden ne kadar mağdur olduğunu da hatırlatmak isteriz.

UCJT olarak Komünist Parti'yle ilişkiniz nasıl?

PCOT Tunus politik yaşantısının asli bir unsuru. Bunu her ne kadar kilit bakanlıklar önerilmese de mevcut geçici hükümetin parçası olmaya dair aldığı tekliften anlayabiliriz. Partimizin önemini ve popülerliğini seçim sonuçlarıyla ölçmeye kalkarsak yanlış yapmış oluruz. Gençlik birliğimiz, partinin güçlü kuruluşlarından bir tanesi. Parti, Tunus gençliğine UCJT ile sesleniyor. UCJT örgütsel olarak bağımsız ancak politik olarak partinin genel çizgisini, kararlarını ve tutumunu mutlaka benimseriz, programını savunuruz ve onun Marksist-Leninist ilkelerine sadık kalarak hareket ederiz.

Örgütsel bağımsızlık partiyle daha az temas etmemiz manasına geliyor. Demokratik merkezîyetçilik ilkesini benimsiyoruz; çok sayıda Tunuslu genci temsil ediyor oluşumuz göz önünde bulundurulursa despotik uygulamalara ve hiyerarşik bir örgütlenmeye sahip olmayışımızın sebebi budur. Öğrenciler, şehirlî ve köylü işsiz gençler, çalışma hakkı için mücadele eden dışlanmış gençler... kısacası bütün kesimlerden gençler örgütümüzde yer alıyor. Pek çok Marksist-Leninist deneyimde benzer tip gençlik örgütü modeliyle karşılaşıyoruz.

UCJT'nin UGET içerisindeki rolünü sormak istiyoruz. Öğrenci eylemlerindeki ve taleplerin belirlenişindeki ağırlığı nedir? Olağan eylemlerde ve etkinliklerde UGET içerisindeki diğer politik gruplarla ilişkileri nasıldır?

UCJT, UGET içerisinde temel bir aktör. Biz UGET'i herhangi bir partiyle ilişkisi olmayan bağımsız öğrencileri de içeren Tunus'taki bütün öğrencilerin sendikası olarak görüyoruz. O, farklı siyasi yönelimlerimizle hepimizi bir araya getiren sendikal bir öğrenci örgütü.

“Sendikal hareket Tunus gençliğinin bütününün, bütün nesillerden gençliğin, taleplerinin dışında düşünülemez. Eğitim ve iş gibi sosyal haklar için mücadele ettiğimizde halktan sınıflarla yan yana mücadele ediyoruz. Öğrenci mücadelesi halkın verdiği mücadelenin dışında düşünülemez.”

“Dışarıdan görüldüğü kadarıyla, Türkiye demokratik bir ülke. Ancak sendikal haklarınıza getirilen kısıtlamadan haberdarız. Bu demokrasi açısından bir tehdit oluşturur ve gerici unsurları güçlendirir. Siz mücadelenin en önündesiniz. Size zayıflığımızdan bahsedebilirim. Esas zayıflığımız; 2010 yılında toplumsal hareketi yönlendirmeye hazır değildik. Açıkçası, devrimi beklemiyorduk ve onun ekonomik ve toplumsal talepleriyle yeterince temas halinde değildik.”

UGET içerisindeki varlığımız tarihsel. Biz her zaman, şimdiki ismimizi almadan önce, ismimiz Revolutionaries Syndicalist iken bile UGET içerisinde yer aldık.

Sendika içerisindeki diğer unsurlarla ilişkilerimize gelince farklı siyasi yönelişlerden insanları bir araya toplayan sendikal bir örgütlenmede bizim programatik hedeflerimize farklı yaklaşımlar olmasını kolaylıkla anlayabiliyoruz. Üyelerin hepsi devrimci olamaz. Sendikamız farklı hassasiyetlere açık. Üniversitelerdeki en güçlü ve etkili unsur biz olmamıza rağmen hiç kimseyi dışlamıyoruz. Böylece, sendikadaki diğer kesimleri üzerinde baskı oluşturmak için çoğunluk gücünü kullanmayı istemiyoruz ve hatta öğrenci sendikası eylemlerinde sadece kendimiz olduğumuz zamanlarda bile UGET ismiyle hareket ediyoruz. Niyetimiz, bizim dışımızdaki unsurları -hatta bazen ayrıcalıklar tanıyarak- sürece katmaktır. Esas amacımız grev; eğitim için, iş için ve devrim için grev. Ancak böylesi faaliyetlerde politik taleplerden çok sendikal taleplere eğiliyoruz, tabi ki prensiplerimizi unutmadan.

Öğrenci Sendikası'nın başlıca taleplerini ve Tunus Gençliği'nin başlıca taleplerini açıklayabilir misin?

Aslına bakılırsa sendikal hareket Tunus gençliğinin bütününe, bütün nesillerden gençliğin, taleplerinin dışında düşünülemez. Eğitim ve iş gibi sosyal haklar için mücadele ettiğimizde halktan sınıflarla yan yana mücadele ediyoruz. Öğrenci mücadelesi halkın verdiği mücadelenin dışında düşünülemez.

Toplumsal talepler için, bütün öğrenciler için doğru düzgün yurtlar talep ediyoruz. Aslında, öğrencilerin sadece bir yıl ücretsiz yurt hakları var. Bu durum ülkenin iç kısımlarından gelen yoksul sınıflardan öğrenciler için gerçek bir handicap. Bütün öğrenciler için özellikle de bizimki gibi toplumlarda durumu daha hassas olan kadınlar için parasız yurt talep ediyoruz.

Öğrenci eylemleri seçimden sonra baskıya uğradı mı? Protesto hakkınız için, devlet baskısına karşı nasıl direniyorsunuz?

Devrimden bu yana sendikal hakları kabul ettirmeyi başardık. Bugün gösteri ve yürüyüş hakkının önünde bir yasaklama söz konusu değil ama İslamcı olduğunu iddia eden yabancı unsurlar üniversiteye saldırıyorlar, şiddet var. Üniversitelerimizi şiddete sahne olmaktan korumak için elimizden gelen her şeyi yapacağız, kurumlarımızın bugüne kadar olduğu gibi

bilgi mabetleri, demokratik uygulamaların mekânları, özgürlük ve kültür alanları olmaları için mücadeleyi sürdüreceğiz. Nesillerdir yoldaşlarımız bu amaç için dövdüler. Bugün üniversitelerde Bin Ali'nin partisiyle aynı uygulamalara sahip iktidar partisine bağlı öğrencilerce temsil olunan irticai bir hareketle karşı karşıyayız. Ancak korkmuyoruz çünkü Tunuslu öğrencilerin böylesi irticai pratiklerle olan deneyimini biliyoruz. Öğrenciler biliyor ki böylesi gruplar asla bütün öğrencilerin hakları için mücadele etmezler. Bu gruplar iktidarı desteklerken nasıl onun aldığı kararlara karşı olabilirler? Biz şiddete-özellikle üniversite içerisinde- karşıyız. Bugün öğretmenlerin bile hayatı tehdit altında, onlar bile bu köktendinciler tarafından saldırıya uğradılar.

Bir devrime tanıklık ettiniz ve şu anda da bir karşı devrimi yaşıyorsunuz, bize önerileriniz nelerdir?

Sizin durumunuza hassasiyetle yaklaşıyoruz. Devlet tarafından yasaklanmaksızın, taleplerimizi özgürce açıklayabilmek için çok mücadele vermiş öğrenciler olarak; öğrenci sendikası hakkınızın elinizden alınmasının nasıl bir şey olduğunu anlayabiliyoruz. Safalarınızı güçlü bir öğrenci sendikasıyla örgütleyerek bu özgürlüğünüzü geri kazanacağınıza inanıyoruz. Size önerimiz, mücadelenizi bütün Türkiye halklarıyla yan yana yürütmeye özen gösterin, halk hareketlerinden asla uzaklaşmayın. Dışarıdan görüldüğü kadarıyla, Türkiye demokratik bir ülke. Ancak sendikal haklarınıza getirilen kısıtlamadan haberdarız. Bu demokrasi açısından bir tehdit oluşturur ve gerici unsurları güçlendirir. Siz mücadelenin en önündesiniz. Size zayıflığımızdan bahsedebilirim. Esas zayıflığımız; 2010 yılında toplumsal hareketi yönlendirmeye hazır değildik. Açıkçası, devrimi beklemiyorduk ve onun ekonomik ve toplumsal talepleriyle yeterince temas halinde değildik. İlegal bir parti olarak toplumsal hareketin önüne yeterli bir çerçeve sunamadık, bu aynı zamanda hareketin bugün geldiği irticai karakterinden neden sakınmadığımızın da bir özeleştirisidir.

İslamcıların “duygulara hitap eden” tezleri gençleri ve Tunusluların bütününe etkiledi. Bizim programımız ise pek çok insan tarafından anlaşılamadı, halk kitleleriyle güçlü bağlarımızın olmayışının eksikliğini ciddi biçimde hissettik. Son olarak, güncel olaylara daha yakından baktığımızda Tunus'ta yeni bir toplumsal devrim yaşanacağını söyleyebiliriz. Halkın ve devrimcilerin öncülüğünde bir devrimi başarıya ulaştırmak için bu kez harekete liderlik etme şansını kaçırmamamız gerekli.

İSVİÇRE'DE YÜKSEK ÖĞRENİMİN DURUMU

Avrupa'nın geri kalanı ile karşılaştırıldığında İsviçre'nin durumu daha iyi. Ancak bu, bizim karşısında mücadele etmemiz gereken az şey olduğu anlamına gelmez.

Politik Mücadele Alanları

İsviçre'de ve Zürih özelinde, sol görüşlü öğrenciler; kamu finansmanındaki bütçe kesintileri ile birlikte eğitimin özelleştirilmesine, sermayenin profesörler veya çalışma raporları üzerindeki kontrolüne ve sonuçların yayınlanmasına sponsorluklar aracılığıyla uyguladığı baskıya, harç miktarının yüksek olmasının yarattığı tehditlere, öğrencilerin Bologna sistemi veya sıkıntılı ve pahalı emlak piyasası nedeniyle hayatlarının genelinde karşılaştıkları baskılara karşı mücadele ederler.

Harçlar

İsviçre'deki devlet üniversitesi harçları yıllık yaklaşık 2,500 TL'dir. Buna rağmen baskın kapitalist İsviçre Ticaret Federasyonu Economiesuisse harçların üç katına çıkarılmasını talep etmektedir. Öyle görüyor ki, sol liberal ittifak da iki katı zamma razı görünüyorlar. Sosyal demokratların büyük çoğunluğunu oluşturan SP'yi (İsviçre Partisi) sol liberal olarak varsayıyoruz. Geçmişte sıkça gördüğümüz gibi SP kapitalistlerin çıkarları için kalecilik yapmaktadır. Sebastian Brändli, Zürih Yüksek Eğitim Daire Başkanı ve Zürih

İsviçre'deki devlet üniversitesi harçları yıllık yaklaşık 2,500 TL'dir. Buna rağmen baskın kapitalist İsviçre Ticaret Federasyonu Economiesuisse harçların üç katına çıkarılmasını talep etmektedir.

Parlamentosu'nda SP eski vekili, kısa zaman önce eğitimin insan için önemli bir gelecek yatırımı olduğunu ve çok daha pahalı olması gerektiğini belirtti.

Başkent Bern'de önümüzdeki dönem harç ücretleri çok sayıda Sosyal Demokratlar ve İsviçre Yeşiller Partisi (GP) üyesi vekilin desteğiyle 2,300 TL civarından 2,900 TL civarına çekildi. Harçlar Zürih Üniversitesi (UZH) ve Zürih İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü (ETH)'de 2,500 TL civarında olacak. Teknik yüksekokullarda yıllık harçlar devlet okullarında 2,900 TL civarında, özel okullarda ise 19,000 TL civarında karşımıza çıkmaktadır. Son birkaç yılda WTO GATS'ın (eğitimin liberalleşmesini savunan anlaşma) etkileri net bir şekilde görülebilir olmuştur. Özel eğitim kurumları ve bu kurumlara ait reklamlar üniversitelerde, internette ve özellikle

toplu taşıma araçları ve sokaklar gibi kamusal alanlarda mantar gibi çoğalmaya başladılar.

Öğrencilerin Yaşam Koşulları

Zürih'teki öğrencilerin durumları daha da kötüye gitmektedir. Sıkıntılı emlak piyasası evde kalamayan öğrencileri bir oda için 1,150 TL gibi bir miktarı ödemeye zorlamaktadır. Mesleki rehberlik tarafından belirlenen rakamlar aylık yaşam değerini 3,850 TL olarak göstermektedir. Buna göre, öğrencilerin yüzde 78'i düşük ücretlerle, yarı zamanlı olarak çalışmaktadırlar. Bunların yanında çoğu üniversite Bologna Reformu'nu uygulamaya başladıktan sonra derslere katılım zorunluluğu getirmiştir ve bu durum yarı zamanlı çalışma imkanını daha da zorlaştırmıştır.

2009'DAKI KİLİT OLAY * ÜNİVERSİTE İŞGALI

İşgal hakkında konuşmak için öncelikle Zürih'teki farklı politik öğrenci gruplarını tanımlamak gerekmektedir.

kriPo - Eleştirel Politikler

2005 yılında takipçi örgüt olarak kurulan kriPo kendilerini üniversiteli solcu öğrencilerin resmi ve kolektif toplanma organı olarak tanımlamaktadır. Örgüt içerisinde Yeşiller, Sosyal Demokratlar ve komünistler birlikte çalışmaktadırlar. Aktif çekirdeği oluşturan ve acil kararlar veren 5 üyeli(en fazla 7 kotalı) idari bir

kurul bulunmaktadır. Ama genel olarak kriPo hiyerarşiden uzak, ciddi kararların kolektif bilinçle alındığı bir örgütlenmedir.

Son StuRa (Öğrenci Parlamentosu) seçimlerini koltukların yaklaşık yüzde 25'ini kapsayacak bir oranla kazandı. Ama bu parlamentodan pek fazla şey ummadık, mücadelemizin kazanıma ulaşması bakımından gerçek güce sahip olmadığını düşünüyoruz. StuRa üyeleri, üniversitenin farklı enstitülerinden seçilebilmektedir ama çoğunun üniversite

yönetiminde önemli bir etkisi olmaz. Güçlü enstitülerdeki StuRa delegeleri sadece Üniversite Parlamentosu toplantılarını dinleme ve oraya önerilerini sunma hakkına sahiptir ama karar merciinde herhangi bir hakları yoktur.

Bunun yanı sıra Öğrenci Parlamentosu'ndaki en güçlü yapı olarak politik etkinlikleri organize eden bir örgütüz. Bir film topluluğumuz, etkinlik organizasyon komitemiz bulunmakta ve her ayın ikinci salı günü toplanıp kantinde politik sohbetler yaptığımız öğle yemekleri dü-

zenliyoruz. Örneğin, 21 Mart 2012 için İsviçre'nin göç politikalarıyla ilgili bir tartışma kürsüsü kurmayı planlıyoruz. 200 - 300 kişi civarında bir katılım bekliyoruz. Çünkü, Ulusal Parlamento'dan bir delege ve ülke çapındaki göç departmanının yöneticisi de bu etkinlikte yer alacak. Nisan ve Mayıs aylarında bir film gösterimi ve kültürel emperyalizmin İstanbul-Sulukule'deki etkilerini anlatan bir sunum organize edeceğiz.

“Uni Von Unten” UVU Tabandan Üniversite Hareketi

UVU, Zürih'in gayri resmi ve en radikal öğrenci örgütü. 2009 yılında “Dış Araştırmalar Enstitüsü” SLAF'ın, İsviçre'nin en büyük neoliberal düşünce kuruluşu, ders dışı konferanslarını protesto eden kuruldu. Nisan 2009'da Novartis CEO'su Daniel Vasella'nın konferansı iptal ettirme girişimleri oldu. Kasım ayında, 1999'da ABD'nin Irak işgalini

şik olmayan taban demokrasisi ile örüldü. Zürih'teki işgal iki hafta sürdü. Üniversite yönetimiyle karşılıklı mutabakat sonucu hareket, üniversitenin boş binalarından biri olan Pavilion'a taşındı. 2009 Aralık ayının sonuna kadar yaklaşık 1000 kişinin katıldığı iki barışçıl eylem örgütlendi.

İkinci eylemin sonunda Eğitim Bakanı Regine Aepli'nin kalabalığa hitap etmesine izin verildi ve Aepli yüksek harçlara karşı savaşacağı sözünü verdi. Ama tarihin sık sık bize gösterdiği gibi kimse bir sosyal demokratin sözüne inanmamalı. Altı ay sonra Regine Aepli Zürih Parlamentosu'na harçların, özellikle yabancı öğrenciler için, yükseltmesini önerdi. 2010 Ocak ayında üniversite yönetimi de verdiği sözü tutmadı ve Pavillion'un kilitlerini değiştirdi. Sonrasında Unsereuni sıradan bir toplantı salonunda toplanmaya başladı ve aktivistlerin sayısı hızla düşüşe geçti.

ABD'nin Irak İşgalini muhafazakar bir düşünüşle savunan neo-muhafazakar Robert Kagan'ın konuşması, 150 aktivist tarafından protesto edildi.

muhafazakar bir düşünüşle savunan neo-muhafazakar Robert Kagan, konferansını farklı bir binada yüksek güvenlik önlemleri altında yapmak zorunda kaldı. 150 aktivist Kagan'ın konuşmasını protesto etti.

Bu yer değişikliği ve basın konuyu önemsemesi 17 Kasım 2009'daki eylemin başarıya ulaşmasına yardımcı oldu.

17 Kasım 09 İşgali-Unsereuni

Uluslararası Öğrenci Günü için UVU bir eylem günü organize etti. 500 ile 600 kişi arasında bir öğrenci grubu akşam saatlerinde toplandı ve hazırlanan sunumu izlemek için insanlar büyük toplantı salonuna geldiler. Burada toplanan grup, salonu işgal etmeye karar verdi. Basel zaten işgal altındaydı, aynı akşam Bern ve Lausanne üniversitelerinin de toplantı salonları işgal edildi. Hareket, “Unsereuni” (Bizim Üniversitemiz) adını aldı ve günlük kati toplantılarla hiyerar-

Yine de, Unsereuni alternatif konferanslar düzenledi; en büyüğü 100 kişiyi etkiledi ve iki dayanışma etkinliği örgütledi. Etkinliklerden elde edilen para genellikle diğer şehirlerdeki Unsereuni gruplarıyla ortak basılan bağımsız gazete için kullanıldı. 2010 yazında Unsereuni ve UVU dağıldı. Ancak e-posta adresleri, Facebook grupları ve kişisel bağlantılar gibi yapılar hala mevcut.

Peki Ya Şimdi?

İsviçre'deki solcular da dahil çoğu insan işgal dalgasının İsviçre'deki üniversiteleri bu kadar sarsmasını beklemiyordu. Örneğin KriPo üniversitelerdeki apolitik duruma paralel bir şekilde 2009 yılında (işgal öncesi süreçte) dağılma sürecine girmişti.

İşgal hareketi belki de, öğrencilerin mücadeleye olan ilgisizliğini anlamaya ve bu ilgisizlikle ilgili üç teoriyi analiz etmeye yardımcı olabilir:

1- Öğrencilerin mevcut durumu gayet iyi. Harekete geçmek için yeterli problem bulunmamakta.

2- Politik aktiflik artık popüler değil.

3- Öğrenciler ve insanlar genellikle memnuniyetsizler ama bir mücadele perspektifine sahip değiller.

1000 kişiyi etkileyen bir işgal hareketi ilk teoriyi kesinlikle geçersiz kılar. Burada memnuniyetsizlik olduğu aşikardır.

İkinci teori ise yine birinci etken doğrultusunda geçersizdir. Sanırım daha çok dikkate alınması gereken; Bologna Reformu doğrultusunda üniversiteler çok daha baskıcı bir hal aldığı gerçeğidir. Sınıfı geçmeniz için gereken puanı istenilen şekilde toplamazsanız eğitimden uzaklaştırılmanız çok kolaydır. Yani, ilgisizliğin sebebi politikanın ilgi çekmemesi değil, değişen koşullarla birlikte öğrencinin bilincinde yaşanan değişimdir. Protestolara katılmak için zaman yetersizdir; dersler, yoğun bir çalışma gerekmektedir; yaşamı idame ettirmek için yarı zamanlı işlerde çalışmak gerekmektedir ve öğrenciler üniversiteyi bir an önce bitirmek istemektedir.

En doğru olanı üçüncü teoridir. Ancak, işgal hareketi bizlere direniş ateşinin ve önemli devrimci deneyimlerin; insanların aklını ve kalbini ateşe atmasını sağlayabileceğini, onlara “Başka bir Dünya mümkün!” iyimserliğini geri verebileceğini göstermiştir. Bu nedenle, bana göre insanların iyimser-devrimci yanlarını kalplerinde ve akıllarında açığa çıkaracak kıvılcımı yaratmak için doğrudan eylemler örgütlemek çok önemlidir. Tekrar ve tekrar. Her ciddi politik deneyimden sonra insanlar daha da politikleşirler. İşgal hareketinde kanıtlanan da buydu. Yeni politikleşen ve üniversite dışındaki devrimci mücadelede aktif olan ya da kriPo'nun bir parçası haline gelen insanlar mevcut. İşgal olmasaydı kriPo muhtemelen dağılırdı. Ancak şimdi herşey yolunda ve büyüyüp güçlenmeye devam ediyoruz. Böylece rüzgar çok yakında kulaklarınıza İsviçre'den öğrencilerin aşağıdaki sözlerini taşıyacak:

“Kimin üniversitesi?”

“Bizim üniversitemiz!”

“Kimin dünyası?”

“Bizim dünyamız!”

Hasta La Victoria Siempre!

* Andreas D. kriPo'nun idari biriminde ve İşçi Partisi / İsviçre Komünist Partisi aktivistlerinden. İşgal hareketi ve unsereuni örgütlenmesi sırasında politikleşti. 2012 şubat ayında TÖPG ve SDP hakkındaki davada uluslararası dayanışma delegeleri arasında yer aldı.

YÖK'Ü YOK ETMEDEN BİZE GELECEK GELMEYECEK

Osmanlı Devleti'nde, batılılaşma çabalarının dolaysız sonucu olarak Avrupa tarzında modern bir yüksek okula ihtiyaç duyulmuş ve Darülfünun açılmıştır. Son halini II.Abdülhamit'le alan bu kurum, İstanbul Darülfünunu olarak, cumhuriyetin kurulduğu yıllara dek varlığını sürdürmüştür. Cumhuriyet rejimiyle birlikte eğitimde de yeni gelişmelere ihtiyaç duyulmuş, bu kurum bilimsellikten uzak, tutucu ve gelişime kapalı yapısıyla yeni rejimin bu ihtiyaçlarına yanıt üretememiş ve 1924 Temmuz'unda çıkarılan 2252 sayılı yasa ile kendine bağlı tüm kurumlarla birlikte lağvedilmiştir.

Aynı yılın Ağustos ayında, kurumun bir uzantısı olup Türkiye'nin ilk ve tek "çağdaş" üniversitesi olarak nitelendirilen (üniversite kavramı ilk kez kullanılıyor) yani "batının bilimi"yle daha çok uyuşacak olan İstanbul Üniversitesi açılacaktır.

Dönemin mimarı Mustafa Kemal, cumhuriyet rejiminin daha sağlam temellere oturtulması ve batının bilimiyle yola devam etmek için, kapitalizme daha çabuk ayak uydurabilmek için, yeni üniversitelere büyük önem atfedecektir. 1946'ya gelindiğinde çıkarılan 4936 sayılı Üniversiteler Yasası'nın üniversite programlarını klasik ve ansiklopedik bilgi yığını olmaktan çıkarıp, öğretimin "ülke sorunlarına yönelmesi"ni öngörmesi de, kurulan üniversitelerin bu amaca hizmet ettiğinin ve edeceğinin en iyi kanıtıdır.

Eğitimde Neo-Liberalizm ve YÖK

1970'lerde dünyada neo-liberalizm güçlenmeye başlayacak, bu politikalar üniversitelere de sıçrayacak ve bir yeniden

Çetinsaya ile baskılar, özelleştirmeler; parasız, bilimsel, demokratik eğitim hakkımızı gasp eden bütün uygulamalar artacak ve zaten karanlık olan geleceğimiz YÖK yok olmadıkça aydınlanmayacak.

YÖK; uzun mücadeleler sonucu kazanılmış tüm hakları gasp eden, üniversiteleri adeta kışlaya, eğitimi de ticaret unsuruna çeviren özgünlükleriyle büyük bir baskı mekanizması oluşturacaktır.

yapılanmaya ihtiyaç duyulacaktır. Türkiye'de de bu süreç farklı işlemecek ama bir yeniden yapılanma ancak 1980 darbesi sonrası kurulan Yüksek Öğretim Kurumu'yla mümkün olacaktı.

İhsan Doğramacı'yla başlayan YÖK tarihinin ilk günlerinde, yine Doğramacı tarafından kurulan Bilkent Üniversitesi, YÖK'ün asıl işlevini anlamada yeterli olacaktır. Bu dönem bir bilimsel odak olarak üniversite kavramının içi boşaltılırken bir yandan da kurulmak istenen yeni yapının taşları döşenmeye başlanacak ve YÖK; uzun mücadeleler sonucu kazanılmış tüm hakları gasp eden, üniversiteleri adeta kışlaya, eğitimi de ticaret unsuruna çeviren özgünlükleriyle üniversitelerde büyük bir baskı mekanizması oluşturacaktır.

1995'de, 3. YÖK Başkanı Kemal Gürüz'e gelinceye kadar kuruluş amacına fazlasıyla hizmet eden bu kurumda boşalan yerleri dolduracak yeni hamleler yapma zamanı gelince, harç uygulamasıyla zaten yarı kamusal olarak kabul edilen üniversitelerin, insanların bundan "bireysel fayda" sağladıkları ileri sürülerek paralı hale getirilip, tamamen sermayenin denetimine verilmesi ve üniversitelerin piyasalaşmasının doğrudan bir sonucu olarak da öğretim elemanlarının kamu görevlisi olmalarına son verilmesi yönünde girişimlerde bulunulacaktır.

Eğitim, artık bilimsel bilgi üretme işlevini yitirmiş, bu işlev yalnızca nitelikli insan gücü yetiştirmeye indirgenmiştir. 2003 ve sonrası, önceki yıllara göre biraz farklı olacaktır. YÖK ile iktidar arasında çatlaklar oluşmaya başlamıştır artık. AKP iktidardır. Ahmet Necdet Sezer tarafından atanan Erdoğan Teziç'in kamusal alanda türbana ağır eleştiriler getirdiği ve katsayı

konusunda, "meslek liselerinin önünü kapamadığı ve bu yüzden de kaldırılmasının gerekmediği" yönünde beyanatlar verdiği aklı gelince, oluşan çatlakların doğal bir sonuç olduğu görülecektir.

AKP ve Yusuf Ziya Özcan

Bir sonraki başkan da Gül tarafından atanan Yusuf Ziya Özcan olacaktır. Böylelikle laik-Kemalist ideolojinin hüküm sürdüğü YÖK'ün içinde de AKP iktidarına paralel olarak İslamcı bir ideoloji hakim olmaya başlamıştır. Özcan katsayıyı kaldırıp, imam hatip mezunlarının tüm kamu kuruluşlarında çalışmasına zemin hazırlayacak, türban açılımı yapacaktır. Ve tabii ki üniversitelerde yönetimi elinde bulunduran mütevelli heyetlerini kurup, (üniversitenin bulunduğu şehirde ticaret, sanayi ve endüstride öne çıkmış isimlerin bulunacağı bir heyet) üniversite içine polis yerine güvenlik görevlilerinin doğrudan girerek müdahale edip, cop ve biber gazı kullanmasının önünü açacak, başarılı olmasa da harçlara yüzde 500 zam yapmaya kalkışacaktı.

İktidarın dönemsel çıkarlarına göre şekillenen YÖK'ün şimdiki başkanlığına da yine Gül tarafından İstanbul Şehir Üniversitesi Rektörü Gökhan Çetinsaya atandı. Özel bir üniversitenin rektörü olması, başkan seçilirken konuşmasında yaptıkları için Özcan'a teşekkür etmesi, bayrağı ondan devraldığını belirtmesi sebebiyle ve tabii ki en önemlisi de geçmişten edinmiş olduğumuz deneyimler sayesinde diyebiliyoruz ki Çetinsaya ile baskılar, özelleştirmeler; parasız, bilimsel, demokratik eğitim hakkımızı gasp eden bütün uygulamalar artacak ve zaten karanlık olan geleceğimiz YÖK yok olmadıkça aydınlanmayacak.

DÜŞEN KIVILCIM YANGIN OLUYOR!

Liseli Kıvılcım olarak serüvenimiz 2008 yılında başladı. Liseliler olarak sınırlı sayılabilecek faaliyetle gittiğimiz ÖGD yaz kampında ismimizi Liseli Kıvılcım olarak koyarken kamp, “İsyanı ve Umudu Örgütleyorum” şiarıyla toplanmıştı. Liseli Kıvılcım kendi yolunu ararken bu şiar yol göstericisi oldu. Bugün liselerde, mahallelerde, alanlarda sesimiz daha gür çıkıyor, isyanı ve umudu örgütleyorumuz. Bugün liseliler yüreklerinde kıvılcımlanan özgürlük mücadelesini kavgayla buluşturuyor.

Bugün gençlik mücadelesi daha da önem kazanıyor. Nüfusunun çoğunluğu genç olan ülkemizde, herkes gençlik üzerinden bir söylem geliştiriyor. Egemenler kendi istedikleri gençliğin nasıl olması gerektiğini ifade ettiler: Muhafazakâr, dindar bir nesil. Bu, şu anlama gelir; araştırmayan, sorgulamayan, yozlaşmaya, şovenizme ve gericiliğe açık, kendi kültürüne yabancılaşmış, tek tip düşünen bir nesil. Her ne kadar “tinerci” kavramının kendisini yaratan egemen sınıflar bu durumun kendisini göz ardı etse de, biz onların gerçek yüzünü biliyor ve “tinerci” diye ayırım yaptığı o ezilen gençliği değiştirebilmek için sahip leniyoruz.

Liselilerin Bağımsız İradesi

Egemenlerin gençliği sokmak istediği bu karanlık yola girmeyip, kıvılcım olup yolu aydınlatmayı önümüze hedef olarak koyacağız. Gençliğin önünde tek bir yol vardır, o da; mevcut egemen sınıflara karşı mücadele etmektir. Bunu liseliler kendi ortamlarını yaratarak, yoz kültüre karşı çıkarak kendi sözlerini söyleyerek gerçekleştirecektir.

Liseli Kıvılcım, okullardaki her türlü baskıya ve eşitsizliğe adaletsizliğe karşı çıkacaktır. Liselerde kayıt parası, spor parası, ıvır zıvır parasına, kantin fiyatlarının yükseklğine, tek tip kıyafete, cinsiyetçi eğitime, paralı ezberci eğitime, staj sömürsüne karşı mücadelesini siyaseti-

Liseliler bağımsız olarak kendi özgürlük mücadelesini vermelidir. Kendi özgürleşmesi kendi ellerinde olmalıdır. Bu bağımsızlık bir yandan örgütsel bağımsızlık diğer yandan da kendi sorunlarının farkına varmasıyla başlamış ve çözme iradesi kazanmış bir yapılanma olmalıdır.

nin merkezine koyacaktır. Genel devrimci söylemlerin dışında olacak bu siyasi hat liselilerin ekonomik, demokratik mücadelesini açığa çıkaracaktır.

Liseliler bağımsız olarak kendi özgürlük mücadelesini vermelidir. Kendi özgürleşmesi kendi ellerinde olmalıdır. Bu bağımsızlık bir yandan örgütsel bağımsızlık diğer yandan da kendi sorunlarının farkına varmasıyla başlamış ve çözme iradesi kazanmış bir yapılanma olmalıdır. Liseli Kıvılcım kendi örgütsel sorunlarını çözebilen bir yapı haline gelmelidir. Diğer yönüyle liseliler kendi özgürlük mücadelesini toplumun özgürleşme mücadelesiyle buluşturduğu oranda daha güçlü olacaktır. Örgütsel bağımsızlık noktasında Liseli Kıvılcım ısrarcı olmalıdır, diğer alanlarda faaliyet yürüten yoldaşlarımız da liselilerin özgürlük mücadelesini ciddiye almalı, liselilere “kalabalık” olarak bakmamayı başarabilmelidir.

LK'nın 3 Yılı

Liseli Kıvılcım üç yıllık pratik hayatında epeyce yol almıştır. Hedeflenen şehirlerde belirlenen liselerde örgütlenme faaliyetleri yapılmış, yeni iller ve liseler hedeflenmiştir. Merkezi bir liseli örgütü olma

yolunda ilk adımlarını atabilmiş, yerel inisiyatiflerini kurabilmiş, bazı liselerde ise komiteleşmeyi başarabilmiştir. Eğitim faaliyetleri tam anlamıyla oturmuş olmasa da eğitimlerin düzenli yapılması için irade konulmuştur. Kitaplar ve broşürler belirlenmiş eğitim faaliyetine gerekli önem verilmiştir.

Örgütsel hayatımızda yaptıklarımızın yanında elbette yapamadıklarımız da vardır. Önümüzdeki dönem bir liseli örgütünün kendine has yanlarının neler olabileceği konusunda daha da derinleşeceğimiz bir dönem olacaktır. Rutin olarak yürüttüğümüz dergi, bülten, pullama gibi faaliyetlerin yanında liseli kurultaylarını gündemine alma, “Nasıl bir liseli faaliyeti?” sorusunun da kapısını aralayacak “Nasıl bir lise istiyoruz?” sorusuna daha etkin cevap aranması ve bunun bir ürüne dönüştürülmesi önümüzdeki dönem temel hedeflerimiz olacaktır.

Yerel ayaklarını oluşturmuş güçlü bir merkezî örgüt olma, bunun olması için de var olanla yetinmeyen sürekli açılım yapan, yeni okullara ulaşan, yeni illeri- bölgeleri hedefleyen örgütsel görevlerle karşı karşıyayız. Eğitim faaliyetleri kesinlikle düzenli hale gelmelidir. Düşünce ve davranış bütünlüğünü sağlamalıyız.

Kitleselleşme hedefini gerçekleştirip sıçramak önümüzde duruyor. İşte 1 Mayıs; alanları kıvılcık bayraklarımızla donatmak, cesaret, onur, dayanışma sloganımızı haykırarak için daha ne duruyoruz.

Yerel ayaklarını oluşturmuş güçlü bir merkezî örgüt olma, bunun olması için var olanla yetinmeyen sürekli açılım yapan, yeni okullara ulaşan, yeni illeri- bölgeleri hedefleyen örgütsel görevlerle karşı karşıyayız.

NE KADAR ÖRGÜTLÜ

O KADAR KİTLESELİ

ELLERİNDE KELEPÇELER DE OLSA GENÇLİK HAREKETİ BÜYÜMEYE DEVAM EDECEK!

Bir yanda, yasama ve yargı sistemini eline geçirip askeri “dize getirmiş”, sermayeyi arkasına alarak; işçiyi, emekçiyi baskı araçlarıyla sindirmeye çalışan ve devrimci demokrat güçlere saldırıları son bulmayan, Kürt Halkı üzerindeki baskılarını katliama çevirmiş bir iktidar...

Öte yanda ise, biri, iktidarla çatışması, kürsülerden verilen birkaç cılız cevabın ötesine geçemeyen, hala Alevilerin üzerinden rant sağlamak derdinde iken, kendi Aleviliğini bile kabul etmekten aciz bir parti başkanı olan ve Kemalist ideolojinin altında boynu bükülmüş bir muhalefet. Diğeri, yoksul insanların milliyetçi ve dini duygularını kullanarak varlığını sürdürmeye çalışan başka bir muhalefet.

Sadece Meclis TV’yi izleyerek bile bu tabloyu görmek mümkün. Tabi ki yandaş ve candaş medyanın bu baloyu, maskeli bir havaya büründürmekte ne kadar başarılı olduğunu söylemezsek hakkını yemiş oluruz. Bardağa boş tarafından bakarak “Vay halimize!” deyip geçmeden, bahsettiğimiz sınırlar içinde gözümüzden kaçması mümkün olmayan gerçek muhalefetin; seçimlerden aldığı zaferin mecliste hakkını veren, gövdesi meclisin dışında sokakta eylem alanlarında sürekli mücadele halinde olan emek ve demokrasi bloğu ve meclisteki sözcüleri olduğunu söylemeliyiz.

Kürt halk hareketiyle güç birliği yapan sosyalistler, iktidar ve düzen karşısında en ciddi ve gerçek hayatta karşılığı olan alternatifini oluşturdu. Peki, meclise girmek bütün dertlere derman olabilir mi? Arkasında direnişçi bir halk kitlesine sahip ol-

Bizler hala sendikal faaliyetin günümüz politik durumu içerisinde uygun araç olduğu kanısından vazgeçmiş değiliz. Dolayısıyla, her ne kadar gerçekleştirilen kongreyi tanımıyor olsak da, kampüs içi faaliyetimiz fiilen Genç Sen’le olacaktır.

madan mecliste atılabilecek her adım, kendi sınırları içerisinde hapsedilmeye mahkûm kalır. Meclis kürsüleri, ancak, meydanlarda verilen kitle mücadelelerinin propaganda kürsüleri olarak değer taşırlar. Halk nezdinde meşruluğunu sağlamış blok, tek alternatif olarak karşımızda yerini almaya devam ediyor.

Sıra Arkadaşım Tutuklu Haberin Var mı?

Türkiye’nin sayfalarca sürebilecek analizinin bir kaç paragrafa sıkıştırılmış hali ortadadır.

O halde, her zaman toplumun en muhalif ve dinamik güçlerinden biri olan gençlik ve mücadelesi ne durumda?

Bugün gençlik mücadelesinin Türkiye’de yaşanan tüm dengelerle ne kadar iç içe olduğu aşikar. Dolayısıyla, gençlik de var olan bu saldırı dalgasının ortasında ve payına düşeni alıyor. Her geçen gün sermayedarlara peşkeş çekilen ve birer kışlaya dönüştürülen üniversitelerimizde verdiğimiz mücadele bile, devlet nezdinde yasadışı olmaya mahkûm ediliyor. Kendi eylemini aşmış ve salt demokratik üniversite çalışmasına sıkışmayan, kitlelerle buluşabilen ve işçi sınıfı mücadelesiyle omuz omuza olan bir gençlik hareketinden oldum olası korkan sistem, saldırı araçla-

Öğrenci hareketinin kitleselleşmesi, basit ve pragmatist bir örgüt büyütme anlayışından uzak durularak gerçekleştirilecek acil bir ihtiyaçtır ve meseleye bu ciddiyetle yaklaşılmalıdır.

rında da yeni bir döneme girdi. Varolan yeni saldırı aracı ise, tutuklu öğrenci sayısı ile gözler önünde.

90 lar da işkence terörü öne çıkarken, günümüzde kitlesel tutuklamalar hakim politika oldu. Yüzlerce öğrenci, çantalarında yumurta bulundurmamak, sınavları boykot etmek, anti-demokratik uygulamalara karşı eylemlere katılmak gibi nedenlerle tutuklu.

80 sonrası uygulanan politikalarla yaratılmaya çalışılan yoz, düşünmeyen ve sorgulamayan gençlik profiline uymayanı tutuklayarak “Akıllı ol” mesajı veren sermayenin usta temsilcisi AKP, şimdi de korku içinde sinmiş bir gençlik yaratma derdindedir. Gençliği sindirme projelerinde gittikçe “Prof.” unvanı kazanmaya

yaklaşmakta olan AKP'nin tutuklama terörüne karşı örülecek çalışma Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnişiyatifi ile birlikte yerini bulacaktır. Bu İnişiyatifi de biz Özgürlükçü Gençlerin alacağı rol, hem bize deneyim kazandıracak hem de orayı daha da güçlendirecektir.

Genç Sen'li Mücadele Bitmedi!

Sendika en meşru, en geniş kitleye hitap gücü olabilen bir mücadele aracıdır. Dolayısıyla üniversitelerde gençlik hareketinin önünü açabilecek böyle bir aracı örgüt çıkarları yerine hareketin bütününe çıkarları doğrultusunda kullanmanın bilincinde olmak gerekir. Fakat dönemi tüm ısrarlarımıza ve çabalarımıza rağmen niteliksiz bir kongreyle açan sendikamız, kampüs faaliyetinden gittikçe uzaklaşmaya devam ediyor.

Sendikamızın tarihinde faaliyetine bir atılım kazandırmayı başardığı duraklar olan kongrelerinin 5. si bu kadar zayıf ve nitelikten uzak yapılmışken, birleşik mücadele tarzının tekeli bir anlayışla tasfiye edildiği bir durum yaşanırken, başka bir sonuç beklenmezdi. Bizler hala sendikal faaliyetin günümüz politik durumu içerisinde en uygun araç olduğu kanısından vazgeçmiş değiliz.

Dolayısıyla, her ne kadar gerçekleştirilen kongreyi tanımıyor olsak da, kampüs içi faaliyetimiz fiilen Genç Sen'le olacaktır. Kampüsün daha güçlü ve daha kitlesel bir sendikal çalışmaya ihtiyacı olduğu gayet

İçinden geçtiğimiz bu saldırgan ve daha da artacak olan baskıcı politik ortamda, kitleselleşme hamlesi, Özgürlükçü Gençlerin karşısında tarihsel bir görevi olarak durmaktadır. Şimdi, yoğun bir hazırlığın bizi beklediği bu süreçte "Sıkılmak karşı-devrimciliktir" diyelim ve başarılı bir konferans için kolları sıvayalım.

açık. İkinci dönemde, gençlik mücadelesinde öne çıkan güncel konulara doğru zamanlama ve hamleyle müdahalelerde bulunarak Genç Sen'i kampüslere tekrar kazandırmak boynumuzun borcudur.

Nasıl Bir Kitleselleşme?

Bu noktada devrimci demokrat gençlik örgütlerinde iki büyük yanılsama gözlere çarpmaktadır. Birincisi, salt bir devrimci kadro örgütü olmayı hedefleyerek, kendisini militan olarak nitelendirip sekterliğin gölgesinde yaşayan algı. Diğeri ise, salt kitle fetişizmine düşerek, kendisinde nitelikten eser bırakmayan ve niteliğin kitle

hareketi içerisinde kendiliğinden oluşacağını zanneden algı. Bu minvalde, kitle örgütçülüğünün yolunun, lafazanlıktan uzak durmaktan, emek vermektan ve toplumun muhalif tüm kesimlerine kapsayıcı bir dille hitap edebilmekten geçtiği ve kitleyi dönüştüren biçimiyle var olacağı su götürmez bir gerçek.

Bunun için var olan demokratik kitle örgütlerinde, (yukarıda da bahsi geçen inişiyatifi ve sendikalarda, TMMOB, TÖK gibi meslek örgütlerinde, öz örgütlerde, kültürel faaliyetlerde, demokratik muhalefetin parçası olan kültürel, mezhepsel, yöresel, etnik oluşumlarda..vd.) yani, her kesimin kendini ifade edebildiği bir çok alanda yapılan çalışmalara katılmak ya da bunları doğrudan örgütlemek gerekiyor.

Bu alanlara, kendini dayatmacı bir tarzdan uzak ve alanın özgünlüğünü kavrayan bir duruşla yaklaşmak önemli bir ayrıntıdır. Bu çalışmalarda var olacak pragmatik yaklaşım tarzları olumlu ve kalıcı sonuç yaratmaz. Tam tersine, hem bu örgütler içinde faaliyet yürüten devrimci unsurların faaliyetini sekteye uğratar hem de politikayla zayıf bir ilişkileneyle yetinen gençler üzerinde de kötü bir etki yaratır.

Biz Özgürlükçü Gençlerin var etmeye çalıştığı tarz ise, doğru zamanlama ile atılacak bir taktik hamlenin yerini bulmasını kolaylaştıracaktır. Öğrenci hareketinin kitleselleşmesi, basit ve pragmatist bir örgüt büyütme anlayışından uzak durularak gerçekleştirilecek acil bir ihtiyaçtır ve meseleye bu ciddiyetle yaklaşılmalıdır.

II. KONFERANSIMIZA GİDERKEN

Eğer, Karadeniz'de derelerine el konmuş bir gençsek, bu ülkenin üniversitelerinden mezun olmuş milyonlarca işsiz genç arasından sadece biriyssek, her gün sokaklarda tacize uğramak ve her an bir erkek tarafından öldürülme korkusuyla yaşamak zorunda olan genç bir kadınsak, neresinden tutsan elinde kalan bozuk düzenin içinde yaşayan sadece bir kişiysek, bir araya gelemememiz için hiçbir sebep yok.

Eğer bizi sürüklemeye çalıştıkları bu korku imparatorluğunun içinden tek başımıza çıkacağımızı düşünüyorsak; işte o zaman da büyük bir yalana gözlerimizi kapamaya alışmışız demektir.

Ortak bir dili kurmak ve ortak bir ça-

lışmayı başlatmak, biz Özgürlükçü Gençlerin elinde.

II. konferansımızın hazırlık çalışmalarında kitleselleşme hamlemizin önünün açılması, bir yıldır üzerinde durduğumuz politikanın konferansta vücut bulmasıyla olacaktır. İçinden geçtiğimiz bu saldırgan ve daha da artacak olan baskıcı politik ortamda, kitleselleşme hamlesi, Özgürlükçü Gençlerin karşısında tarihsel bir görevi olarak durmaktadır.

Şimdi, yoğun bir hazırlığın bizi beklediği bu süreçte "Sıkılmak karşı-devrimciliktir"* diyelim ve başarılı bir konferans için kolları sıvayalım.

* Starbucks işgalinden bir alıntı

BİR SONUÇ OLARAK:

Eğitimin Felsefesi Neo-liberalizm

Türkiye’de eğitim sisteminin dayandığı felsefe, cumhuriyetin kuruluşundan bugüne değin birçok kez değişikliğe uğramıştır. Cumhuriyetin yeni kurulduğu dönemde John Dewey’in kurucuları arasında yer aldığı, felsefi temelini pragmatizmden alan “ilerlemecilik” eğitim anlayışı zamanla değişmiş ve süreç içinde “daimicilik”, “esasicilik” gibi eğitim anlayışları da uygulanmıştır.

Eğitim anlayışındaki dönüşümler, kapitalist gelişmeden ve bu gelişmelerin doğduğu ihtiyaçlardan bağımsız düşünülemez. Eğitim felsefesindeki son dönüşüm ise 90’lı yılların sonu 2000’li yılların başından itibaren uygulanan “toplam kalite yönetimi”, “yaşam boyu eğitim”, “yönetim geliştirme” gibi kavramlarını sıkça duyduğumuz “yeniden kurmacılık” eğitim anlayışına dayanır. Bu eğitim anlayışının kavramları bize eğitimde yaşanmakta olan neo-liberal dönüşümün uygulanmasının esaslarını hatırlatır.

Bu kavramlara baktığımızda, aslında bunların bir çoğunun fabrikaların çalışma dü-

zenine uygun kavramlar olduğunu ve eğitim sisteminin de bir fabrika gibi görüldüğünü görebiliriz. Eğitim sisteminin “girdi”si olan öğrenci, “süreç” ve “çıktı” aşamalarında işçiliğe hazırlanır, hatta bazı “süreç”lerde işçileşir ve patronların istediği bir “ürün” olarak mezun edilmeye zorlanır. Bu işçileşme sadece meslek liseleri ve meslek yüksek okullarına özgü değildir. Eğitim sisteminin, öğrencileri ucuz iş gücü olarak kullanabileceği bir düzeneğe sahip olması bir yünden, eğitimin paralı olması (sadece har(a)ç değil, eğitimin tüm giderleri) öğrencileri bir başka yünden işçileşmeye doğru itmektedir.

Öğrencinin Sosyal Yaşamı ve İşçi Sınıfı

Öğrenci gençlik hareketiyle, işçi sınıfı ve diğer toplumsal hareketler arasındaki diyalektik ilişkiyi yadsımamakla beraber, diyebiliriz ki, öğrenci hareketi devrimci hareketin en dinamik parçasıdır. Öğrenci gençlik, niceliksel olarak da devrimci hareket içinde azımsanamayacak orana sahiptir. Bu durumun sebepleri, genç olmaktan gelen dinamiklik, gencin önünde henüz yaşanmamış bir yaşam ol-

Öğrenci hareketinde, öğrenci kimdir sorusuna verilen yanıtı, eğitim sisteminin ve doğal olarak ondan etkilenen öğrencinin değişen durumu bağlamında yeniden gözden geçirmek gerekir.

duğundan ötürü taşıdığı, bugünü sorgulama ve geleceğe dair müdahalede bulunma isteği olarak belirtilebilir. Ayrıca genç, toplumsal yaşamın rollerini, baskısını henüz kendisinden daha da yaşlı birine göre tamamen içselleştirmiş ve kabul etmiş değildir. Öğrenilmiş çaresizliği kabul etmemiştir. Peki sisteme karşı çıkarken sadece “aydın” bir birey olarak mı bunu yapar?

Öğrenciler bütün bunları düşünürken, hayata geçirirken, kapitalist sistemin bütün uygulamalarını hayatlarında somutlarlar ve bu sisteme karşı mücadele ederler. İşte bu somutlamanın sebebi, işçi- emekçi bir üniversite öğrencisinin ezilen sınıfla kesişen, benzer olan sosyal yaşamıdır. (Burdan işçi-emekçi çocukları da işçidir, emekçidir gibi bir sonuç çıkmaz. Vurgulanan sosyal yaşam benzerliğidir.) Öğrencilerin daha fazla soru sorması, okuması, devrimci harekete katılmalarının tek yönlü bir sebebi değil, sosyal yaşamlarıyla bu durumların etkileşimi sonucunda ortaya çıkan bir sonuçtur.

Öğrencinin Üretimle İlişkisi

Öğrenci hareketinde, öğrenci kimdir sorusuna verilen yanıtı, eğitim sisteminin ve doğal olarak ondan etkilenen öğrencinin değişen durumu bağlamında yeniden gözden geçirmek gerekir. Kavram olarak öğrenciyi ele aldığımızda; yaşamsal ihtiyaçlarını, üretimi kendisine ait olmayan bir değer tarafından finanse ettiğini ve karakterinin, küçük burjuvaziye benzediğini söyleriz. Lâkin bugün baktığımızda, yaşamsal ihtiyaçlarını kendisinin ürettiği değerle finanse eden öğrenciler-işçiler de vardır. Bu durumda öğrencileri toplumun temelde ayrıştığı işçi ya da burjuva sınıflarından birine yerleştiremiyoruz.

Mücadele Yönü Nasıl Olmalıdır?

Bu değişim beraberinde öğrenci hareketine yönelik, gerek teoride gerek pratikte

UCUZ İŞGÜCÜ OLARAK ÖĞRENCİ

Bir sonuç olarak öğrencilerin işçileşmesinin bir çok sebebi vardır. Bugün ortaöğretimde lise okuyan öğrencilerin 1.565.269’u meslek liselerinde okumaktadır. Bu eğitimin bir diğer basamağı olan meslek yüksek okullarında (MYO) ise yükseköğretim görenlerin yüzde 30’unu oluşturan 879.275 öğrenci okumaktadır. [1] Eğitim yapısını ve özellikle bu alanlarda okuyan öğrencilerin staj adı altında iş-

çileştirilmesini ve sömürülmesini düşündüğümüzde, lise ve üniversite öğrencilerinin yaklaşık yüzde 40’ı ya meslek liselerinde ya da MYO’larda okumaktadır. Bu verilere bir de eğitim masraflarını karşılamak için part-time çalışan öğrenci-işçileri ve lisans eğitimi veren kimi fakültelerde staj yapmak zorunda olan öğrencileri kattığımızda birçok öğrencinin dolaylı yollardan işçileştiğini görebiliriz.

ÖĞRENCİ- İŞÇİLİK >>>

farklı ihtiyaçları ortaya çıkarmaktadır. Değişen ihtiyaçların sonucu olarak, öğrenci gençlik hareketinde iki farklı hatalı anlayış vücut bulmaktadır.

Bu anlayışların ilki; öğrencilerin işçileşme, işsizlik ve geleceksizlik gibi gerçekliklerinden yola çıkarak, öğrencileri "öğrenci karakteri"nden ve öğrenci olmanın getirdiği sınıfsal özelliklerinden kopararak, akademik - demokratik mücadeleyi bir yana bırakan, öğrenciden "işçi" çıkaran ve öğrenci hareketine işçi hareketi gibi yaklaşan anlayıştır.

Bir diğer anlayış ise, öğrencilerin işçi sınıfıyla bağıni kurmayan, onu sadece akademik demokratik mücadelenin öznesi olarak gören anlayıştır. Bu anlayışa göre; eğitimin piyasalaşmasıyla beraber, öğrenciler bugün geçmişe oranla sahip oldukları avantajlı konumu gittikçe kaybetmekte ve sosyal ayrıcalıklarını da bir çok alanda yitirmektedir. Öğrencilerin sınıfsal olarak, işçi sınıfından bağımsız ideolojik varoluşlarını gerçekleştirilebileceklerini ve ellerinden alınan ayrıcalıklı konumları için mücadele etmeleri gerektiğini söylemektedir.

Öğrencilerin işçileşmesi ve işçiliğin gelişmesi, önümüze öğrenciliğin soyutlanmış tanımından farklı bir tablo çıkarıyor.

Devlet üniversitelerinde ve meslek yüksek okullarında eğitim piyasayla bütünleşmekte ve okul/fabrikadan çıkan öğrenciler/ürünler, alıcı/patronların hizmetine sunulmaktadır. Eğitim, piyasanın beklentilerine göre şekillendirilmektedir.

Öğrencilerin işçileşmesi sonucunda, işçi sınıfıyla öğrenci arasında, ikisinin keştiği ve ne salt öğrencilerin akademik-demokratik mücadelesinin ne de öğrencilerin işçi sınıfının bir parçası olarak görülerek yürütülecek bir mücadelenin karşılayamayacağı ara bir alan oluşmaktadır. Bu alanı kapsamak için de öğrenci hareketinde farklı mekanizmalara ihtiyacımız vardır.

Öğrenci gençliği salt "aydın bilinçli" insanlar olarak tanımlamak, onun sınıfla bağıni koparmak ve öğrenci gençliğinin mücadelesini salt akademik-demokratik mücadele alanıyla sınırlamak, tıpkı öğrenci gençliğin akademik demokratik mücadelesini bir yana bırakıp öğrenciden "işçi" çıkarmaya çalışan anlayışta olduğu gibi günümüzdeki öğrenci gençliğin tanımlanması ve kapsamı açısından yetersizdir.

Yapılması gereken, içinden geçtiğimiz sürecin bir geçiş süreci olduğunu kavrayıp, bugünkü dönüşümü doğru tahlil etmek ve mevcut sürecin iki boyutlu doğasını kavramaktır. Reel kaygılarla tek başına birine

sıkışıp kalmak ya da sürecin ikili doğasını kavrayamayarak "öğrenci" eyleminin tarihsel karakterini bir kenara bırakıp salt dönüşüme odaklanmak sürecin ihtiyaçlarına yanıt üretmez.

Öğrencilerin bugün içinde bulunduğu durum bize şunu gösteriyor; bir taraftan eğitim sistemi gün geçtikçe sermayeyle daha çok bütünleşiyor, öğrencilerin sahip oldukları haklar ellerinden alınıyor. Bunun sonucu olarak, paralı eğitim uygulamaları derinleşirken, diğer taraftan da öğrenciler, eğitim masraflarını karşılayabilmek için işçileşiyor ve eğitimin neo-liberal dönüşümünün bir sonucu olarak, ucuz iş gücü olarak sermayeye pazarlanıyor. Bu süreç bizi, iki yönde de mücadele etmeye zorunlu kılıyor. Bunun içindir ki, bir taraftan üniversitelerde özgür demokratik üniversite için mücadele etmeli (yani geçmişten gelen "alışkanlığı" devam ettirmeli) diğer taraftan da devrimin öncü gücü olan işçi sınıfıyla, öğrenci hareketinin bağıni kurmalı ve işçileşen öğrencilerin işçi-öğrenci olmaktan ötürü buldukları özgün duruma uygun hareket alanları yaratmalıyız (yani yeni duruma yanıt üretecek parola ve araçları üretmeliyiz).

[1] Kaynak: MEB, Milli Eğitim İstatistikleri 2008-2009, ÖSYM Yükseköğretim İstatistikleri 2008-2009

Yeni Mücadele Araçlarına İhtiyacımız Var

Öğrenci işçilerin yaşadıkları sorunlar akademik-demokratik mücadele alanının kapsamını aşmaktadır. Doğal olarak mücadele araçları da, akademik-demokratik mücadelenin araçlarından farklılık gösterir. Öğrencilerin akademik-demokratik mücadeledeki araçları günümüze kadar bir çok yönden gelişmesine rağmen, öğrenci- işçi alanındaki mücadele araçları gelişmemiştir. Bir takım değişim ve dönüşümler geçirdikten sonra, Genç Sen bu alana yönelik geliştirilebilecek bir araç olabilir. Lakin öğrenci-işçilere yönelik mücadele araçları sadece Genç Sen'le sınırlanamaz. Bugün mühendislikten tıbbı, sanayiden hukuka staj adı altında işçileşen öğrenciler, bütün bu farklı iş kollarında çalışma yürüten

sendika ve meslek odalarında öğrenci işçi-olarak, bürolar kurup, alan açıp örgütlenebilir ve örgütlülüklerini okuldan sonra da devam ettirebilirler.

Öğrenci-işçilerin diğer öğrencilere göre daha az boş zamanı vardır ve diğer öğrenciler, öğrenci-işçilere göre okulu daha çok yaşam alanı haline getirirler. Bunlarla ve daha birçok sebeple beraber, öğrenci-işçilerin örgütlenmesi uzun erimli ve daha geç sonuç alınabilecek bir alan özelliğini taşımaktadır. Özgürlükçü Gençlik ve Liseli Kivılcım olarak bizler, öğrenci gençliğin hem akademik-demokratik alandaki hem de öğrenci-işçi alanındaki araçlarını geliştirecek ve mücadelemizi sürdüreceğiz.

Öğrencilerin işçileşmesi sonucunda, işçi sınıfıyla öğrenci arasında, ikisinin keştiği ve ne salt öğrencilerin akademik-demokratik mücadelesinin ne de öğrencilerin işçi sınıfının bir parçası olarak görülerek yürütülecek bir mücadelenin karşılayamayacağı ara bir alan oluşmaktadır. Bu alanı kapsamak için de öğrenci hareketinde farklı mekanizmalara ihtiyacımız vardır.

KİTLELERİN ÖZGÜN YARATICILIĞININ KEŞFEDİLMESİ TIKANAN SÜREÇLERİN ÖNÜNÜ AÇACAKTIR

◀◀ KAVGAYI, DİRENÇİ VE İSYANI BÜYÜTÜYÜRÜZ ▶▶

Bizler özgürlükçü gençler olarak; 21. yüzyılın gerekliliklerine ve ihtiyaçlarına uygun yeni bir tarzın tariflenerek hayata geçirilmesi, devrimci mücadelenin kitleselleşmesi adına, yeni bir dönemin başlamasına ön ayak olacağını görüyor ve 2. Konferansımızı, kendimize yüklemiş olduğumuz bu tarihsel görevin sorumluluğuyla örgütüyoruz.

Bundan iki yıl önce “önderleşme ve militanlaşma” şiarıyla gerçekleştirmiş olduğumuz ilk konferans, Türkiye de neredeyse günü birlik değişen siyasal sürece ve ortama net ve keskin bir şekilde müdahale etme iradesinin örgütlendiği ve yeni tarzın tariflenerek somutlaştırıldığı bir konferanstı. Elbette ki bir örgütün bu denli iddialı bir konferans gerçekleştirebiliyor olması önceki yıllar içerisinde biriktirmiş olduğu teori ve pratiğin hayattaki karşılığıdır.

15-16 Mayıs da gerçekleştirmeyi planladığımız 2. Konferansımız, genç-sen içerisinde öne sürdüğümüz teorik saptamalar (öngörüler) üzerinden örgütlediğimiz pratiğin, birçok ilde faaliyet gösteren der-

bu yayılımı ve nüfus etmeyi başarıp, bunun yanında varlığını hala devam ettirebilen bir düşünce akımı var mıdır? Elbette ki vardır. Sömürü üzerine kuru olan KAPİTALİZM.

Peki, insanların kanını emerek ruhlarını tutsak eden bir sistem nasıl oluyor da kendine 400 yıllık bir geçmiş yaratabiliyor ve kanını içtiği kitlelerden taraftar yaratabiliyor?

Kapitalizm emeklemeye başladığı ilk yıllarda bile hiçbir zaman kitleye sırtını dönmemiş, kendi karakterinden ileri gelen pratiğinin meşruluğunu sürekli kitlelerde aramış ve yaratmıştır. Bir yandan kendisini var etmek adına feodalizme karşı

amansız bir savaş açarken diğer yandan kitlelere dönerek bu savaşın “hür insanı” yaratma amacını taşıdığını deklare ederek kitleler üzerinde, attığı adımların meşruluğunu yaratmasını bilmiştir. Tıpkı yıllardır ABD’nin Ortadoğu ülkelerine ithal ettiği demokrasi ve Türkiye’imizde ki ileri demokrasi politikaları gibi.

Bugüne kadar kapitalizmi temsilen alana inen her aktör, sömürü sistemi adına öne sürdüğü her proje ve sürülen projenin ışığında hayata geçirdiği her pratik, sırf bireysel çıkarlarına hizmet ediyormuş gibi görünür. Ancak onun bağlı olduğu ve tarihselliği olan bir geleneği vardır. Ve kendi gelişimi adına bu geleneğin daha da ileriye taşınması ve gelişmesi gerektiğini hiçbir zaman unutmaz. Onun –kapitalist- için bu sömürü zeminin “kutsallığı” esastır. Bu kutsallık çerçevesinde kitlelere her zaman hareket alanı bırakmıştır. Bu hareket alanında da kapitalizm kendi karakterini kitlelere empoze etmeyi başarmıştır. Kapitalizm var olma çabası güttüğü her

Peki, insanların kanını emerek ruhlarını tutsak eden bir sistem nasıl oluyor da kendine 400 yıllık bir geçmiş yaratabiliyor ve kanını içtiği kitlelerden taraftar yaratabiliyor?

nekler içerisinde hayata geçirilen faaliyetlerin bizlerde biriktirmiş olduğu deneyimlerin, sıçrayış yaşayacağı bir konferans olacaktır. Yılların getirdiği nitel birikimin kendisini nicel bir sıçrayışa çevirecek olan 2. Konferansımızı, açılacak olan yeni dönemi alışılmışın dışında yeni bir tarzın arayışı içinde örgütlenme çabası, kitleselleşmenin önünü açacaktır. Sarf edilen bu çaba açığa çıkarılmayı bekleyen birçok “özgün” pratiğe önyak olacaktır.

Bir Fikrin Kitleselleşmesi;

Bir fikir, bir düşünce mümkün olduğunca çok yayılmak ve nüfus edebildiği her yere en etkili şekilde nüfus etmek ister. Peki,

yerde kitleyi o yerin kendi özgünlüğüyle kavramış, pratiğini ona göre örgütlemiştir. Bireyciliği rekabeti kariyerizmi toplumun olmazsa olmazlarından kılmış insanlığın hayvanlaşma sürecini tüm hızıyla sürdürmüştür.

Bir Fikrin Kitleselleşme Çabası;

Bunca tezatlığa, doğaya ve insana aykırılığa rağmen kapitalizm kendini var edebiliyor, tamamen insana ait değerleri ön plana çıkarmaya çalışan, insanlığın özünden çıkıp gelen sosyalist düşünce neden bu denli kitleye ve iradeye sahip olamıyor?

Ebettteki bu sorunun birçok cevabı vardır. Hatta kimileri teorik saptamalar üzerin-

Peki, insanların kanını emerek ruhlarını tutsak eden bir sistem nasıl oluyor da kendine 400 yıllık bir geçmiş yaratabiliyor ve kanını içtiği kitlelerden taraftar yaratabiliyor?

den pratik açmazlara kadar varan uzun uzadıya cevaplar verebilir. Ancak bütün cevaplar bir şekilde "kitlenin özgünlüğü" mevzusunda çakışacaktır. Bu çakışma, bugün için, modern bir işleyişe sahip olan

Bugüne kadar kapitalizmi temsilen alana inen her aktör, sömürü sistemi adına öne sürdüğü her proje ve sürülen projenin ışığında hayata geçirdiği her pratik, sırf bireysel çıkarlarına hizmet ediyormuş gibi görünür. Ancak onun bağlı olduğu ve tarihselliği olan bir geleneği vardır.

bir örgüt öncülüğünde kavranarak, faaliyet yürütme çabası içine girecek kadroların özlemine çekmektedir.

Kapitalizmin başarısı altında yatan önemli sebeplerden bir tanesi dönemin kitle özgünlüğünü kavrayan bir yerden hareket edebilme yeteneğinde saklıdır. İçinde yaşadığımız sömürü düzeninin hızlı işleyişi, her dönem kitle özgünlüğünde hızlı bir şekilde farklılaşma yaratıyor. Devimci bir kitle yaratma derdi olan her hareketin, bu hızın gerisine düşmeden kitle faaliyetindeki tarzını ve taktiklerini en az bir kapitalist kadar hızlı dönüşümlere uğratılabilmesi şarttır. Ayrıca her hareket kendi geleneğini güçlendirmeye çalışırken, dar grupçu sektör yaklaşımlardan uzak, sırtını yasladığı devrimci zeminin kendisini de güçlendirme çabası ve hassasiyeti içinde olmalıdır. Bu hassasiyetten uzaklaşmadan faaliyet örmek kitlenin sürece akışını sağlayacaktır. Sürece akan kitlelerin özgün yaratıcılığının keşfedilmesi tıkanan süreçlerin önünü açacaktır.

unsur; kitlelere öncülük eden ve kendi dönemleri adına modern örgütü temsil eden modern kadroların arasında ki karakter farklılığıdır. İkisinin ortak noktası ise; kendi dönemleri açısından var olan modern örgütün, kitlelerin özgünlüğünü gören bir yerden kendi pratiğini örgütleyerek kitleler üzerinde karşılık bulmasını sağlamasıdır.

Tarihte Yaşanan Başarılar Ve Başarısızlıklar;

Devrimci kadrolar tarafından önderlik edilerek örülen sürece akan kitlelerle, bir sıkışmışlığın ürünü olarak gelişip kendi süreçlerini ören kitlelere sızıp önderlik etmeye çalışan kadrolara, tarih birçok kez tanıklık etmiştir. Buradan hareketle bu iki farklı durumu mercek altına almak, yeneden doğacak süreçlere yeni cevaplar üretebilmemizin önünü açacaktır. Birbirinden farklı bu iki durum, süreç içinde ciddi bir akışkanlığa sahiptir. Ancak süreci bu denli akışkan kılan sebepler (1905 yenilgisinden sonra bütün elverişsiz koşullara rağmen devrimci kadroların, süreci zamanında ve yerinde kavrayıp anında o sürece karşılık gelen pratiğini örgütlemesi sonucu sosyalist devrime akan 1917 Rus devrimi süreci, Yunanistan'daki kriz, Tunus da Muhammed Buazizi kendini yakması) ne olursa olsun, bu iki ayrı durumu yaratan en önemli etken, durumun örgütlenmesini sağlayan mevzu ile ilgili algıların son derece açık olması ve o algıların devrimci bir iradeyle ya da kendiliğinden örgütlenmesidir.

Yeni Döneme Dair Görevler

Kitlenin özgünlüğü ortamın özgünlüğüne bağlı olarak değişkenlik gösterir. Dolayısıyla ortamın özgünlüğünü kavrayamayan bir anlayış, o gün için kitlenin özgünlüğünü kavrayamaz. Devrimci kadroların; devrimci zemini örgütlemek adına yaşamlarını ortaya koymuş olmalarından gelen hassasiyet ile sıradan insanların (hedef kitlenin) içinde barındırdığı bütün zaafarla birlikte, toplumun geçmiş alışkanlıklarını devam ettiren bir zeminde, kendi yaşamını idame edebil-

mek için geliştirmiş olduğu birçok hassasiyeti, ortak bir zeminde buluşturup, buluşulan bu ortak zemini de daha ileriye taşıyıp, devrimci bir kitle yaratma hedefi ile hareket etmesi şarttır. Bu tariflenen hassasiyetlerin dışında kalmak kadronun kitleye yabancılaşmasına sebebiyet verir ve dolayısıyla akabinde gelişen süreç, kitlenin mücadeleye yabancılaşmasına neden olmasıyla birlikte sürecin tıkanma yaşayarak son bulmasını sağlar.

Bizler özgürlükçü gençler olarak; 21. yüzyılın gerekliliklerine ve ihtiyaçlarına uygun yeni bir tarzın tariflenerek hayata geçirilmesi, devrimci mücadelenin kiteselleşmesi adına, yeni bir dönemin başlamasına ön ayak olacağını görüyor ve 2. Konferansımızı, kendimize yüklemiş olduğumuz bu tarihsel görevin sorumluluğuyla örgütüyoruz. Kapitalizm kendi kuyusunu kazarken bizler, bir katalizör misali, yaşanılacak olan kaçınılmaz sonun gelişim sürecini hızlandıranlar olarak; kavgayı, direnci ve isyanı büyütüyoruz.

8 MART'TA
ALANLARA

İNADINA İSYAN!

İNADINA ÖZGÜRLÜK!

"Erkekler öldürdüğünde, yaşamı korumak için savaştığımız biz kadınlara düşer"

-Clara Zetkin-

Erkeklerin Dünyasında Yaşamak

Erkek egemen sistemin varlığını sürdürdüğü bir dünyada "kadın" olarak yaşamak bizler için birçok anlama gelebilir. Bir erkeğin eşi, sevgilisi olmak ya da bir babanın kızı olmak, işyerinde ucuz işgücü, evde emeği görülmeyen, her gün taciz veya tecavüze uğrama ihtimali olan ve bu korkuyla yaşamayı öğrenmek zorunda kalan, sözlerle-bakışlarla sürekli denetlenen, şiddetin her türlüüne maruz kalan olmak ve daha nice... Yani erkeklerin dünyasında bir kadın olarak; var olduğu bilinen ancak yok sayılan, görmezden gelinen olmak.

Asırlardır kendisini her yeni sistemle bütünleştirerek ilerleyen patriarkal sistem, bugün de kapitalist sistemle büyük bir anlaşma içerisinde, kadını ezme ve sömürmeye devam etmektedir. 8 Mart Dünya Kadınlar günü, kadın özgürlük mücadelesine ismini kanlı harflerle yazdıran Patriarkal kapitalizme karşı savaşımızın, en somut kazanımlarından biridir. Dünyada her gün erkeklerin, fakat tek bir gün; kadınların verdiği mücadelenin sonucu olarak biz kadınlarındır. Her günün biz kadınların da olması için erkek egemen sisteme karşı savaşımız büyüyerek devam edecektir.

1910 yılında Clara Zetkin'in önerisiyle Sosyalist Kadın Enternasyonalin kararıyla Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kabul edilen 8 Mart'ın tarihi ve kadın özgürlük mücadelesi tarihimiz bedeller ve kazanımlarla doludur. Daha iyi çalışma koşulları, 10 saatlik iş günü ve eşit haklar gibi talepleri olan kadınlar 8 Mart 1957'de

New York'ta zengin semtlere bir yürüyüş başlatır ve bu yürüyüş polis tarafından şiddet kullanılarak bastırılır. 8 Mart 1908'de yine New York'ta düzenlenen eyleme 40.000 tekstil işçisi kadın katılır. 1857'deki büyük eylemde işçiler, taleplerine oy hakkını ve çocuk emeğine son verilmesini de eklerler. Her 8 Mart'ta olduğu gibi, bugün de bizi özgürlüğümüze yaklaştıracak taleplerimizi arttırarak yürüyoruz.

Görünmeyen Emek Sesini Yükselt

Kadın emeğinin görünür kılınmaması, kriz anlarında ucuz ve yedek işgücü olması sermayenin işine gelir. Çünkü evdeki emeği ücretlendirilmeyen kadın, işçinin emeğini yeniden üretir ve bu da patronlar için çifte sömürü yani daha fazla kâr anlamına gelir. İşte bu noktada patriarkal sistem ve kapitalizm büyük bir iş birliği içerisinde çalışır. Çarklarını döndürmek için ise kadını denetim altına almak ister ve bunu da her türlü şiddeti kullanarak yapar. Her gün medyada gördüğümüz ve artık "Cins Kırımını" diyebileceğimiz kadın cinayeti ha-

8 Mart Dünya Kadınlar günü, kadın özgürlük mücadelesine ismini kanlı harflerle yazdıran Patriarkal kapitalizme karşı savaşımızın, en somut kazanımlarından biridir.

berleri, şiddetin sistemli ve politik olduğunun kanıtı niteliğindedir. Bugün mahkemelerin verdiği kararların, polisin ve devletin tutumunun her geçen gün bilelediği erkek zihniyetine kurban edilen kadınların tek kurtuluşu; kadınlarla birlikte mücadele etmesinden geçmektedir.

Cinsiyetçi Eğitim Politikalarına Karşı Yürüyoruz

Eğitim; sistemin tüm politikalarının yeniden üretildiği bir kurumdur. Devletin ve ataerkil sistemin her türlü cinsiyetçi politikaları empoze ettiği eğitim sistemi ise, genç kadınların bitmek bilmeyen baskı unsurlarıyla (ağırlıklı olarak taciz ve tecavüz) orada da savaşmak zorunda olduğu bir durumdur. Bu yüzden ilkokuldan üniversitelere kadar cinsiyetçi eğitime hayır demek için alanlarda olmalıyız.

Kadınlar Alana Özgürleşmeye

Biz kadınlar da bizi ötekileştiren, birbirimize yabancılaştıran, emeğimizi yok sayan, yaşamlarımızı elimizden almak için kadın olmamızı yeterli gören sistemi reddederek, inadına kadın dayanışmasını 8 Mart'ta alanlara taşıyoruz. Evde, okulda, kampüslerde, yurtlarda, sokakta, işyerinde ve yaşamın her alanında yaşadığımız sorunları görünür hale getirmek için alanlarda olmalı ve özgürlüğü haykırmalıyız.

SOKAKLARA!.. SOKAKLARA!.. SOKAKLARA!..

Bizler, Özgürlükçü Genç Kadınlar olarak 8 Mart'ın tarihine sahip çıkıyor ve bize dayatılan cinsiyetçi eğitimi reddetmek, krizlerin faturasını ödememek, militarizmin ve erkek egemenliğinin doğal sonucu olan savaşa "KADINLAR BARIŞ İSTİYOR"

demek, kadın kıyımına son vermek "BEDE-NİMİZ BİZİMDİR" diyerek taciz ve tecavüze son vermek için seslerimizi ve ellerimiz birleştirelim.

Susun Değil Öfkeli, Yalnız Değil Örgütlü-yüz!

DÜNYALARINI ERİL DİLLERİYLE SINIRLANDIRANLAR ORADA KAYBOLMAYA MAHKÛM OLACAKTIR

GİNSİYETÇİ POLİTİKALARIN YENİDEN ÜRETİM ARACI:

MEDYA!

Her çeşit bilgiyi bireye ve topluma aktaran, eğlendirme, bilgilendirme ve eğitime gibi 3 temel sorumluluğa sahip görsel ve işitsel araçların tümüne "medya" dendiğini biliyor muydunuz?

TDK'nin medya tanımını içler acısı olarak nitelendirip, medyaya bir de sosyalist literatürden bakmayı deneyelim.

Medya; üretim araçlarına sahip egemen sınıfın, iktidarın, toplumu denetim altında tutmasını, gerçekleri topluma istediği gibi yansıtmasını sağlayan ideolojik bir araçtır. Bir kitle iletişim aracı olan medya; toplumsal olayları ve düşünceleri egemen sınıfın çıkarları doğrultusunda şekillendirerek, toplumsal denetimin sağlanmasına yardımcı olur. Yani medya, "Halkın Sesi" değil iktidarın sesidir. Elbette bu güç savaşının tek ideolojik aygıtı medya değildir. Aile, okul, ordu, dini kurumlar vb medya kadar güçlü olmasa da patriarkal kapitalizmi her gün yeniden üretmektedir.

Medyanın Oyunları

İşlevi bu kadar önemli olan ideolojik bir aracın Türkiye gibi bir ülkede nasıl kullanıldığı gözler önünde. Gazetelerde ve televizyonlarda, haberlerden dizilere, yarışma programlarından magazin programlarına kadar tüm çalışmaların üst metni bir kurmacadan ibarettir. Alt metni görmek ise sosyalist feminist bir bakış açısı gerektirir.

Geçen sayımızda dilimizin dünyamızı sınırladığından bahsetmiştik. Medyanın sınırları da; kullandığı eril dil ve hizmet ettiği sistemin niteliği ile kendisini ifade ediyor aslında. Türk Medyası, kadınların

bedenleri üzerinden espri anlayışını ortaya koyan köşe yazarları, öldürülen ve dayak yiyen kadınların teşhir edici fotoğraflarının manşetlerden girdiği gazetelerle dolu. Televizyonlarda hiç durmadan bir yenisinin daha türediği diziler, erkeklere erilliği, kadınlara dişilliği öğretmekten öte bir şey içermiyor. Demek ki medya eğlendirip öğretirken patriarkanın ve burjuvazinin bekçiliğini yapmayı da elden bırakmıyor.

Cinsiyetçilikten uzak, özgür ve sosyalist basın ise kalemini kırmayı ihmal etmiyorlar. Çünkü onlar toplumun olaylara

Patriarkayla olduğu gibi medyanın cinsiyetçi politikaları ile savaşımız, onun öznesi olan kadınların vereceği mücadeleyle anlam kazanacaktır.

farklı bir kadrajdan özgürce bakmalarını sağlıyorlar ve bu yüzden de tutsaklar.

Ardıç Gibilerine Cevabımız Net

Devlet, kadınları tüm alanlarda olduğu gibi medya aracıyla gazete ve televizyonlarda da eril dilin cinsiyetçi yaklaşımlarıyla ikincilleştirmektedir. Üstelik bunu yaparken ideolojik duruşunu arka plana atmıyor. Hem sosyalist hem kadınsan, perçinleyerek yapıyor. Bu konuda, AKP iktidarının çanak yalayıcıları, ATV- Sabah Grubu'nun yazarları Emre ve Engin ikilisinin gayet iyi oldukları, efendilerine hizmette ne kadar kusursuz oldukları açık.

Medyada eril dilin kadınlar üzerindeki tahakkümüne son örnek olarak Engin Ardıç'ın sosyalist kadınlar için yazdıkları ise tahammül edilir gibi değil. Bir kuyruk acısı olduğu belli olan Engin Ardıç; hırsıyla, kaleminin gücünü de arkasına alarak sosyalist kadınlara saldırılarından vazgeçmiyor. Şimdilik kendisini, -bizi bıraktığını düşündüğü- kısır cehenneminde yakmaktan sakınmayacağımızı ve gündem olma çabalarına da destek vermeyeceğimizi söyleyip bir kenara atmak en iyisi.

DEVLETİN TÜM AYGITLARI "ERK-ECTİR"

Medya İzleme Grubu'nun (MEDİZ) verilerine göre; medya yöneticilerinin yüzde 15'i kadın, yüzde 85'i erkek, köşe yazarlarının yüzde 12'si kadın, yüzde 88'i erkek. Televizyonların siyasi tartışma programlarına katılan konukların yüzde 11'i kadın, yüzde 89'u erkek, haber kaynaklarının yüzde 18'i kadın, yüzde 82'si erkek, arka sayfa güzellerinin yüzde 100'ü kadın, yüzde 0'ı erkek, genel yayın

yönetmenlerinin yüzde 0'ı kadın, yüzde 100'ü erkek.

Böyle yığınlarla erkeğin çalıştığı eril bir alanda kadınların var olma çabaları yapılanlara göz yummakla sınırlı kalmaktadır. Lakin patriarkayla olduğu gibi medyanın cinsiyetçi politikaları ile savaşımız, onun öznesi olan kadınların vereceği mücadeleyle anlam kazanacaktır.

Dil, ataerkil sistemin gelişmesindeki önemli bir araçsa, bu aracı en doğru şekilde kullanmak ve medya gibi araçların dilini erillikten arındırmak sisteme vurulacak büyük bir darbedir. Şayet hala dilimizin sınırlarının farkında değilsek şunu da bilelim ki verdiğimiz mücadele anlamını yitirmeye mahkûmdur. Bir gün herkes "Adam Değil İnsan" diyene kadar, eril dilimizle mücadelemiz devam edecek.

TUTUKLU ÖĞRENCİLERLE Dayanışma İnisiyatifi (TÖDİ) AKTİVİSTİ Deniz Gedik İLE ÖĞRENCİLERİ Hedef Alan Tutuklanma Terörü ve Buna Karşı Mücadelelerin Olanakları Üzerine Konuştuk...

“Muhalefetin Topyekün Bir Ses Çıkartması Gerekiyor”

Özgürlükçü Gençlik: Özel yetkili mahkemeler eliyle bir süreç yürütülüyor, tutuklama terörü ile toplumun geneli üzerinde baskı kurulmaya çalışılıyor. Bu durumla ilgili görüşlerinizi ve değerlendirmelerinizi bizlerle paylaşır mısınız?

Deniz GEDİK: Tutuklama furyası içinden geçtiğimiz süreçle bire bir bağlantılı, özel yetkili mahkemeleri de bu kapsamda ele almalıyız. Özel yetkili mahkemeler buz dağının görünen yüzü, hükümetin baskı araçlarından sadece biri. Dava süreçlerinde diğer mahkemelere göre çeşitli imtiyazları var, örneğin yürütülen soruşturma ve kovuşturma hakkında gizlilik kararı alabiliyorlar ve avukatlar bile dosyayı göremiyor, gizli tanık müessesesi, ceza yargılamalarında sanık aleyhinde kısıtlamalar... Bunlar çok ciddi savunma ve sanık hakkı ihlalleri. Özel yetkili mahkemeleri, askeri hâkimin bulunduğu DGM'lerle hatta kuvvetler ayrılığının olmadığı dönemdeki İstiklal Mahkemeleri ile bağdaştırmak mümkün, içinden geçtiğimiz dönemin baskı aracı olarak değerlendirmek gerek.

Çok önemli fakat neye dönüştüğünü anlayamadığımız davalar görülüyor. Örneğin KCK bir yandan dalga dalga devam ediyor, bunun yanında kimse Ergenekon'da, Devrimci Karargah'ta, şike davasında neler olduğunu da anlayamıyor. Bir kaos halinde davalar görülüyor, bu da yargılanma sürecindeki şeffaflığı baltalıyor. Bu saydamlık kişisel deneyimimden örnek verebilirim, Cihan Kırmızıgül'ün bir önceki duruşmasında gizlilik kararı olmasına rağmen avukatının dahi salona girmesi engellendi. Böylesi keyfi kararlar bile neden belirtilmeksizin uygulanabiliyor.

ÖYM ve TMK'nın “Terör” Kavramı

Özel yetkili mahkemeler terörle mücadele kanununu uyguluyor, öncelikle “terör” kavramı hala muğlak iken ne ile mücadele ediliyor anlamak güç. Terör tanımlanmadan bir terör örgütü oluşturuluyor, o örgütte bazı üyeler olduğu varsayılıyor veya

Öğrencilerin özgürlüklerinin ellerinden uzun süreli alınması bir sorun olarak karşımıza çıkıyor. Tutukluluk adı altında yapılan bu baskılama, hüküm kurulmadan, yani bir insanı suçlu ilan etmeden mahkum etmek demek. Başta masumiyet karinesinin ihlali var. Dillendirmeye çalıştığımız en önemli nokta bu.

üyeyi olmasa da üyesi gibi davranan insanlardan bahsediliyor. İnsanlar da bundan dolayı tutuklanıp hüküm giyebiliyorlar.

8 Mart'a Örgütlü Katılmak Suç Delili

21 Eylül “Devrimci Karargah” davası ile başlayan KCK davaları ile devam eden süreçte, toplumsal muhalefet belli bir alana hapsedilmek istenmekte. Daha önceleri birçok alandan farklı eylem türleri ile karşılaşırken, şimdilerde herkesin kendi alanından doğru saldırıları püskürtme çabasında olduğu bir dönemi yaşamaktayız.

Başından beri bahsettiğim şey aslında, durumun kendisi toplumsal baskı aracı olarak kullanılmakta. Çok hukuki bir süreç işletildiğini düşünmüyorum. Örneğin “terör örgütüne üyelik” veya propaganda davaları. Bunların bazılarında 8 Mart'a ör-

gütlü katılım göstermek suç delili olarak yer alıyor. 8 Mart kutlansın kocalarınız sizlere çiçek alsın, bunda bir sıkıntı yok. Fakat 8 Mart'ı örgütlü bir şekilde kutladığınızda onlar için tehdit olarak görülüyor-sunuz. Daha sonrasında da katıldığınız 8 Mart eyleminden sizi yargılayabiliyor, duruşmada açıkça “eyleme katıldın mı?” diye sorabiliyor, hatta ceza verebiliyorlar.

Bu ve buna benzer süreçler tüm kesimlere dönük bir baskı aracı olarak yöneltiliyor. Muhalefet bunları göğüsleme konusunda çaba harcıyor.

Artık her sabah bir operasyonla uyanır hale geldik, özellikle KCK davası ile sayısını takip edemediğimiz gözaltı ve tutuklamalara şahit olmaktayız. 120 kişinin gözaltına alındığı bir operasyon sonrasında, 60 kişinin serbest bırakılması bir zafer gibi yansıtıyor. İnsanlar olan bitene alıştırmaya çalışılıyor. Bu durumla ilgili

muhalefetin topyekun bir ses çıkartması bir süreç örgütlemesi gerektiğini düşünüyorum. Yoksa durum muhalefetin kendisini de marjinalleştirmeye doğru götürmektedir.

600 Tutukludan 250'si İstanbul'da Üniversiteli

Ülkemizde tutuklu öğrencilerin sayısı 600 gibi rakamlarla telaffuz ediliyor. Tutuklu öğrencilik hem toplumda hem de gençlik içinde önemli bir alanı kaplamış bulunmakta. Bu duruma karşı, örgütlü örgütsüz gençlik kesimlerinden de oldukça tepki doğduğu ortada, bu durumla ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Bu konuda sayı vermek oldukça zor. Çünkü sürekli olarak sayı değişmekte. 600 rakamını dillendirebiliyoruz. Sadece İstanbul'da üniversite özelinde, yani lise ve altı, meslek okulu, açıköğretim, dershane öğrencileri hariç, tutuklu öğrenci sayısı 250'yi geçmiş bulunmakta.

Bu kadar yaygın olunca tutuklu öğrencilik, üzerine bir söz söylemek gerekiyor. Muhalefetin en çok kaynayan ve kayna-

başarılı ve önemli olarak değerlendirilir miyiz?

Herkesin yeteri kadar gündeminde mi bilemiyorum., Bir dönem gazete, dergi ve televizyonlarda epeyce yer verildi. Fakat şimdilerde bu kadar bu konuları yazan çizilen bir medya yok. Bunun süreci oldukça engellediğini düşünüyorum. Özellikle bir muhalefetin örgütlenmesi gerektiğini düşünüyorum, gençlik kitlelerinde bu duruma dair bir hareketlenmenin olması gerek.

Bu dönemde ulaşılabilecek en geniş keşime bu konuyu taşımanın önemi üzerine konuştuk. Tam da böylesi bir dönemde oluşan TÖDİ (Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnisyatifi) önemli çalışmalar ve eylemler gerçekleştiriyor inisiyatifi biraz açar mısınız?

İlk başlarda Galatasaray Üniversitesi Öğrencisi Cihan üzerinden yürüyen bir çalışma, tüm tutsak öğrencileri kapsayan bir çalışma halini aldı. Bu kadar kitlesel bir baskı varken, eylemliliğin Cihan'la sınırlı olması hata olurdu. Öncelikle öğrencilerin özgürlüklerinin ellerinden uzun süreli

alınması bir sorun olarak karşımıza çıkıyor. Tutukluluk adı altında yapılan bu bas-kılama, hüküm kurulmadan, yani bir insanı suçlu ilan etmeden mahkûm etmek demek. Başta masumiyet karinesinin ihlali var. Dillendirmeye çalıştığımız en önemli nokta bu.

Eğitim hakkı ihlali üzerine de ciddi çalışmalar yapıyor ve bu çalışmaları kamuoyu ile paylaşıyoruz. Tutuklu bulunan öğrencileri ve sıkıntılarını belirlemeye ve onlarla dayanışmaya çalışıyoruz. Bu kadar önemli bir seviyeye gelmiş bir durumu tepki olarak örgütleyip daha fazla insanın ilgisini bu tarafa çekme yönünde işler yapıyoruz. Örneğin tutuklu öğrencilere kart atma eylemleri, mahkeme önüne gidip aileler ve arkadaşlarıyla dayanışma, duruşmaları takip etme, cezaevi önünde dersler yapma gibi... Ayrıca sadece tutukluluk halini değil, soruşturmaları ve disiplin cezalarını da takip ediyoruz.

YÖK Yönetmeliği Keyfi Cezaların Sebebi

Disiplin cezaları ve soruşturmalar, tutukluluk öncesi bir dönem olarak kendini var etmekte. Adeta tutukluluğun alt yapısını oluşturmakta, bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Katılıyorum, soruşturmalar ve keyfi verilen cezalar çok ciddi bir tehlike. Bu duruma sebep olan ise YÖK yönetmeliği,

Özel yetkili mahkemeleri, askeri hâkimin bulunduğu DGM'lerle hatta kuvvetler ayrılığının olmadığı dönemdeki İstiklal Mahkemeleri ile bağdaştırmak mümkün, içinden geçtiğimiz dönemin baskı aracı olarak değerlendirmek gerek.

ması muhtemel yeri gençlik. Özellikle politik gençlik üzerinde bir baskı kuruyor. Bunun politize olma iradesi olan gençler açısından da ciddi caydırıcı bir etkisi olduğunu düşünüyorum. Örneğin İstanbul Üniversitesi'nde öğrenciler sınav esnasında gözaltına alınıyor. Alınabilecekleri onlarca zaman ve mekan varken herkesin gözü önünde alınmalarını bir gövde gösterisi olarak değerlendiriyorum. Benzer biçimde, öğrencilerin arkadaşlarına destek olmak için adliyeye gitmeleri, iddianamelede örgütlü davranmaya delil olarak yerini alıyor. Bu da öğrencilerin destek vermesi önünde caydırıcı bir engel.

Yaşananları açık bir saldırı süreci olarak değerlendiriyorsun, peki gençlik cephesinden bu sürece karşı örülen tepkiyi nasıl buluyorsun?

Kendi adıma değerlendirirsem yürütülen süreci yetersiz buluyorum. Böylesi bir dönemde büyük birleşik bir tepkinin mutlaka örgütlenmesi gerekir.

Tutuklu öğrencilik meselesi bugün sadece politik gençler tarafından değil tüm gençlik kesimlerince bilinmekte. Bu kadar geniş bir kitlenin gündeminde olmasını

Terör örgütüne üyelik' veya propaganda davalarının bazılarında 8 Mart'a örgütlü katılım göstermek suç delili olarak yer alıyor. 8 Mart kutlansın kocalarınız sizlere çiçek alsın, bunda bir sıkıntı yok. Fakat 8 Mart'ı örgütlü bir şekilde kutladığınızda onlar için tehdit olarak görülüyorsunuz.

şu anda çok basit gerekçeler ile cezalar verilebilecek bir yönetmenlik yürürlükte bu oldukça önemli. İnisiyatif olarak bu durumu önemsiyor ve ele alıyoruz, bu konu üzerine çalışıyoruz ve hukuksal mücadeleyi yürütüyoruz. En son Pamukkale Üniversitesi öğrencilerinin aldığı uzaklaştırma cezaları sürecinde bunun bir çalışmasını yaptık.

Bunun dışında tutuklu öğrencilik ele alındığında Kürt öğrenciler sürecin dışında bırakılıyor, bugün tutuklu öğrencilerin çoğunluğunu Kürt öğrenciler oluşturmaktadır.

Kesinlikle. Örneğin Hopa davasında işlenen süreç Kürt öğrenciler için işlemiyor. Söz konusu Kürt öğrenciler olduğunda ciddi bir gözden uzak tutma, gündeme almama hali oluyor. Basın veya sol çevreler açısından durum bu. Ancak yargının Kürt öğrencilere veya daha genel olarak Kürt halkına bakışı da farklı değil. İddianamelelerde ve duruşma sürecinde yaşanan ayrımcılık, disiplin cezaları verilirken veya henüz soruşturma aşamasındayken karşı-

Yargının Kürt öğrencilere veya daha genel olarak Kürt halkına bakışı da farklı değil.

İddianamelelerde ve duruşma sürecinde yaşanan ayrımcılık, disiplin cezaları verilirken veya henüz soruşturma aşamasındayken karşılaşılan önyargılar insanın kanını donduracak kadar derin.

Tutuklu bulunan öğrencileri ve sıkıntılarını belirlemeye ve onlarla dayanışmaya çalışıyoruz. Bu kadar önemli bir seviyeye gelmiş bir durumu tepki olarak örgütleyip daha fazla insanın ilgisini bu tarafa çekme yönünde işler yapıyoruz. Ayrıca sadece tutukluluk halini değil, soruşturmaları ve disiplin cezalarını da takip ediyoruz.

laşılan önyargılar insanın kanını donduracak kadar derin. Her yere sinmiş yapışkan bir milliyetçilik var. Bu durum destek için gerçekleştirilen eylemlerde kurulan dilde bile kendisini gösteriyor. Belki de bu süreçte üzerinde en çok düşünülmesi gereken nokta bu.

Uzun tutukluluk sürelerinin azaltılmasına ilişkin bir düzenleme gündemde, bunu nasıl değerlendirmeliyiz. Tutuklu öğrencilikten, hükümlü öğrenciliğe giden bir süreci mi yaşayacağız?

Tüm bunlar yargı reformu adı altında yapılıyor, herhangi bir alt yapı olmadan uygulanan değişiklikler. Benim açımdan hükümlülük sayısının artacağını gösteriyor, ayrıca konjonktür de bunu gösteriyor. Muhalefeti sindirmenin başka bir boyutu olarak ele almalıyız.

Son olarak eklemek istedikleriniz var mı?

8 Mart sürecindeyiz, bugün çok sayıda

kadın cezaevinde 8 Mart'a örgütlü olarak katıldıkları için veya başka mercilerde örgütlü mücadele yürüttükleri için, birçok kadın tutuklu bulunuyor. 8 Mart'ta tutuklu ve hükümlü bulunan tüm kadınlarla dayanışma içinde olunması gerektiğini düşünüyorum.

Son olarak, Türkiye çapında tutuklu bulunan öğrencilere ulaşmaya çalışmak, uğradıkları hak ihlallerini takip etmek zorlu bir süreç. Bu süreçte, kimlerin tutuklandığını, disiplin soruşturması ve cezalarıyla karşı karşıya bırakıldıklarını tek merkezden takip etmek çok zor. Buna mukabil, öğrencilerin aileleri, arkadaşları, hocaları bu konuda en sağlıklı bilgiye sahipler. Eğer etrafınızda tutuklu öğrenci varsa, okul bünyesinde hak ihlallerine uğruyorsanız, bizimle iletişime geçerseniz ve bu bilgiyi yaygınlaştırırsanız seviniriz. Adresimiz: www.mechulogrenci.com. Çok teşekkür ediyorum.

ÜNYE-TERME'DE DİRENİŞ

Samsun/Terme -Ordu/Ünye sınırında kurulmaya çalışılan doğal gaz çevrim santrali için açılan yürütmeyi durdurma kararına rağmen OMV şirketi santral inşaatına devam ediyor. Temiz Ünye Çevre Platformu (TÜÇEP) kararın uygulanması için mücadele ediyor. Devlet kurumlarını kararın uygulanması için uyararak Platform üyeleri gittikleri kurumlardan 'bizi ilgilendirmiyor' yanıtını aldıklarını belirtiyor.

Santral önünde bu durumu protesto eden ve bir basın açıklaması düzenleyen TÜÇEP üyeleri halka ve tüm doğa dostlarına çağrıda bulunarak şunları söyledi:

"Ey Ünye, Terme ve civarında yaşayan çevre dostları! Bu hukuksuzluğa, çevremizin ve doğamızın kirlenmesine, yaşamımızın katledilmesine seyirci mi kalacağız?"

Danıştay kararında vurgulandığı gibi, birinci sınıf tarım arazilerimiz üzerinde kurulan ve bacalarından çıkan sera gazlarının asit yağmurları ile topraklarımızın, içme sularımızın ve tüm yaşamımızın üzerine yağıp, ağır ağır zehirlenmemize sessiz mi kalacağız? Karadeniz'in en güzel yerlerinden olan, herkesin hayran kaldığı buraların, (Ünye, Terme, Fatsa) aynı güzellikte korunmasının ve gelecek kuşaklara bu güzel çevrenin yani emanetin ulaştırılmasının, bizlerin omzunda bir sorumluluk olduğu gerçeğini unutmamalıyız."

Ayrıca 25 Şubat 2012'de Terme /Akçay köyünde OMV şirketinin inşa ettiği Termik Santral önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Termik santralin yakınındaki kavşaktan, yol kısa süreliğine trafiğe kapatılarak santral önüne bir yürüyüş yapıldı.

Yağmanın Yeni Adı "2B Arazileri"

2B adıyla bilinen "Orman özelliğini yitirmiş alanların satışıyla imara açılmasını öngören yasa", AKP'nin verdiği önergeyle mecliste kabul edildi. Yasayla birlikte, Türkiye taşından toprağına her metrekareyle sermayenin talanına açılmıştır. 2B arazilerinin sadece "orman vasfını yitirmiş araziler" olmadığını, çok boyutlu ve karmaşık bir sorun alanı olduğunu, satılmayan arazilerin Maliye Bakanlığı eliyle TOKİ'ye devredilmesinden anlayabiliyoruz. Büyük bir rant alanı olan bu arazileri "rayiç bedelleri" üzerinden "hak sahiplerine" satan AKP hükümeti bundan fazlasıyla nasiplenecektir. Ve bu yasa Türkiye'de yaklaşık 17 bin orman köyünde yaşayan 9 milyon kişiyi doğrudan etkileyecektir.

Aliağalılar 23 Yıldır Termik Santrale "Hayır!" Diyor

12 Aralık 1989. İzmir Cumhuriyet Meydanı'ndan başlayan termik santrale karşı mücadele, dönemin Enerji Bakanı Fahrettin Kurt'un yaptığı "Santralin yapımından çevrecilerin baskısı nedeniyle vazgeçilmiştir." açıklamasıyla başarıya ulaşmıştır.

30 Aralık 2011. İzmir'in ağır sanayi tesislerinin yoğunlaştığı Nemrut Sanayi Bölgesi'ne 7 adet termik santral yapılmasına Aliağa Belediyesi inşaat ruhsatı veriyor ve inşaat başlıyor.

5 Ocak 2012. İzmirliiler mücadeleyi tekrar örgütlemek için bir araya geliyorlar. 23 yıl öncesinden "Termik Santrale HAYIR!" diyen bölge halkı, mücadeleye kaldıkları yerden devam ediyor. Şehir Planıcıları Odası (ŞPO) İzmir Şubesi ise, Aliağa ve Foça ilçelerine Termik Santral ve Kül-cüruf depolama alanı yapılabilmesine ilişkin, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nca onaylanan imar planı değişikliğine karşı açtığı davada şu açıklamada bulunuyor: "Hükümetin 'yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelmeyi ilke olarak tanımlamış olmasına' karşın termik santral yapma kararı açık bir tutarsızlık ve ilkelerden sapmadır, tepeden inme bir yöntemle İzmir Bölgesi'ne termik santral yığmak İzmir'in geleceğini yıkmaktır."

UZUNGÖL'DEN MEKTUP VAR!

"Sevdamız Bordo, Derelerimiz Mavi, Uzungöl'de İstemiyoruz HES'leri"

Karadenizin doğasını talan eden projelere her gün bir yenisi ekleniyor. Ekolojik dengeyi bozan, doğayı, ormanları, dereleri ve nehirleri ciddi oranda tahrip eden, suyun ticarileştirilmesi olarak da yorumlayabileceğimiz HES projeleri şimdi de Trabzonspor Kulübü'nün rant alanına dönüştü. Bordo Mavi Enerji Elektrik Üretim Tic. Ltd. Şti adı altında bir doğa harikası ve önemli bir turizm merkezi olan Uzungöl'de yapılması planlanan HES'lere karşı ise bölge halkı tepkili:

"Bizler Uzungöl halkı olarak hayatımızı adadığımız bu yöreye ve Trabzonspor'a sevdalıyız. Bizim için çok değerli olan yöremizin talan edilmesini de, talan edilirken yine bizim için çok

değerli olan Trabzonspor'un aracılığını istemiyoruz.

"Herkes biliyor ki; Uzungöl Trabzon'un en büyük değerlerinden biridir. Bizler suyumuzu bu dereleden içiyor, ekmeğimizi Uzungöl'den kazanıyoruz. Aynı zamanda her maç Trabzonspor ile coşup Trabzonspor ile ağlayıp Trabzonspor ile gülüyoruz..."

"Uzungöl, sadece Uzungöllüler için değil bütün insanlık için bir doğa harikasıdır. Bizler bu doğa harikasını bütün insanlarla paylaşmak ve korumak için bugüne kadar elimizden geleni yaptık.

"Bundan sonra da kültürümüzü, yöremizi yani yaşama sebebimiz olan Uzungöl'ü korumak için elimizden geleni yapacağız. Mücadelemizde herkesi yanımızda görmek isteriz.

UZUNGÖLLÜLER"

“ZENGİNLER DÜNYAMIZI NASIL MAHVEDİYOR?”

Sorunun asıl sahibi, 1957 yılında Fransa’da doğmuş gazeteci yazar Herve Kempf. Çernobil felaketinden sonra çevre bilim konularına el atan yazar, 1989’da çevre dergisi Reporterre’i yayımlamaya başlar. Yazar, iklim değişiklikleri ve genetiği değiştirilmiş organizmalar hakkındaki yazılarıyla tanınır. “Zenginler Dünyamızı Nasıl Mahvediyor?” kitabında da iklim değişikliğinin ve çevre felaketlerinin dünyaya egemen olan oligarşiyle iliş-

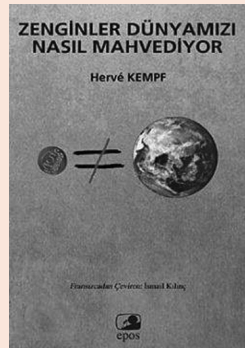
Gezegenin çevrebilimsel raporu öyle bir hızla kötüye gidiyor ki; bu facianın bilincinde olan milyonlarca dünya vatandaşının-ki genel kitleye göre sayıları çok azdır-çabaları bunun önüne geçemiyor.

kisini incelemiştir. Peki, bu “oligarşi” kimlerden oluşur? Bu aşırı zengin-ayrıcalıklı sınıf, dünya nüfusunun yaklaşık yüzde yedisidir, yani 500 milyon kişi. Bu kişiler; bir

gecede Hindistan’ın Bhopal kentinde yaklaşık 8 bin kişinin uykusunda ölmesine ve 5 yüz binden fazla insanın yaralanmasına neden olan[1] sanayi baronlarıdır, zevki

YAZARIN ÇÖZÜM ÖNERİSİ NEDİR?

Yazar, toplumsal mücadele ile çevresel mücadelenin sistem karşıtlığı üzerinden yapılmasını, eşitsizliği azaltmaya yönelik bir politikayla kolektif hizmetlerin güçlendirilmesini, yani “sol”un yeniden hareketlendirilmesini ve medyanın özgürleştirilmesini bir çözüm yolu olarak öne sürüyor. Fakat en başından beri kapitalizmin dünyaya ve insanlara verdiği zararlardan bahsederek kitaba başlayan yazar, sonlara doğru bu mücadelenin sosyalizm temelli

toplumun yapamayacağını bize hissettirip, “sol”un reel sosyalizmle beraber gücünü kaybederek pasifleştiğini, yüzünü ekoloji mücadelesine dönmekte çok geç kaldığını belirterek, acil bir kurtuluşun yine sistem içinde “sosyal kapitalizmle” mümkün olacağını yazar Obama’nın seçilmesini umutla karşılıyor- ipucunu vererek bizi çelişki içinde bırakıyor. En başından beri, sorduğu sorulara çevre ve sosyal eşitsizlik merkezli ikna edici cevaplar veren yazar, kitabın sonunu tekrar kapita-

lizme bağlamasıyla bize eko-sosyalizmi bir seçenek olarak görmediğini ifade etmiş oluyor.

Özgürlükçü Gençler olarak, doğanın talanına karşı politik tavrımızın, verdiğimiz mücadelenin yazar kadar “iyimser” olmadığını söyleyebiliriz. Ekoloji ve insanlık krizlerinin başlıca nedeninin kapitalizm olduğunu ve ekolojik bir toplum yaratmanın ilk şartının da kapitalizmden kurtulmak olduğunu belirterek, bunun yolunun anti-kapitalist bir mücadele anlayışından geçtiğini öngörüyoruz.

Doğanın son hızla yok edildiği şu zamanlarda güzel bir dünyanın hayalini kuran insanlara; kaybedecek zamanımız yok, kazanacak zamanımız var diyerek, Bertolt Brecht’in şu sözleriyle sesleniyorum:

“Savaşsanız kaybedebilirsiniz, ama savaşmazsanız çoktan kaybetmişsinizdir.”

Yazar kitabın var olma nedenini ise iki tespite dayandırıyor:

“1. Gezegenin çevrebilimsel durumu öyle bir hızla kötüye gidiyor ki; bu facianın bilincinde olan milyonlarca dünya vatandaşının-ki genel kitleye göre sayıları çok azdır-çabaları bunun önüne geçemiyor;
2. Bugünkü insan toplumlarını yöneten toplumsal sistem olarak kapitalizm, insan varlığının saygıdeğerliğini ve bekasını korumak için yapılması kaçınılmaz değişikliklere kör bir şekilde karşı koymaktadır.”

ve kârı için, 8 yıl içinde Şili sahillerinde 3 milyon kürklü fok balığını sopalayarak öldüren canlı düşmanlarıdır[2], daha fazla üretim için milyonlarca hektar toprağı zehirleyen ve ormanları yok eden şirket sa-

hipleridir. Kısacası binlerce doğa katliamına sebep olan gözü dönmüş para babalarıdır... Daha da açarsak; dünyadaki en zengin 500 kişinin geliri, en yoksul 416 milyonun gelirinden fazladır, dünya nüfusunun yüzde 40'ını oluşturan, günde 2 doların altında bir gelirle yaşamaya çalışan 2.8 milyar yoksul ise, dünyadaki toplam gelirin sadece yüzde 5'ine sahiptir, varlıklı sınıf ise yüzde 95'ine. Bunlara savunmasız gezegenin asıl sahipleri(!) de diyebiliriz...

Altı bölümden oluşan kitapta çarpıcı rakamlar ve ilginç tespitler yer almaktadır.

Yazar kitabın var olma nedenini ise iki tespite dayandırıyor:

“1. Gezegenin çevrebilimsel durumu öyle bir hızla kötüye gidiyor ki; bu facianın bilincinde olan milyonlarca dünya vatandaşının-ki genel kitleye göre sayıları çok azdır-çabaları bunun önüne geçemiyor;

2. Bugünkü insan toplumlarını yöneten toplumsal sistem olarak kapitalizm, insan varlığının saygıdeğerliğini ve bekasını korumak için yapılması kaçınılmaz değişikliklere kör bir şekilde karşı koymaktadır.”

Uygarlık Tehdit Altında!

Dünyayı ekolojik felaketin eşğine getiren kapitalist sistem, son günlerde meydana gelen toplumsal mücadele hareketlerinin hedef tahtasına konulmuş, doğanın ve insanlığın sürüklendiği ekolojik krize karşı verilen yaşam mücadelesini de meşru kılmıştır.

Kapitalizmle felaketi özdeşleştiren yazar;

“Tehlikeli bir zamandayız ve felakete doğru sürükleniyoruz. Felaket, araç olarak sadece ağgözlülüğe, ideal olarak sadece tutuculuğa, düş olarak sadece teknolojiye sahip olan egemen bir tabakanın yürüttüğü sistemden kaynaklanmaktadır.” derken, kapitalizmin gelişmesinin göstergesi olan ekonomik büyüme kavramının da peşine düşüyor ve bu büyümeye paralel seyreden yoksulluktaki ve açlık çeken nüfustaki devasa artışa da dikkat çekiyor. Eğer durdurulmazsa, bu aşırı ve eşitsiz tüketim doğanın ve insanlığın sonunu getirecektir.

Kitapta önemle üzerinde durulan konulardan biri de; iklim değişikliği ve türlerin yok olması, yani küresel biyoçeşitlilik bunalımının yaşanmasıdır. Canlı türlerinin kitlesel olarak yok olmalarının, jeolojik zamanlardaki orana göre yüz kat fazla olması veya 1980'den beri ekvatordaki yağmur ormanlarının %35'inin, mercan adalarının %20'sinin yitirilmiş olması, felakete ne kadar yakın olduğumuzu gösteren örneklerden sadece birkaç tanesi. İleride herkese yetecek yer, yiyecek, kısacası doğal kaynak olamayacağı için şiddetli savaşların çıkacağı da belirtiliyor.

[1] 4 Aralık 1984'te,ulusüstü bir Amerikan şirketi olan Union Carbide'in Hindistan'ın Bhopal şehrindeki pestisit üretim tesisinden 46.3 ton MIC(metil izosiyanitin)sızması olayı. MIC:Pestisitlerin ve Herbisitlerin yapımında kullanılan basit ama etkili bir molekül. Canlı organizmalar üzerinde ölümcül etkileri vardır. (K, Joel-Doğanın Düşmanı)

[2] Foster, John Bellamy- Savunmasız Gezegen

Ya ALTIN! Ya ARTVİN!

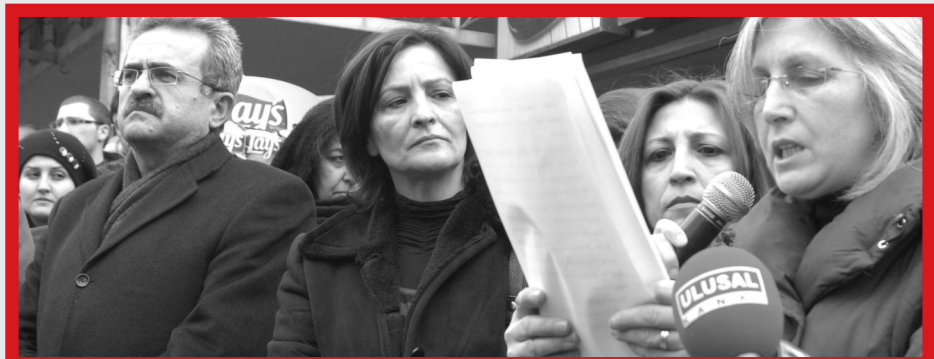
Saldırganlaşan kapitalizm doğayı kendi rant alanına çevirmeye devam ediyor, yoksul halkın yaşam alanlarını yok ederek onları yerinden etmenin fırsatını arıyor. Bunu en yoğun hissedilen şehirlerden biri de Artvin.

2008 yılında, Artvin şehir merkezinde bulunan, Cerratepe mevkiindeki maden sahasında çıkarılması düşünülen bakır ve altın madeni için verilen maden arama ruhsatları Yeşil Artvin Derneği öncülüğünde mahkeme kararı ile iptal ettirilmişti. Bu alanın 17 Şubat 2012 tarihinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nca yeniden maden arama sahası olarak ihaleye çıkarması Artvinlileri ayağa kaldırdı. Yaşam savunuculuğuna kaldıkları yerden devam eden Artvin halkı şu açıklamada bulundu:

“Artvin'de planlanan toplam 176 adet HES projesi ile bize ve doğamıza

hayat veren derelerimize göz dikilmiştir. Tüm bunlara ilaveten, bir de ilimiz genelinde 325 adet maden ruhsat alanı tespit edilmiş ve bunlardan onlarcası için bu günlerde ihale aşamasına gelinmiştir. Geline bu noktada, yaşam alanlarımızı tehdit eden tüm bu müdahaleler ile bizce Artvin halkına iki seçenek sunulmaktadır; ya mücadele edilecek ya da Artvinliler doğup yaşadığı bu toprakları terk edeceklerdir. Oysaki bizler, Cerratepe

ve diğer maden sahalarının işletilmesi sonucunda bozulacak bir doğa, kirlelenecek toprak ve tarım alanları, zehirli ürünler, içilemeyecek hale gelecek su kaynakları veya her gün ne zaman helyan olacak korkusu ile yaşamak istemiyoruz. Bizler, daha önce defalarca tekrar ettiğimiz gibi Artvin'imizin bir eğitim, kültür, eko turizm ve sağlık kenti olması için çalışmalar ve yatırımlar yapılmasını bekliyoruz.”

Mühendislerin büyük bir çoğunluğunun, üretim sürecindeki bilgi ve denetimi ellerinde bulundurdukları şanslı bir azınlık olduğu dönemlerde ücretli bir çalışan olmasına rağmen saflarını pek de işçi sınıfından yana seçmediği doğrudur.

Neo-Liberal politikalarını derinleştirme yoluna giren AKP; HES ve baraj projeleriyle derelerimizi sermayenin değirmenini döndürecek şekilde yönlendirirken, henüz ayıbını örtemediği Van depremini fırsata çevirmek için mahallelerimizi büyük tüketim merkezlerine çevirip sisteme entegre eden kentsel dönüşüm projelerini hayata geçirmeye devam ediyor. Elbette bu projelerini hayata geçirirken ihtiyacı olan hesap, teknik bilgi, planlama, denetim vs için tekel veya taşeron şirketlere, bu şirketlerinde kendi çıkarları doğrultusunda eğitim almış, üniversitelerden piyasaya sürülen mühendis, mimar ve şehir planlamacılarına ihtiyaç duymaktadır.

Mühendislik Kimliği

Kendi çıkarları doğrultusunda “eğitim” almış diyorum çünkü üniversitelerimizdeki mühendislik eğitimi halkın ve doğanın yanında yer alacak mühendisler yetiştirmekten uzak, emeğini sermayenin çıkarları doğrultusunda en iyi şekilde satacak mühendisleri yetiştirmekte ustalaşmış şekildedir ama eğitim konusuna geçmeden önce kapitalizmin mühendisliği nasıl şekillendirdiğini inceleyelim.

“Burjuvazi, şimdiye dek saygı duyulan ve saygın olarak değer verilen bütün mesleklerin halelerini söküp attı. Doktoru, avukatı, rahibi, şairi, bilim insanını kendi ücretli emekçileri durumuna getirdi.”*

Kapitalizm, yukarıda bahsi geçen meslekler ile birlikte mühendislik bilgisi ve kimliğini de dönüşüme uğratmaktadır. Bu günkü mühendislerin atalarını kapitalizmin ortaya çıktığı ilk yılların zanaatkarları arasında aramak gerekir.

Denetimin ele geçirilmesi ve yeni iş bölümünde yeni uygulamaların hayata geçirilmesi için; zanaatkarın emeğinin yanında, bilgisinin de ele geçirilmesi tekelleşen kapitalizm açısından “fordist” üretim tarzı ile mümkün oldu. Üretim süreci bütünlü-

GENÇ

MÜHENDİSLER İŞ BAŞINA!

ğünden kopartılıp, küçük parçalara ayrılarak işçinin sadece basit ve tekrarlı el hareketleri ile üretim yapabileceği hale getirilmiş, parça ve bütün birbirinden soyutlanmış, böylelikle zanaatkarın üretim bilgisi sermayenin eline geçmiştir.

İnsanlık tarihinin biriktirdiği bilgi ve deneyimlerin tamamına el konulması anlamına gelen bu dönüşüm, üretim süreci hakkında kapsamlı bilgiye sahip olan meslek mensuplarının sayısında kitlesel bir artışa neden oldu. Bu artış sonrasında mühendislik; tasarım, planlama, denetim, kontrol, kayıt vb alanlara bölündü. Böylelikle sermayenin kârını en üst düzeye çıkarma yolunda, insanlığın bilgi birikimi ve deneyimi, ihtiyaca ve piyasaya göre mühendis yetiştirmek için kullanılmak üzere metalaşmıştır.

Mühendislerin büyük bir çoğunluğunun, üretim sürecindeki bilgi ve denetimi elle-

rinde bulundurdukları şanslı bir azınlık olduğu dönemlerde ücretli bir çalışan olmasına rağmen saflarını pek de işçi sınıfından yana seçmediği doğrudur. Fakat, tarihsel olarak tam da mühendislerin derin bir işçileşme sürecine girdikleri bu dönemde artık onları ayrıcalıklı kılan söz konusu bilgiyi ellerinde tutmalarına da izin verilmemektedir.

Mühendislik Eğitiminin Durumu

Lisede aldığı ezberci eğitimden çıkıp üniversiteye gelen mühendis adayları, aşırı kalabalık sınıflar, yetersiz öğretim elemanı, yetersiz kaynak ve kütüphane ile aktarılan niteliksiz eğitim, ezbercilik ile birlikte sınıf geçmeye odaklı bir öğrenci bilincine bizleri mahkûm etmektedir. Bu sayede, iş dünyasının istediği tüm talepleri yerine getirecek, bu yolda doğanın katledilmesi ve doğal kaynakların yok edilmesini dikkate almayacak “uysal”, “hayır” demeyen, bencil, apolitik, asosyal yani “köle mühendis” yetiştirilmeye çalışılacaktır.

Bulduğum üniversitede geçtiğimiz haftalarda verilen Mühendislik Ekonomisi dersinde “Mühendis; herhangi birinin 2

Daha demokratik bir yapılanmayla beklide baştan aşağı bir yenilenme ile TMMOB, daha çok sokak daha çok direniş daha çok TMMOB diyen genç mühendisler için umut olacaktır.

1 liraya yaptığı işi 1 liraya yapabilen kişiye denir, çünkü herhangi birinden farklı olarak mühendislik eğitimi almıştır.” denilerek eğitimin niçin verildiği ifade edilmekteydi. Derste, her şeyi paraya dönüştürme yeteneği ile patronun emirlerini hızlı, ucuz, planlı bir şekilde yerine getirebilme başarılı bir mühendisin özellikleri diye sıralamış. Devamında hoca, sermayenin kar elde etmesi yolunda, her şeyin yapılabileceğini de şöyle bir örnekle

hatırlatmıştı;

“Onarıma ihtiyacı olan bir hastane binasının; onarılması için gereken para şu kadar, onarılması sonucu “hastanenin edeceği kâr” şu kadar ise bu hastane onarılmalı mıdır?” Hastanenin daha iyi hizmet vermesini, halkın taleplerini görmek yerine kar hırsı ile çözmesi gerektiğini anlatan dersin kime fayda sağlayacağını kestirmek o kadar zor olmasa gerek.

Kendi elemanlarını belli üniversitelerden temin eden şirketlerin dışında, diğer üniversitelerin mezun ettiği, işsizlik ile boğuşan, düşük ücret ve güvencesiz iş olanağı ile çalışmak zorunda kalan, sigortasının bile işverene bağlı olduğu çeşitli dallardan ihtiyaç fazlası mühendisler de gün geçtikçe diplomalı işsizler ordusunu büyütmeğe.

* Karl Marks, Komünist Parti Manifestosu

SÖMÜRÜNÜN ODAĞI: 'YETKİN MÜHENDİSLİK'

Doğal afetlerden özellikle depremlerden sonra sürekli gündeme gelen ve yakın zamanda uygulanması düşünülen yetkin mühendislik, işsizlik ve rekabetle boğuşan mühendislik piyasası için yeni bir rant alanı olma konusunda önemli bir yerdedir. Üniversitelerde verilen mühendislik eğitiminin bilimden ve mühendislik etiğinden* ne derece uzak olduğunu kanıtlayan, sorunu çözmekten çok derinleştirecek “yetkinlik” meselesi, mezun olduktan sonra 4 yıl stajyer statüsü ile çalışıp pratikte beceri edinmeyi ve bu süre sonunda sınava tabi tutulmayı içermektedir. Ayrıca mezunun sınavı geçene kadar imza yetkisi de yoktur.

Coğrafyamızın geniş bir deprem kuşağında bulunması, daha donanımlı

mühendis yetiştirmek, ABD eğitim normlarını yakalamak bahanesi ile getirilmek istenen yasa; mühendislik vasıflarının, bilimin ve eğitimin merkezi olarak gördüğü üniversitelerde değil de üniversite bittikten sonra elde edileceğini dile getiriyor. Bu yasa, “Aldığınız diploma işlevsizdir.” diyor.

Bu konuda sorunu tespit ederken, mezunların yetersizliği eğitimin içinde aranmalıdır. Laboratuvar ve deneylerin sınırlı düzeyde olması, staj sayısı, süresi ve kontrolünün eksikliği, müfredatın yenilenmemesi ve ezberci gelenek çözüm için dikkate alınması gereken hususlardır.

Kendi çürümüşlüğüne, ucuz işgücü

yaratma yolunda kullanan sermaye yandaşları acaba Kocaeli ve Van depreminde yıkılan yapıların projelerine imza atmış mühendislerin 15-20 yıllık deneyimli ve sözünü ettiğimiz yetkinlik sınavını rahatlıkla geçebilecek şahıslar olduklarını nasıl açıklayabiliriz?

İMO içerisindeki liberal kanadın görmezden geldiği, mühendisliğe yönelen “yetkin mühendislik” saldırısına karşı sesimizi yükseltmek, bulduğumuz tüm alanların talanı ve yıkımı ile sistemin ele geçirmeye çalıştığı irademizin direngenliğini gösterecektir.

TMMOB Tasfiye Edilmek İsteniyor

Kendine hizmet edecek mühendisleri böyle bilimden uzak bir eğitimle yetiştiren sisteme karşı, doğaya ve topluma yaptığı müdahalenin bilincinde olan, emekten ve demokrasiden yana tarihi örgütlülüğümüz TMMOB, her defasında AKP'nin neo-liberal dayatmalarının karşısında engelleyici ve muhalif bir konumda yer almıştır. Tüm devrimci, ilerici halk güçleri yanında TMMOB'da AKP'nin önüne çıkan her engeli kılıfına uydurup ortadan kaldırma teröründe hedef tahtasına konulmuştur.

Çevre, Orman ve Şehircilik Bakanlığı bünyesindeki Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'nün, odaların işi olan üye kayıt ve sicillerinin tutulması, mesleki norm ve standartların belirlenmesi ve geliştirilmesi gibi yetkileri eline alması, odaların yetkileri elinden alınarak özerk, örgütlü ve kamusal kimliğinin etkisizleştirilmesi,

sindirilmesi ve tasfiyesi için yapılan saldırılardan sadece birkaçıdır.

Kamu ve özel sektöre ait yapı veya tesislerin, projelerinin ve yapım işlerinin denetlenmesi, görev alacak mimar, mühendis ve yardımcı elemanların nitelik, yetki ve sorumluluklarının belirlenmesi, çevre yönetimi, denetimi ve çevresel etki değerlendirme kayıtlarının tutulması ile uzayan yetki zinciri TMMOB'un tasfiyesinin en belirgin hamleleridir.

Çözüm Örgütlülüğümüzle Mümkün

Egemenlerin durmaksızın süren saldırılarına karşı TMMOB'un çizeceği mücadele hattı tarihi bir misyon üstlenmektedir. Yüzünü üyelerine çeviren, özellikle mühendislik fakültelerindeki gençliğin enerjisine yönelen, kendi içerisinde daha demokra-

tik bir yapılanmayla beklide baştan aşağı bir yenilenme ile TMMOB, geçmiş tecrübeleri ve birikimleri ile bu saldırıları geri püskürtecek güçtedir. Küçükarmutlu'da ve Tarlaş'ında kentsel dönüşüme karşı direnen mahallelinin, Karadeniz'de suyunu sattırmayan köylünün, Gerze'de canı pahasına nükleer istemeyen halkın, Tuzla'da, Elbistan'da, Maltepe'de taşeronu yürüten işçilerin sesi olacak mühendisler ile gücüne güç katacaktır. Halkın mühendisi olma yolunda, kapitalizmin üniversitelerde dayattığı yozlaşma engellerini birer birer yıkan, ezilenlerin ve doğanın özgürlüğü için daha çok sokak daha çok direniş daha çok TMMOB diyen genç mühendisler için umut olacaktır.

* Burada, “mühendislik etiği” denilerek ezilen halkın yaşamını iyileştirmeyi ve doğa ile uyumlu projelere yönelmeyi önemseyen davranış kastedilmektedir.

BAŞKA BİR TIP VE TÖK

“Tıp, sosyal bir bilimdir ve geniş ölçekli düşünülüğünde, siyaset, tıptır.”

F. Engels

TÖK; eşit, parasız, nitelikli ve ana-dilde sağlık ve eğitim hakkını şiar edinmiş, pre-sendikalist sayılabilecek bir tarzda da mücadele yürüten, tıp öğrencilerinin öz örgütlülüğüdür. Öğrenci hareketinin sınıf hareketinden farklılığını ayrı bir yere oturtuktan sonra, TÖK tarzı pre-sendikal öğrenci örgütlenmelerinin, öğrenci hareketinden sınıf mücadelesine atılım sürecinin sürekliliğini sağlamada çok önemli bir yerde durduklarını da ayrı bir yere oturtmalıyız. Ayrıca, TÖK’ün direkt olarak TTB ile kurduğu organik bağ da, mesleğin kendisine yönelik neoliberal saldırılara karşı ani bir refleks oluşturmalarını sağlıyor.

Peki biz Özgürlükçü Genç Tıpçıların bu mücadele içindeki yeri nedir ve bizler, mevcut tıp anlayışını hangi tarihsel süreçlerin içinde oluşmuş nesnel olguların sonucu olarak görüyoruz ve yerine ne koyacağımızı biliyor muyuz?

Sağlık hizmeti için parolası “Paran kadar sağlık”tan, artık “Paran yoksa öl!”e evrilmeye başlayan kapitalizm, kendi sağlık örgütlenmesini yapmak için eğitim sisteminin ve tabii ki tıp eğitiminin en derinlerine nüfuz etmek durumunda. Yani sistemin istediği hekim tipini yetiştireceği yer; tıp fakülteleri. Bu da sağlık sistemini eleştirmenin yolunun öncelikle tıp eğitiminin eleştirisinden geçmesini gerektirmekte. Buradan şu sonucu çıkarıyoruz: Farklı bir dünyanın mümkün olabileceğine inanan bizler, dolayısıyla farklı bir sağlık sisteminin ve farklı bir tıp eğitiminin mümkün olabileceğini, hatta oldu-

Biz Özgürlükçü Genç Tıpçıların, bu mücadele içindeki yeri nedir ve bizler, mevcut tıp anlayışını hangi tarihsel süreçlerin içinde oluşmuş nesnel olguların sonucu olarak görüyoruz ve yerine ne koyacağımızı biliyor muyuz?

ğunu, ispatlamak zorundayız.

Günümüzün kurumsallaşmış ve burjuvazinin çıkarlarıyla örtüşen, hakim mekanik-bireysel, biyolojik tıp anlayışının sağlık ve hastalık tanımlarına bakmak, çözümlememize temelden başlamamıza yarayacaktır. Bu anlayışa göre; sağlık, “vücudun ve aklın normal olma durumu, yani bütün kısımların normal işleme”, hastalık ise “bir dizi karakteristik semptomu içeren, vücudun tümünü ya da herhangi bir parçasını etkileyebilen ve nedeni, patolojisi ve gidişatı bilinebilen veya bilinmeyen marazi bir süreç”tir.

Tıp Eğitiminin Tarihi

Peki, sağlık hizmetlerinin kurumsallaşmasından bu yana hakim olan tek anlayış bu mu? Hayır. Hakim mekanik-bireysel tıp anlayışı, kapitalizmin merkantalist bir sistemden sanayi kapitalizmine geçtiği süreçte oluştu. Tıbbın tarihsel süreç içinde geçirdiği değişimleri incelersek, 14. yy’da Avrupa’da yaşanan veba salgınına kadar tıp, kilisenin tahakkümündeydi ve “dinsel tıp” egemendi. Ancak veba salgınına karşı kilisenin aciz kalışı, tıbbi kraliyet egemenliğine soktu.

Böylece, kilisenin egemenliğinden sıyrılan tıp artık, tamamen zenginlerin ve erkeklerin denetimine girmiş oldu. Kraliyet Hekimler Kolejinde eğitim görmeyenlere, yani kadınlara ve yoksul erkeklere, hekim-

14. yy’da Avrupa’da yaşanan veba salgınına kadar tıp, kilisenin tahakkümündeydi ve “dinsel tıp” egemendi. Ancak veba salgınına karşı kilisenin aciz kalışı, tıbbi kraliyet egemenliğine soktu.

lik yasak-

l a n m ı ş

oldu ve sağlık, sa-

dece para karşılığı zenginlere sunulan hizmet olarak uygulandı. Geleneksel yoldan biriken bilgiyle ve deneme yanılma metodlarıyla yoksullara sağlık hizmeti sunan kadınlar, “cadılık” ve “büyücülük”le suçlanıp cezalandırıldı.

Kapitalist Tıp Anlayışı

Mikrop avcılığı üzerinden ilerleyen biyolojik tıbbın karşısına, ilk alternatif yorum olan sosyal tıp, 19. yüzyılda sanayi devriminin ilk yarısında dikildi. Topraklarından zorla sökülüp erken sanayi kapitalizminin azgın emek gücü ihtiyacını karşılamak üzere şehirlere kitleler halinde göçe zorlanan insanların kentte yaşadığı olumsuz ve insanlık dışı koşullar, insanların eskiye oranla çok daha fazla hastalanmalarına yol açtı.

Bunun farkına ilk olarak varanlardan biri de, işçi sınıfının ölümsüz önderlerinden F. Engels’ti. “İngiltere’de Emekçi Sınıfların Durumu” kitabı bugüne kadar yazılmış en önemli sosyal tıp kitabı olarak değerlendirilebilir. Engels, “tıp, sosyal bir bilimdir ve geniş ölçekli düşünülüğünde, siyaset, tıptır” diyordu. Engels’in çalışmasından etkilenen Virchow gibi hekimler, sağlığı ve hastalığı, biyolojik olarak olmasının yanında sosyal olarak da ele alıyordu.

Virchow'un tarif ettiği şekliyle, toplumdaki mevcut ilişkilerin baskıcı doğasının bir sonucu olarak hastalıklar oluşuyordu. Bu da sağlığın gerçek anlamda iyileşmesini, toplumdaki iktidar ilişkilerini değiştirmeyi amaçlayan sosyopolitik ve ekonomik müdahalelere bağlıyordu. Ancak bu görüş üstünlük sağlayamadı ve buna karşılık burjuvazinin, "Flexnerci Tıp" yorumu kurumsallaştı. Almanya'da kurumsallaşan bu yorum, 20. yy başında "Flexner raporu" ve ABD burjuvazisinin büyük katkılarıyla desteklendi ve yeniden üretildi.

Tıbbın geniş ölçekli kapitalist ya da şirket tıbbına dönüşümü, küçük meta üretiminin manifaktür üretimine dönüşmesiyle aynı dinamiklere sahip. Kapitalizmin tıbbi hizmetlere girişi, diğer sosyal hizmetlere ve kamu alanına girişiyle beraber değerlendirilebilir. Özellikle tekelci kapitalist sınıfının karşısına güçlü, örgütlü bir işçi sınıfının dikilmediği ülkelerde bu giriş çok daha azgınca gerçekleşti. Avrupa gibi işçi sınıfının güçlü olduğu yerlerdeyse, ulusal sağlık programı gibi kazanımlar da elde edilebildi. Bu da sağlık hakkı mücadelesinde, tekelci kapitalist sınıfının saldırısını dengeleyecek tek sınıfın işçi sınıfının olduğunu, hekimlerin ya da sağlık personellerinin gücünün sınırlı olduğunu gösteriyor. Ayrıca, hekimlerin sağlığa yönelik neoliberal saldırılara cevabı, bazen salt mesleki çıkar kaygısından kaynaklanabiliyor.

Tıbbın kapitalist kurumlarca cazibe merkezi haline gelmesi de, sınırlarını sürekli genişletmek zorunda olan kapitalizmin kamuya müdahalesinin yanı sıra, tıp alanının piyasa belirsizliklerini azaltmasından ve istenen kâr düzeyini istikrarlı bir biçimde maksimize etmesinden, meta tüketimin sürekli ve zorunlu olmasından kaynaklanıyor.

GÜNÜMÜZDE TIP EĞİTİMİ

Tıbbın tarihsel süreçteki değişimini değerlendirdikten sonra, günümüzdeki tıp eğitiminin incelemesine geçelim.

Öncelikle, kapitalizmin canlı emeğin kendisini dışlayıp, emek sürecini iş bölümüyle parçalama eğilimi, tıba ve tıp eğitimine nüfuz etmiş durumda. Tabi ki tıptaki bu iş bölümü, muazzam bilgi birikimine sahip tıp biliminin anlaşılır ve daha kolay uygulanabilir olması açısından yararlı. Ancak mezunlarının ezici çoğunluğu pratisyen hekim olmak zorunda kalacak olan tıp fakültelerinin bu amaç için değil, uzmanlığa, yani bir anlamda TUS'a yönelik eğitim sunması; tıp öğrencilerinin mesleki pratiklerinde çok seyrek kullanacakları binlerce sayfa bilginin altında ezilirken, toplumlarının en çok ihtiyaç duyduğu ve kendilerinin en sık kullanacakları bilgileri ikinci plana itmelerine sebep oluyor.

Ayrıca, toplum sağlığı açısından en önemli görev olan koruyucu hekimliği üstlenen pratisyen hekimlerin emeğinin, uzman hekimlerinkilere oranla hem maddi hem manevi düzeyde değersizleştirilmesi, öğrencilere uzmanlaşmak zorunda bırakılma algısı veriyor. Pratisyen hekimliği aşağılarcasına öğrencileri uzmanlaşmaya "mecbur" hissettiren bu algı, milyon dolarlık sermayeye sahip TUS dershanelerince bizzat satış söylemi olarak kullanılıyor. Tam bir kapitalist

şirket mantığına sahip olmalarının yanında cemaatlerle kurdukları organik bağ da TUS dershanelerini tıp fakültelerinde ve hekimlik alanında gericiliğin merkezi haline getiriyor. Bu da, tabip odaları seçimlerine kendi örgütlü iradeleriyle girmeleleriyle ayyuka çıkabiliyor.

İlk 5 yıl beyne pompalanan temel ve klinik bilgilerinden sonra, 6. yılda staj şeklinde, literatürdeki ismiyle "intern"likle, sözde, bu bilgilerin pratik alanda uygulanmasıyla öğrenciler, mezun olup hekimlik yapma hakkını elde etmiş oluyor. 6. yıla yönelik bu ağır eleştirimizin gayet sağlam gerekçeleri mevcut. Hekimlik mesleğinin yozlaşmasının en açık örneği olan hastanelerdeki hiyerarşik örgütlenmenin, yani kast sisteminin, en alt kısmına, yani acemi asistanların bir altına, "intern"ler 1 yıllığına yerleşmiş oluyor.

"Intern"ler bu yolla istisna sayılabilecek fakültelerin haricinde, hastanelerin gerekli emek gücünü ücretsiz ya da çok az bir ücretle karşılamış oluyor. Örneğin, nöbete kalan bir "intern"in bir akşamda yaklaşık 80 kişiden kan alması beklenebiliyor. Üretim sürecine direkt katılan "intern"lerin örgütlenip hak mücadelesine girişmelerinin koşulları hâlihazırda olmasına karşın bu durgunluk, kısa süre sonra mezun olup, Türkiye'de görece hâla iyi kazanan hekimlerin arasına karışacaklarını bildiklerinden veya artan tüm zamanlarını TUS çalışmasına vermelerinden kaynaklı olabilir. Ancak, bunun geçici bir süreç olduğunu aklımızdan çıkaramayalım.

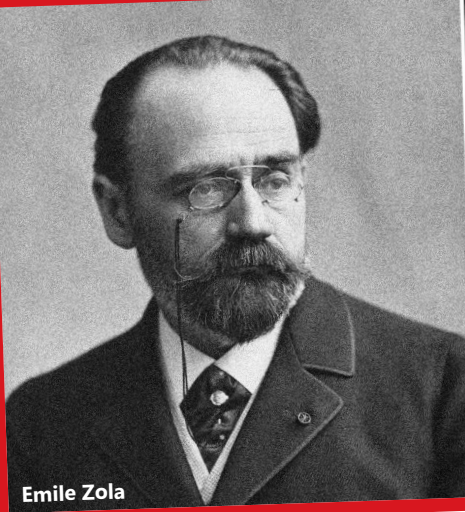
Başka bir tıp fikrinin örgütlenip bir vücut kazanması, kriz sürecinden bir türlü çıkmayan kapitalizmin direkt sağlığa yönelik saldırılarına karşı durabilecek olan tek sınıfın, işçi sınıfının, örgütlü mücadelesinden geçtiği kadar; bu fikri uygulamaya sokacak olan hekimlerin yetişmesine, yani bu fikirleri fakültelerde tartışıp, mücadelesini vermeye hazır olacak tıp öğrencilerinin örgütlülüğüne de bağlıdır. Bu noktada TÖK, tıp öğrencilerinin öz örgütlülüğünü üstlenmesiyle, sağlık mücadelesinin vazgeçilmez bir kanalını açmakta, diğer bölümlerden öğrencilere örnek olmakta.

Kaynak: Hekimlerin Sınıfsal Kökeni, Ata Soyler

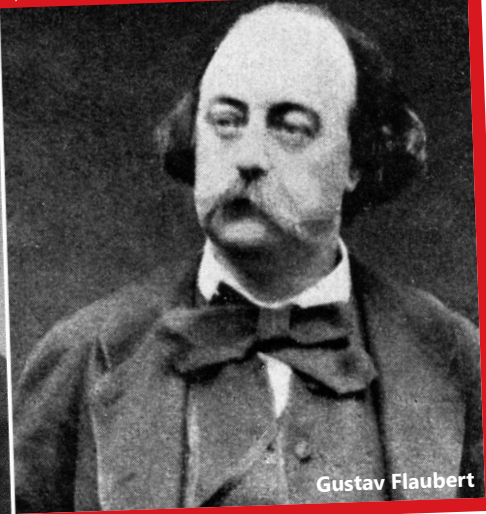
Kapitalizmin canlı emeğin kendisini dışlayıp, emek sürecini iş bölümüyle parçalama eğilimi, tıba ve tıp eğitimine nüfuz etmiş durumda.

Akımdan Akılda Kalanlar

Gustav Flaubert'in "insanlığın değişmez barbarlığı karamsarlık içinde bırakıyor beni (...) çağdaşlarıma duyduğum yoğun tiksinti beni geçmişe itiyor" sözlerini sarf ettiği bilinmektedir. Peki, çağdaşlarının çağı nasıl bir çağdı?

Emile Zola

Gustav Flaubert

Sanat tarihine şöyle bir göz attığımızda belli dönemlere damgasını vurmuş, adını tarihle tescillemiş dönem sanatçıları çıkar karşımıza. Elbette belli akımlarla veya sanat dallarıyla adı özdeşleşen sanatçıların dehalarından daha fazlası söz konusudur bu hususta. Her tarihsel olayın veya dönemin özgül başat unsurları vardır ve kökleri üretim ilişkilerinden üretim tarzına, toplumsal-kültürel bağlara kadar uzanmaktadır. Koca bir sanat tarihini bir çuvala doldurup sırtlanmak oldukça uzun bir soluk gereksindiğinden, biz soluğumuzun yettiği kadarınca belli başlı birkaç akımdan söz edelim.

Bugüne yakınlıkları, mevcut akımlarla ilişkileri sebebiyle izlenimcilik (empresyonizm), ve doğalcılıktan (natüralizm) bahsetmekte fayda var.

İzlenimcilik

İzlenimcilik, 19. yy'da Fransa'da doğar. İsmi 'izlemek'ten türetilen bu akım, sanatçıyı izleyici rolüne soyundurur. Sanatçı gözlemediği herhangi bir olayı aktarırken kendi algı ve duyularından yola çıkar ve aktarımını sadece kendi zihninde canlandırdığı imgeler, duygular ve hisler ile aktarır. Örneğin bir köpeği resmetmek istediğimde öncelikle ona bakarım, yani izlerim ve köpek siyahtır bende korkuyu çağrıştırır dolayısı ile renk olarak daha boğucu ve karanlık renkleri tercih ederim. Bu benim korkuyu hisseder iken zihnimde canlandırdığım tüm renkler ve olaylar ile ilgilidir. Eş değer olarak şu da söylenebilir ki resmettiğim köpek artık o köpek değil, benim size bende algısı ile göstermeye çalıştığım köpektir. Aynı köpeği aynı yerde size gösterdiğimde siz daha tatlı ve şirin bir köpek görebilirsiniz.

Resminin yapıldığı nesne ve resmi yapan

özne... Özne bize ne derse nesne odur ve özne nesneyi nasıl algılar veya duyumsar ise nesne bizim için o olmalıdır. Edebiyatta da aynı perspektif geçerlidir. Felsefede denk geldiği konum olguculuk; fenomenolojidir. Birçok düşünürün de bulunduğu bu konuya izlenimciler özetle "dünya fenomenler dünyasıdır ve biz bu fenomenleri (kendinde şeyi) bilemeyiz". Sadece algılayabildiğimiz kadarıyla yetinmek zorundayızdır ve bu herkes için farklı bir anlam demektir. Van Gogh, izlenimciliğin dünyadaki en meşhur temsilcilerindendir.

Doğalcılık

Aynı çağın bir diğer başat akımı Doğalcılık (natüralizm) ise doğayı bilinebilir kabul edip, tüm doğal olayları (yaşantıları) aktaran sanatçının rolünü müdahalesiz (yorumuz) ve aktarım açısından dolaysız bir araç olarak görür. Doğa ile insan arasına keskin bir ayırım koyan bu akımın ünlü temsilcileri Flaubert ve Zola'dır. İnsanın doğal ortamında yetiştiğini ve bu ortam ile şekillendiğini savunan doğalcılar insanı davranışlarından sorumlu tutmaz ve esas sorumlu toplumdur. Doğa kurallarını belirleyen koşullar olduğu gibi insan davranışlarını belirleyen de toplumsal koşullardır ve insan bu koşullar içerisinde varlığını belirleyebilir. Flaubert arkadaşına yazdığı bir mektupta "sanatçının ne olursa olsun hiç bir koşulda düşüncelerini açıklayamayacağını" söyler. İzlenimciliğe keskin bir sınır çeken bu akım, tüm sanatta ve bilimde tarafsızlığı ve nesneliliği yüceltir. İlginç ve ilgiye şayan olan ise dans eden bir katilin ve hırsızlık yapan bir gaspçının yansıtılışının aynı tarafsızlığın ürünü olmasıdır.

Flaubert'in aynı zamanda "insanlığın değişmez barbarlığı karamsarlık içinde

bırakıyor beni (...) çağdaşlarıma duyduğum yoğun tiksinti beni geçmişe itiyor" gibi sözler sarf ettiği de bilinmektedir. Peki, çağdaşlarının çağı nasıl bir çağdı?

Artık Orta Çağ'ın Tanrısı ile olan bağlarından bi nebze olsun kopabilmiş düşünürler, yüzlerini felsefeye ve doğaya dönüyordu. Dünya üzerindeki gerçek bilginin kaynağı olarak doğayı ve kurallarını öne çıkarıyor, metafizik ve doğüstü güçlerden arındırılmış bilimsel bir yol öneriyorlar ve bu yolu ise natüralizm (doğalcılık) olarak adlandırıyorlardı. Gö-

Bir köpeği resmetmek istediğimde öncelikle ona bakarım, yani izlerim ve köpek siyahtır bende korkuyu çağrıştırır dolayısı ile renk olarak daha boğucu ve karanlık renkleri tercih ederim.

rülebilir ve bilinebilir tüm olgular tarafsız bir şekilde aktarılabilir. Bu düşünce aynı zamanda modern bilimin de temelidir (ussalcılık). Artık özne, var olan koşulların bir nesnesi olarak görülüyor ve iradesi hiçe sayılıyordu. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, olduğu gibi aktarımın tarihselliğinden yoksun olması, tarih içinde belirli bir an olarak görülmesidir...

Çoğunlukla birbirlerine tepki olarak doğan bu akımlar, belli isimler üzerinden anılmakta olsalar da kendilerinin temsilcisi olan sanatçıların icatlarından ibaret değildir. Düşün tarihinin ilerleyişi, teknik gelişmeler, coğrafyaya özgü koşullar gibi sanat fikriyatını ve sanatçıyı belirleyen koşullar bu tip özdeşleştirmelerle göz ardı edilmemelidir.

“Noviembre” Sanatın erkek ve kadının ruhuna erişebileceğine, topluma şuur getireceğine, kalpleri değiştirebileceğine, evrensel, sınırsız, her türlü dinden ve ırktan bağımsız olabileceğine inananların; tiyatro ve sanatı sistemin ellerinden kurtarma çabası...

KASIM MANİFESTOSU

Sanatın ticarileşmesini eleştirmeye yönelik bir yazıya Noviembre ile giriş yapmamak olmazdı.

Cevremizde sık sık duyduğumuz bir nasihattir; “Eline para getiren işe gir. Zaten kim sevdiği işi yapıyor ki?” Başlarda bunu kimse kabullenmez. Gün geçtikçe ideallerinden, hayallerinden ödün vererek yapmak istediklerini belirli bir ücret karşılığında yapmaya mahkûm olur insanlar. Peki, insan bu geleneği yıkarak sevdiği işi yapabilecek duruma gelirse ne olur?

Hele bu bir de sanat ise. İnsanın inandığı, benliğini özgürleştiren sanatı icra ederken bir kurum veya kişiye bağlılığıyla belli bir ücret alması ne kadar etik olabilir?

“Noviembre” tam da bu konuda sanat aşkının insanı nelerden vazgeçirebileceğini anlatmaya çalışıyor. Sanatın erkek ve kadının ruhuna erişebileceğine, topluma şuur getireceğine, kalpleri değiştirebileceğine, evrensel, sınırsız, her türlü dinden ve ırktan bağımsız olabileceğine inananların; tiyatro ve sanatı sistemin ellerinden kurtarma çabası...

“Dünyayı Değiştirmeye Çalıştık”

Herhangi bir yazılı kaynaktan yararlanmadan, yerleşik temsil usullerini reddederek, kamusal ve özel tüm yardımlardan kaçınarak, ücretsiz ve bağımsız tiyatro yaratanların hikâyesidir, Noviembre. Popüler tiyatrodan çok daha eleştirel ve halkla iç içe yeni bir tür. Çok daha acımasız, çok daha agresif...

Filmdeki gençler bir nevi “Fight Club” edasıyla, dünyada var olan sistemin sanata olan etkilerini görüp tiyatro okulundan ayrılma ve kendi bağımsız tiyatro topluluklarını kurma ideali ile sokaklara dökü-

luyorlar. Film “belgesel sinema” tarzında çekilmiş gibi görünse de aslen kurmaca. Tabi sanatın içinde bulunduğu durum ve birilerinin buna karşı mücadele ettiğini bildiğimiz yönden bakılırsa gerçeği net bir şekilde yansıtıyor.

Filmdeki olaylar 1998-2001 yılları arasında geçiyor ve olaylar o dönem yaşamış karakterlerin yaşlı hallerinin anlatımlarıyla filme yansıtılıyor. Filmi ilginç kılan ise, karakterlerin yaşlı hallerinin 2030’lu yıllara tekabül etmesi. Yönetmen Achero Manas’ın burada vermek istediği mesaj “sanatın bu sistemde ister 2030 ister 2050 olsun şu anki vahim durumundan kurtulamayıdır.”

TİCARİLEŞEN SANAT

“Leş kokan genel kurul odaları, devlet memurları, ticaret, reklamcılık, tekdüzelik, rahatına düşkünlük, boş zaman, can sıkıntısı, bürokrasi ve yalan-dolan! Bir tek sanat yok! Artık sadece sanat ticareti, sanat borsası ya da sanatı teşvik ticareti olacak. Bir başka banka hesabı daha, sayıları toplama sanatı.”

Globalleşen kapitalist dünyada herhangi bir sanatsal girişimin ilgisizlik ve kıyıcılıkla nasıl ezilip geçildiğini anlatmışlar. Aslında sanatın ticarileşmesini eleştirmeye yönelik bir yazıya Noviembre ile giriş yapmamak olmazdı. Sanatın toplumun algısını yönlendirmekte ne kadar etkin bir araç olduğunu ve sanatı ticarileştirmeden icra edebilmenin en iyi yöntemini gösteriyor bize.

Sanat yapıtları artık kapitalist sistem için yeni bir yatırım alanı. Görsel ve işitsel hafızaya etkisi çok yönlü olan sanatı, sistem kendine ideolojik bir aygıt haline dönüştürmüş durumda. Sanat, ne sanat için ne de toplum için yapılıyor. Sanat, metalaştırılıyor.

Sanat, gişe rekorları ve film hasılatlarıyla birinci vizyon filmlerden başkasına yaşama şansı vermeyip, insanların ne izleyeceği, kurallarla tayin edilmiş, tiyatrodaki kodaman cahillere ve sanatla ilgisi olmayan devlet görevlilerine bırakılmıştır.

Benim sevgili ülkemde ise sanata ve sanatçıya verilen değer ortada. Kısa zaman önce anti-demokratik uygulamaları nedeniyle Türkiye’ye gelmeyeceğini söyleyen Paul Auster’a

başbakanın “Sen gelsen ne olur, gelmesen ne olur.” diye cevap vermesi sanat algısının ne kadar vahim bir durumda olduğuna iyi bir örnek teşkil ediyor. AKP konu ne olursa olsun kendisine muhalif gördüğü her şeyi ezip geçtiği gibi sanatı da hiçleştirmekten geri durmuyor. Özgür bir sanat anlayışının yaygınlaşması ise yine bizlere görev olarak kalıyor.

Kapsamlı Saldırlara Karşı Direnişi Çeşitlendirelim!

İçinden geçtiğimiz dönem, gerek toplumsal muhalefetin bütününe, gerekse de öğrenci hareketine dönük saldırıların hız kazandığı, aynı zamanda saldırının boyutunun ve tarzının da değişim gösterdiği bir dönem. İçinden geçtiğimiz süreç; üzerinde yürünecek yarısı çürümüş bir köprüye benzerken, Genç Sen'in sendikal mantığa uygun kapsayıcı bir örgüt olarak işleminin her zamankinden daha fazla gerekli olduğu ihtiyacı ortadadır.

Sendikanın geçen yılın kazanımlarını arkasına alarak ilerlediği süreçte, bir sıçramaya dönüştürebileceği kongre durağını kaçırmış olması, sendikanın öğrenci gençlik hareketi içerisinde tuttuğu mevziyi kaybetmesine sebep olmuştur.

Geride bıraktığımız süreçte öğrenci gençliğe yönelik saldırıların hız kazanması, tutuklama teröründen kendisine düşen payı alması, soruşturmalardan nefes bile alınmadığı bir ortamda, ODTÜ'de gerçekleşen Kantin Boykotu'nun kazanımla sonuçlanması ve Yıldız Teknik Üniversitesinde devam zorunluluğuna karşı örülen boykotun yönetime geri adım attırması çok kıymetliydi. Böylesi bir dönemde sendika, gençlik hareketine varolanın ötesinde bir ivme katabilecekken, dar grupçu, sektör tutumunun etkisi altında gerçekleştirildiği nitelikten uzak kongrede cisimleşen kötü gidış sebebiyle, bu süreçten boynu eğik bir şekilde çıktı.

Her Saldırı Farklı Bir Maskeyle

Geçen dönem ve bu dönem başıyla birlikte üniversitelere dönük saldırıların farklılaştığını, artık daha sinsi geldiğinin

tespitini yapmıştık. Saldırıların tek bir kanaldan gelmediğini, şehirlerde farklı çıbanlar halinde baş gösterdiğini, öğrencilerin fark etmemesi için "gizli gizli" uygulandığını, bunun da gençliğin tek bir ağızdan ses çıkarmasını engellemek amacı güttüğünü biliyoruz. Biz bunu, sene başında uygulanan "gizli" har(a)çlardan tanıyoruz. Sene başında YÖK tarafından yapılmak istenen gizli harç zammı, bütün üniversitelerden yükselen tepkiler sonucunda YÖK'e geri adım attırılmış ve zamlar geri alınmıştı.

İktidarın çıkarlarına göre adımlarını hesaplayan ve ona göre atan YÖK'ün restore edilmesinin gündeme gelmesi, Hacettepe Üniversitesi'nin yeni rektörünün "demokratik" uygulamaları tek başına üniversiteyi daha yaşanılabilir, daha demokratik, bilimi daha özgür kılmayacaktır. Hacettepe Üniversitesi yeni rektörünün açıklamaları, öğrencilerin bir önceki dönemde baskıcı uygulamalara karşı güçlü bir şekilde durduğunu, bu uygulamalara karşı rektörlük binasına kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdiğini yok sayıp, bizim taleplerimizi bize iyilikmiş gibi vermeye

İçinden geçtiğimiz süreç; üzerinde yürünecek yarısı çürümüş bir köprüye benzerken, Genç Sen'in sendikal mantığa uygun kapsayıcı bir örgüt olarak işleminin her zamankinden daha fazla gerekli olduğu ihtiyacı ortadadır.

çalışmaktadır. Gerçekleşen bütün uygulamalar öğrencilerin verdiği kazanımın ürünüdür. Bunu, üstüne basa basa söylemek gerekir.

Bu dönemin özgün koşullarının somut örneğini Mersin Üniversitesi'nde de gördük. YÖK'ün rektörlere tanıdığı "harçlara yüzde 10 ile yüzde 30 arasında zam yapma izni" kullanılarak harçlara zam yapıldı. Keza daha farklı bir saldırı da, "akıllı kart" uygulaması ile üniversiteyi banka ile işbirliği yapıp ticarethaneye çevirmeye çalışan Mustafa Kemal Üniversitesi yönetiminden geldi.

SALDIRILARA KARŞI GARDIMIZ HAZIR!

Mücadeleyi her şekilde engelleme amacıyla uygulanan bu saldırılara öğrenci gençliğin cevabı, doğasında, eskisinden daha farklı olmalıdır. Egemenlerin parçalı ve birden fazla kanaldan yönelttiği saldırılara karşı her yerelin kendi dinamikleri üzerinden büyüteceği mücadele, saldırıların amacına ulaşamamasını sağlayacaktır.

Gençliğin dinamiklerinin siyasal bir kimliğe bürünmesinin önünü tika-

maya çalışan soruşturmalar ve tutuklamalar, mücadeleyi geriletip sermayenin üniversite içerisinde daha rahat hareket etmesini sağlama amacı gütmektedir. Böylesi bir atmosferde yapılacak olan gençliğin özgün dinamiklerini açığa çıkartarak, var olan gücümüzle mücadeleyi örmektir.

Genç Sen; öğrenci gençliğin meşru, militan ve kitlesel öz örgütüdür. Bizler gençliğin yaşam alanlarının ve

eğitim hakkının gasp edilmesine karşı kampüslerde, yurtlarda, yaşadığımız her yerde sendikal zeminde- Genç Sen'le- mücadele edeceğiz.

Bizler Özgürlükçü Gençler olarak kampüs içerisindeki mücadelemizi Genç Sen'le büyütme noktasında kararlıyız. Meşruluğumuz; sendikayı bu zamana kadar sahiplenmemizden, sendikayı bir adım daha ileri taşımak için verdiğimiz emekten gelmektedir.

SENARYOLARDA LATİFECİ

Mehmet Latifeci, asimilasyon politikaları karşısında yok sayılan halkların, kapitalizmin emek sömürsü karşısında emekçinin, faşizmin karşısında ezilenin yanında yer almış sosyalist bir önderdir.

Iktidarın “ustalık” dönemindeyiz. Coğrafyamızı mercek altına aldığımızda iktidarın ustalık gösterdiği konuları kaygıyla izliyoruz. Şüphe yok ki; onun “A” dediğine “B” diyenin ağzını kapatma çabalarını pervasızlaştırmada oldukça usta! Tek bayrak-tek dil politikasını “dindar nesil” yetiştirme söylemiyle taçlandıran AKP, bu çerçevenin dışında kalanları dört duvar arasında çürütmeye niyetli... Öyle ki bugün hapisaneler; Kürt siyasetçiler, profesörler, gazeteciler, yazarlar ve öğrencilerle dolu!

Bugün işçilerin kazanılmış hakları gasp ediliyor, ağır çalışma koşulları ve güvensizleştirmelerle krizin bedeli emekçilere ödetiliyor. Kamusal alanda ucuz iş gücü olarak kullanılan kadınlar, her alanda öldürülüyor. Kürt halkına yağdırılan bombalarla çözümsüzlük dayatılıyor. Doğa, kâr hırsıyla talan ediliyor. Halklar, tekçi-asimilasyoncu-inkarcı politikalarla yok sayılıyor. Ve bu atmosferde mahkûm edildiğimiz geleceksizliği reddeden biz gençler de; üniversitelerde soruşturma terörüyle, dışarıda sahte iddianemelerle, baskı ve tutuklamalarla susturulmaya çalışılıyor. Bunun bir örneğini yakın zamanda Özgürlükçü Gençlik Derneği olarak da yaşadık.

26 Ekim 2011’de dernek üyesi 4 arkadaşla birlikte evlerimiz basılarak gözaltına alındık.

Suçlama, TKP/K terör örgütüne üye

olmak ve propagandasını yapmak. Bu iddia ile 2 gün gözaltında tutulduk ve sonrasında çıkarıldığımız mahkemede tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldık. Sunulan delillere ve yakın zamanda açıklanan iddianameye baktığımızda, bu operasyonun muhalifleri sindirmek için hazırlanan bir senaryo olduğunu görebiliyoruz. Nitekim bizleri aylarca teknik takibe alan ve her adımımızı bilen devlet de bizlerin TKP/K ile hiçbir bağımızın olmadığını ve ÖGD’nin de gençliğin ortak sorunlarına karşı mücadele eden yasal bir dernek olduğunu pekâlâ bilmektedir.

Latifeci’den Hâla Korkuyorlar!

İddianamede yer alan ve ilk mahkemede bizlere yöneltilen sorulardan biri “Terör örgütü üyesi olan Mehmet Latifeci’yi tanıyıp tanımadığımızı. Evet, Mehmet Latifeci’yi tanıyoruz, ancak bir terör örgütü üyesi olarak değil, Marksist-Leninist çizgide, daha adil bir düzen için mücadele eden onurlu bir devrimci olarak!

Mehmet Latifeci; hayatı boyunca tüm baskı ve saldırılara rağmen ideallerinden ve doğrularından ödün vermeyen yiğit bir savaşıydı. Arap halkı gibi ezilen bir hal-

kın çocuğu olarak, ezilen tüm halkların yanında yer aldı. Başta Kürt halkı olmak üzere tüm halklarla Arap halkı arasında kardeşlik bağını kurmak için mücadele etti. Genç yaşlardan itibaren hayatı boyunca faşizm karşısında devrimci direnişi örgütledi. Yaşadığı dönemi derinden sarıyan 80 darbesinin bütün karanlığına rağmen adil bir dünya için mücadelesinden ödün vermedi.

Sömürüye, asimilasyona, faşizme karşı büyüttüğü bu mücadeleyi şiddetle bastıramayanlar, çözümünü onu katletmekte buldular. 30 Mart 1995’te gerçekleştirilen saldırıda Mehmet Latifeci, babası Yahya Latifeci ile birlikte katledildi. Katilin mahkemedeki itirafları ve daha sonra bir bakanın korumalığını yapmış olması, bu cinayetin perde arkasında kimlerin olduğunu göstermiştir.

Mehmet Latifeci, asimilasyon politikaları karşısında yok sayılan halkların, kapitalizmin emek sömürsü karşısında emekçinin, faşizmin karşısında ezilenin yanında yer almış sosyalist bir önderdir. Hatay halkı onun kim olduğunu –bir terörist olmadığını- çok iyi bilmekte ve hala onu sahiplenmektedir. Onu terörist ilan eden zihniyeti de çok iyi tanımaktadır. Bizler de onun katledilişinin 17. yılında aynı zihniyet tarafından terörist torbasına atılmaktayız.

Bugün Türkiye’de 500’ü aşkın tutuklu öğrenci var ve bu sayı giderek artıyor. Ancak tüm baskılara rağmen bizler; Latifecilerin, Kıvılcımlıların ve onlar gibi yaşamını devrime adanmış bütün insanların yolunda yürümeye devam edeceğiz. Üniversitelerde, alanlarda, bulunduğumuz her yerde parasız, bilimsel, anadilde eğitim mücadelemizi yükselteceğiz.

Seni dirençle anıyoruz Latifeci yoldaş! Baskılar bizi yıldıramaz!

Mehmet Latifeci’nin, sömürüye, asimilasyona, faşizme karşı büyüttüğü mücadeleyi şiddetle bastıramayanlar, çözümünü onu katletmekte buldular.

YENİ BİR KIŞ, YENİ BİR ETKİNLİK

Mertcan Hepgoncalı

Halkların özgürlük mücadelesinde gençliğin üzerinde yürüdüğü verimli top-
rağın farkında olan egemenler, gençliği teslim alınca toplumu baştan oluşturacağını bildiği için bütün baskı mekanizmalarının hedefine gençliği koyuyor ve parolasını hazırlıyor: "Dindar gençlik yetiştireceğiz!"

Yani, gençliğe yönelik bu kadar tutuklama, gözaltı, soruşturma, uzaklaştırma, bunun için... 600'e yakın öğrenci bunun için tutuklu, kitaplar bunun için yasaklanıyor ve suç aleti sayılıyor, öğrencilere yanında bulunan yumurta başına 21 yıl ceza isteyen ağır ceza mahkemeleri bu yüzden var...

Biz ilk günden beri "Gençlik Teslim Olmayacak!" diyoruz. Ve bu duruşu yer aldığımız bütün mücadele alanlarında göstermeye çalıştık, bu bilinci gençliğin içinde geliştirmeye çalıştık.

Özgürlükçü Gençlik Dernekleri olarak bu yıl da özgürlük yolundaki mücadelemizi daha sağlam temeller üzerine kurmak için kış etkinliklerimizin 6.sını gerçekleştiriyoruz.

Gücümüzü önderleşme ve militanlaşma yolundaki kararlılığımızdan alıyoruz. Ardımızdaki birikimle yeni hedeflere yöneldiğimiz bir eşikte gerçekleşen ve II. Konferansımıza giderken bizim için önemli bir durak olan et-

Gençlerin birliği, mücadeleyi, dayanışmayı ve paylaşmayı öğrendiği etkinlikler olan kış kamplarımızı bu yıl "etkinlik" olarak gerçekleştiriyoruz. Bakalım egemenler bu sefer karşımıza neyi gerekçe göstererek çıkacaklar?

kinliklerimiz 20 farklı ilden üniversite öğrencilerinin katılımıyla, 6 şehire, 5 farklı bölgeye yayılarak yeni mevziler kazanıyor.

Düşünceyi ve Davranışı Örgütliyoruz!

Sistemden gelen her türlü saldırıya, tek tipleştirmeye, dogmatik anlayışa karşı birleştik. Yaşadığımız sorunları mücadele etmeden çözemeyeceğimizi biliyoruz. Bilinçlerimiz "mürekkepbalığı" aracılığıyla karanlığa, geleceksizliğe batırılmaya çalışılırken, bizlerin bilincimizi berraklaştırmak için vereceğimiz mücadele pratik ile birlikte "Dindar Gençlik" değil "Özgürlükçü Gençlik" profildir. Bizim amacımız, etkinliklerle bu profili yaratmaktır. Etkinliklerimiz sorgulayabildiğimiz, düşünebildiğimiz, bilincimizi berraklaştırabildiğimiz kamplarımızdır.

Düzmece iddianemelerle, polis provakasyonlarıyla ve komplolarla karşı karşıya olduğumuz bir süreçten geçiyoruz. Geri adım

atmayan, hayatın bizden talep ettiklerine yanıt üreten bir tarzın uygulayıcıları olarak maruz kaldığımız saldırılara kış etkinliklerimiz malzeme edilmeye çalışılıyor. Etkinliğimiz gerekçe gösterilerek faaliyetlerimiz manipüle ediliyor. Gençlerin birliği, mücadeleyi, dayanışmayı ve paylaşmayı öğrendiği etkinliklerden pek tabii ki vazgeçmeyeceğiz ve bakalım egemenler bu sefer karşımıza neyi gerekçe göstererek çıkacaklar?

***

Teorimiz dogma değildir. Kitaplar okuyarak sorguluyoruz, kendimizi günün koşullarına uygun hale getiriyoruz, egemen tipolojiye karşılık kendi kimliğimizi kazanıyoruz. Gençlikle daha fazla ilişki kurarak, gençliği düşünce ve davranışı inatla örgütleme bilincine vardırarak, birlikte düşünmeyi, birlikte üretmeyi, paylaşımı ve gelecek yaşamı örgütlemek, bilincimizi berraklaştırmak, kolektif yaşamı kendi içimizde kurmak, sistemi karşımıza alıp onu yıkmak için çalışıyoruz. Çünkü gençlik her yerdedir; kampüste, sıralarda, sokaklarda, fabrikalarda...

2012 KIŞ ETKİNLİKLERİ

Bu yılki etkinliklerimiz geçen yıllardan farklı olarak üç ayrı çizgide yürütüyoruz.

-Okumalar: Etkinliklerimizde bu sene August Thalheimer'in "Diyalektik Materyalizme Giriş" adlı kitabıyla yaşantımızda karşımıza çıkan çelişkilerin, sınıf çelişkilerinin, maddeci bir analizini; "Madam Bovary" adlı kitap ile çeşitli çıkarımlarla yıkamadığımız tabularımızı yıkmayı; "Marksist Ekonomi Kuramına Giriş"le Marksist bir açıdan çıkarımlarda bulunarak okurken düşünmeyi, düşünürken de davranışlarımızı, günlük yaşantımızı, yaşam tarzımızı, pratiğimizi

örgütlemeyi amaçlıyoruz.

-Paneller: Bölgelere özgü güncel sorunları gündeme alarak paneller düzenliyoruz.

-Filmler: Filmler izleyip analizler yapıyoruz. Hayat denilen gerçeklikte filmlerden çıkarımlarda bulunup pratiğe yansıtıyoruz.

Özgürlükçü Gençlik'in yolculuğuna sen de katıl...

Özgürlükçü Gençlik; sermayeye ve YÖK'e karşı alanları boş bırakmayacak-

tir. Gençlik sömürünün, baskının bağrına özgürlük bayrağını saplamayı önüne hedef olarak koymuştur.

Kâr hırsıyla ekolojik yıkıma sebebiyet veren dar kapitalist zihniyete geçit vermeyecektir.

Özgürlükçü Genç Kadınlar patriarkayı tarihin derinliklerine gömecektir.

Mücadelemiz özgürlük mücadelesidir. Ve özgürlüğe kadar daha kitlesel daha militan bir çizgide gerek etkinliklerimizle, gerekse sokakta bayraklarımızla mücadele bayrağını her daim en yükseğe kaldıracaktır.